

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

ΜΕ ΤΙΤΛΟ ΝΟΜΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Θέμα : «Το έγκλημα της Παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο 348^A ΠΚ»_

Επιστημονική Εποπτεία

Ευγενία Κριτσέλη

Τριμελής Επιτροπή

Ευγενία Ι. Κριτσέλη

Ανδρομάχη Γ. Μαρκαντωνάτου-Σκαλτσά

Μιχαήλ Γ. Μιχόπουλος

Χάρης Κατσιβαρδάς

Δικηγόρος

Αθήνα 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Πρόλογος.....	σελ 4-7
II. Εισαγωγή.....	σελ 7-10
III. <u>Όψεις και εκφάνσεις του φαινομένου της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο :</u>	
<i>α) ορισμός ηλεκτρονικού εγκλήματος, β) Ελληνική νομοθεσία, γ) Μορφές κυβερνο-εγκλήματος δ) η διερεύνηση και η καταπολέμηση του ηλεκτρονικού εγκλήματος και ε) τύπος τέλεσης του διαδικτυακού εγκλήματος... ..</i>	<i>σελ 10-20</i>
1. <i>Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας ως επιμέρους έκφανση του ηλεκτρονικού εγκλήματος... ..</i>	<i>σελ 20-24</i>
2. <u><i>Το σύννηθες προφίλ και εν γένει η δράση των καταναλωτών υλικού παιδικής πορνογραφίας μέσω του διαδικτύου... ..</i></u>	<u><i>σελ 24-31</i></u>
IV. <u>Συγκριτική επισκόπηση των λοιπών εννόμων τάξεων ανά τον κόσμο ως προς την καταπολέμηση της παιδικής πορνογραφίας.....</u>	<u>σελ 31-36</u>
V. <u>Η Δομή του εγκλήματος της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου κατ'άρθρο 348^A ΠΚ</u>	
1. προστατευτέο έννομο αγαθό.....	σελ 37-39.
2. Η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος.....	σελ 39-51
3. Υποκειμενική υπαιτιότητα του αδικήματος.....	σελ 51-52
4. Διακεκριμένες μορφές τέλεσης του εγκλήματος.....	σελ 52-54
5 Ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές τέλεσης του εγκλήματος.....	σελ 54-55

6. Απόπειρα-Συμμετοχή.....	σελ 55-56
7.Συρροή εγκλημάτων.....	σελ 56-57
8 Η σχέση του άρθρου 348 ^A Π.Κ με το άρθρο 187 Π.Κ.....	.σελ 57-63
9 επισκόπηση του άρθρου 348β του ΠΚ με τίτλο «προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους».....	σελ 63-64
10 ζητήματα περί παραγραφής του αξιοποίνου του αδικήματος.....	σελ 64-65
11. <u>ισχύς ιδιότυπου καθεστώτος δημοσιοποίησης των στοιχείων των δραστών κατά τη σύλληψη τους προτού απολαύσουν τις εγγυήσεις που απορρέουν από τη θεμελιώδη γενική ρήτρα της δίκαιης δίκης.....</u>	<u>.σελ 65-71</u>
VI. <u>Ζητήματα Δημοσίου Δικαίου.....</u>	<u>σελ 71-76</u>
VII. <u>Παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο και Ε.Σ.Δ.Α.....</u>	<u>σελ 76-78</u>
VIII. Νομολογία.....	σελ 78-92
IX. Ψυχιατρική προσέγγιση του θέματος.....	σελ 93-95
X. Συμπεράσματα.....	.σελ 95-101

Παράρτημα

Βιβλιογραφία

I. Πρόλογος

Η παιδική πορνογραφία μέσω διαδικτύου συνιστά μία ζοφερή πραγματικότητα η οποία αποτελεί παγκοσμίως μία νεοπαγή μάστιγα που απειλεί ουσιαστικά την προσβολή του εννόμου αγαθού του γενετήσιου αυτοπροσδιορισμού της παιδικής ανηλικότητας.

Το ανησυχητικό είναι η ραγδαία εξάπλωσή του και η νέα τάση η οποία εμφανίζεται από μεγάλη μερίδα καταναλωτών υλικού παιδικής πορνογραφίας η οποία «ψυχαγωγείται» στο να θεάται αναπαραστάσεις ανήλικων παιδιών τα οποία κατά κανόνα είναι θύματα σωματικής, ψυχικής και σεξουαλικής κακοποίησης στο *εόθραυστο* πεδίο της γενετήσιας αξιοπρέπειάς τους.

Τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας με παλαιότερη διατύπωση, εγκλήματα «*κατά των ηθών*» ανέκαθεν, εκ της φύσεώς τους, προκαλούσαν τον έντονο αποτροπιασμό της κοινής γνώμης διότι έπληττε ακριβώς το περί κοινού αίσθημα της αιδούς και των χρηστών ηθών μιας οργανωμένης κοινωνίας με αποτέλεσμα οι δράστες, να τιμωρούνται παραδειγματικά και να κολάζονται «μετά βδελυγμίας» στην συνείδηση της κοινωνίας για τις αισχρές, ατιμωτικές και μιαρές εν γένει πράξεις τους.

Ως προς το αδίκημα όμως της πορνογραφίας μέσω διαδικτύου 348 Α ΠΚ όπως και εκθέτω κάτωθι στην υπό έρευνα αυτή, το καινοφανές στοιχείο έγκειται στο ότι, όσοι έχουν συλληφθεί για την αξιόποινη αυτή συμπεριφορά με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή ή διαδικτύου είναι πρόσωπα υπέρ άνω πάσης, υποψίας, με λευκό ποινικό μητρώο, χωρίς να έχουν διαπράξει κατά το παρελθόν άλλο αδίκημα.

Είναι πρόδηλο πως το αδίκημα αυτό της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου κατ'άρθρο 348 Α του Π.Κ επιδιώκει, να τιμωρήσει το δράστη ο οποίος εμφανίζει μία έκδηλα παιδοφιλική τάση προεχόντως και κυρίως, δια

μέσω του διαδικτύου, προσβάλλοντας βαναύσως τη γενετήσια ελευθερία των ανηλίκων.

Η σπουδαιότητα του αδικήματος αυτού σε συμπλοκή με την ραγδαία εκδήλωση της τεχνολογία ήγαγε τον νομοθέτη στην τυποποίηση ξεχωριστής διάταξης προς την ποινικοποίηση της αξιόποινης αυτής συμπεριφοράς (348 Α Π.Κ).

Περαιτέρω, ο νόμος ποινικοποιεί και την εικονική πορνογραφία η οποία εξομοιώνεται με την πραγματική και απεικονίζει ανήλικα παιδιά όπως ορίζει ο νόμος ειδικότερα ενδεικνύοντας τη σοβαρότητα του αδικήματος αυτού για το κοινωνικό εν γένει σύνολο.

Τούτο σαφώς γίνεται διότι πέραν του ότι, η εικονική πορνογραφία συνιστά μία μορφή συγκαλυμμένης πρόκλησης στην τέλεση εκμετάλλευσης της παιδικής ανηλικότητας ή διέγερση πρόθεσης σε προσβολή του εννόμου αγαθού της γενετήσιας ελευθερίας της παιδικής ανηλικότητας κατά το Π.Κ, έχει αποδειχθεί πολλάκις στην πράξη ότι η «εικονική» παιδική πορνογραφία χρησιμοποιείται ως μέσο ψυχικού καταναγκασμού στα παιδιά, ως μέσο εξαπάτησης προκειμένου οι επίδοξοι θύτες τους να τα καταστήσουν πιο ευάλωτα, αφού αυτά (τα παιδιά) εξοικειώνονται στην πορεία με τη συστηματική θέαση του επιλήψιμου αυτού υλικού, καθότι το υπολαμβάνουν ως παίγνιο και κάτι σύνηθες ,γενικώς παραδεκτό, δεδομένου ότι συμμετέχουν ανήλικα παιδιά σε αυτό (το πορνογραφικό υλικό), με συνέπεια να αμβλύνονται οι αντιστάσεις τους και να θυματοποιούνται ευχερέστερα.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας στα πλαίσια της τρομοκρατικής επίθεσης του άρθρου 187 Π.Κ ως προς τις δικονομική 253^Α ΚΠΔ μεταχείριση ορισμένων ανακριτικών πράξεων όπου λόγω του κατεπειγόντως χαρακτήρα πιθανής εξάρθρωσης της τρομοκρατικής οργάνωσης παρέχουν έντονη διεύθυνση στον έλεγχο των μεταφορών, την άρση του απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, την ηχητική, οπτική παρακολούθηση

του άρθρου 6 παρ. 4 Ν 2713/1999 και τη διασταύρωση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Ωσαύτως, ενδεικτικό μέτρο της προτεραιότητας που επιδεικνύει η πολιτεία στο έννομο αγαθό της παιδικής ανηλικότητας είναι ότι η αναστολή της παραγραφή των αδικημάτων αυτών κατ'εξίρεση από το άρθρο 113 Π.Κ ισχύει ως εξής : ως προς τα πλημμελήματα ένα έτος μετά την ενηλικίωση των παιδιών-θυμάτων καθώς επίσης και μετά από 3 έτη ομοίως για τα κακουργήματα.

Η πιο καινοτόμα διάταξη όμως είναι η δημοσιοποίηση των στοιχείων των δραστών, του άρθρου 348^Α ΠΚ στο στάδιο της προδικασίας, προτού ακόμη καταδικαστούν αμετάκλητα, με αποτέλεσμα να «παραβιάζεται» ο νόμος περί ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων 2472/97 και 9^Α του Συντάγματος καθώς και να κάμπτεται το τεκμήριο της αθωότητας ως έκφανση της Αρχής της δίκαιης δίκης άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ..Δ.Α (δικαίωμα στη χρηστή απονομή της δικαιοσύνης).

Πέραν όμως του ευρύτερου νομικού πλαισίου, η ψυχιατρική προσέγγιση του εν λόγω εγκλήματος δεν ταυτίζεται απόλυτα με την νομική, άρα ένας λήπτης παροχών ψυχικής υγείας λόγω κάποιας μορφής παθολογικής διαταραχής που των ωθεί στην διάπραξη του εν λόγω αδικήματος, μπορεί για την έννομη τάξη να θεωρηθεί ιδιαίτερα επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια και να αναγνωριστεί μεν η ελαττωμένη ικανότητα του προς καταλογισμό πλην όμως να εκτίσει ελαττωμένη ποινή σε κάποιο ψυχιατρικό κατάστημα και όπως ομοίως για τον ακαταλόγιστο εγκληματία μπορεί να του επιβληθεί μέτρο ασφαλείας περιορισμού σε κάποιο θεραπευτικό κατάστημα για όσο χρονικό διάστημα κριθεί απαραίτητο. Αυτό σημαίνει ότι αν το τελεσθέν αδίκημα έγινε από ψυχικά πάσχοντα δεν τον απαλλάσσει από την επιβολή ποινών, μόνον η πάθησή του, απλώς η ποινική έννομη τάξη τον μεταχειρίζεται ειδικότερα βάσει των ανωτέρω τεθειμένων προϋποθέσεων.

Εν κατακλείδι αξιοσημείωτη είναι και η συγκριτική επισκόπηση των εννόμων τάξεων διαφόρων χωρών ως προς το πως η κάθε μία από αυτές αντιμετωπίζει *in concreto* την αξιόποινη αυτή συμπεριφορά.

Ενδεικτικά υφίστανται ορισμένα εξτρεμιστικά οιονεί «γκρουπούσκουλα», ήτοι, δήθεν ακτιβιστικά παιδοφιλικά κινήματα τα οποία τάσσονται αναφανδόν υπέρ της νομιμοποίησης των γενετήσιων σχέσεων μεταξύ ανηλίκων και ενηλίκων, την τροποποίηση των «*συντηρητικών*» θεσμών και την άρση του «*κοινωνικού στίγματος*» του παιδόφιλου ο οποίος αντιμετωπίζεται ως ψυχικά ασθενής, διεκδικώντας ισότιμη μεταχείριση και καθολική αναγνώριση άσκησης του δικαιώματος ερωτικού συντρόφου με ανήλικους, πλην όμως χαίρουν ελάχιστης απήχησης παγκοσμίως, ενδεικτικό ως προς τούτο είναι το «κόμμα» παιδοφίλων της Ολλανδίας όπως διεξοδικότερα αναφέρω κατωτέρω στη θεματική της συγκριτικής επισκόπησης διαφόρων εννόμων τάξεων ανά τον κόσμο.

Σε κάθε περίπτωση όμως θα μπορούσαμε να πούμε πως το εν λόγω έγκλημα *ad hoc*, της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου, καθίσταται ιδιαίτερος αποδοκιμαστέος ένεκα του ιδιαζόντως ειδεχθούς χαρακτήρα του πλην όμως δεν είναι τόσο ευρέως διαδεδομένο λόγω την μη ευχερής πρόσβασης μεγάλης μερίδας του παγκόσμιου πληθυσμού με τις νέες τεχνολογίες.

II. Εισαγωγή

Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου αποτελεί ένα σύγχρονο φαινόμενο το οποίο αποκτά ολοένα και μεγαλύτερες διαστάσεις σε διεθνές επίπεδο πλήττοντας βαναύσως τα θεμέλια της κοινωνίας και τιτρώσκοντας ανεπανόρθωτα τις παιδικές ψυχές.

Επρόκειτο για ένα ιδιαζόντως ειδεχθές έγκλημα το οποίο εμφανίζει ιδιαίτερη ηθική και κοινωνική απαξία παγκοσμίως καθότι βλάπτει την γενετήσια αξιοπρέπεια και ζωή εντασσόμενο στην ειδικότερη κατηγορία εγκλημάτων περί εκμετάλλευσης της ανηλικότητας.

Η παιδική πορνογραφία μέσω διαδικτύου συνιστά ένα είδος ηλεκτρονικού εγκλήματος καθότι η εν λόγω αξιόποινη πράξη της διακίνησης υλικού παιδικής πορνογραφίας συντελείται με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων και τιμωρούνται με συγκεκριμένες ποινές.

Η πληροφορική, η τεχνολογία, κατέστησε δυνατή τη διάπραξη ενός φάσματος εγκληματικών πράξεων οι οποίες απαιτούν εξειδίκευση και αυξημένη κατάρτιση. Ανάλογα με τον τρόπο τέλεσης διαχωρίζονται σε έγκλημα αφενός : *«τελούμενο με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών (computer's crime) και εξετέρου σε κυβερνο-έγκλημα (syder's crime)», αν τελέστηκε μέσω διαδικτύου.*

Ως παιδική πορνογραφία καθίσταται νοητό ως η οποιαδήποτε αναπαράσταση με οποιοδήποτε μέσον, παιδιού εμπλεκόμενου σε πραγματικές ή εικονικές γενετήσιες δραστηριότητες ή κάθε απεικόνιση των γενετήσιων οργάνων παιδιού για σεξουαλικούς σκοπούς όπως το άρθρο 348^A του ΠΚ ορίζει ρητά και κατωτέρω αναλύω διεξοδικώς.

Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας τα τελευταία έτη παρουσιάζει ιλιγγιώδη έξαρση και τείνει να παγιωθεί σε μάλιστα στις σύγχρονες κοινωνίες παγκοσμίως δεδομένης και της ταχύτητας τεχνολογικής ανάπτυξης που παρέχει στους παραγωγούς και διακινητές του πορνογραφικού υλικού ολόένα και περισσότερες δυνατότητες προώθησης του προϊόντος τους.

Το Διαδίκτυο ως μέσο παγκόσμιας επικοινωνίας, κατήργησε τα εθνικά σύνορα και κατέστησε τους χρήστες μέλη μιας παγκόσμιας κοινότητας.

Οι παιδόφιλοι απ'όλες τις χώρες έχουν διαμορφώσει μία ιδιότυπη ψηφιακή ερωτική τάξη όπου ευρίσκονται και συνεννοούνται με διάφορα μέσα όπως : *internet, chat rooms online* αλιεύοντας καθοιονδήποτε τρόπο τα υποψήφια θύματά τους.

Ενδεικτικά ο παιδόφιλος που έχει ένα παιδί λ.χ δια βιασμό, το εκθέτει στο διαδίκτυο σε ορισμένα «sites» και οι λοιποί παιδόφιλοι συμμετέχουν

οικονομικά στο να αγοράσουν το παιδί ή να το πληρώσουν προκειμένου να υποστεί το παιδί βιασμό. Η διαδικασία αυτή δια μέσω του διαδικτύου ενδεχομένως να συντελείται ταυτόχρονα με περισσότερους αδρώς πληρώνοντες συμμετέχοντες παιδόφιλους που διεγείρονται σεξουαλικά καθόν τρόπο, στην *online* μέσω *chat room*, θέαση του ανήλικου παιδιού να κακοποιείται και να υφίσταται απεχθείς ασελγείς πράξεις.

Το ποσό που προαπαιτείται να καταβάλει δια πιστωτικής κάρτας προηγουμένως για να του επιτραπεί η παρακολούθηση του βιασμού του ανήλικου εκκινείται ενδεικτικώς από το ποσό των 1000-2000 δολαρίων το οποίο αυξάνεται θεαματικώς αναλόγως με το νεαρότερο της ηλικίας του παιδιού.

Ο τζίρος της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο υπολογίζεται ότι κυμαίνεται από 200 εκατομμύρια μέχρι και 1-3 δισεκατομμύρια το χρόνο. Πλέον μετά τα ναρκωτικά η παιδική πορνογραφία αποτελεί την πιο επικερδή παγκοσμιοποιημένη παράνομη δραστηριότητα.

Είναι πρόδηλο ότι το μεγαλύτερο μέρος της αξιόποινης αυτής συμπεριφοράς οργανώνεται ασκείται στο πλαίσιο διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος. Οργανώνεται κατά τεκμήριο από αισχροκερδή πρόσωπα με κερδοσκοπικούς σκοπούς χωρίς ταυτόχρονα να αποκλείεται, πλην της οικονομικής-εμπορικής διάστασης της παιδικής πορνογραφίας και η ατομοκεντρική εκδοχή που αποσκοπεί αποκλειστικά στην ικανοποίηση της προσωπικής διαστροφής του δράστη.

Σε αυτό το σημείο είναι άξιο μνείας, ότι πέραν από τους «καιροσκόπους» εγκληματίες, «έμπορους» υλικούς παιδικής πορνογραφίας όπου κατά κανόνα δεν είναι και καταναλωτές καθότι δεν εμφανίζουν εκδηλώσεις παιδοφιλικής τάσης είναι και οι πραγματικά εθισμένοι με την ακατάσχετη κατανάλωση υλικού παιδικής πορνογραφίας όπου εμφανίζουν παθολογική ροπή προς την τέλεση του εν λόγω αδικήματος, όπως συμβαίνει αναλογικά με τη διάκριση χρήσης και εμπορίας εξαρτησιογόνων ουσιών Ν.3459/2006 (περί ναρκωτικών ουσιών).

Τώρα τα θύματα, ανήκουν σε ηλικίες από 3 έως 12 ετών, επομένως (και κατ'άρθρο 121 του ΠΚ), επρόκειτο περί παιδιών ανήκοντα και στα δύο φύλα, με σταθερή στάση όλο και μικρότερων (περιζήτητες οι απεικονίσεις βρεφών). Σημειωτέον ότι η παιδοφιλία δια αυτούς αποτελεί τρόπο ζωής και έκφρασης καθότι, έχουν διαμορφώσει της δική τους «κουλτούρα».

Οι ηλικίες των παιδόφιλων, ποικίλουν είναι κυρίως από 15-72 ετών ανήκοντες σε όλες τις κοινωνικές τάξεις αλλά κατά το πλείστον στις εύπορες τάξεις με καθ'έξιν καταναλωτές υλικού παιδικής πορνογραφίας ανθρώπους κοινωνικά καταξιωμένους ή μορφωμένους υπέρ άνω πάσης υποψίας.

Ωστόσο όμως πρέπει να σημειωθεί μετέπιτάσεως ότι δεν υπάρχει ένα ομοιογενές προφίλ δράστη παρότι έχουν καταγραφεί κατά το μάλλον ή ήττον ορισμένα κοινά χαρακτηριστικά γνωρίσματα των παιδόφιλων μέσω διαδικτύου (πολλές διακυμάνσεις στη διάθεση τους, υπομονή, επιθυμία αυτοπροβολής, συμπτώματα υποχώρησης και ταυτόχρονα σύγκρουσης και υποτροπής),

Ένας λόγος της ανομοιογένειας των χαρακτηριστικών τους είναι οι ατομικές διαφορές στα κίνητρά τους, σύμφωνα με τα οποία οι δράστες έχουν αναλόγως της αξιόποινης συμπεριφοράς τους καταταγεί σε εννέα ετερόκλητους τύπους εγκληματιών.

Το μόνον βέβαιο αναμφιβόλως είναι ότι επρόκειτο στη συντριπτική τους πλειοψηφία για άνδρες χωρίς απαραίτητως να πάσχουν από ψυχοσεξουαλική διαταραχή-παιδοφιλία γεγονός το οποίο δεν επιτρέπει εφησυχασμό στα στερεότυπα μέχρι τούδε προφίλ δραστών.

III. Όψεις και εκφάνσεις του φαινομένου της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο

α) Ορισμός ηλεκτρονικού εγκλήματος

Καταρχήν είναι σκόπιμο να αναφέρουμε πως το υπό εξέταση ζήτημα, ήτοι το διαπραχθέν ποινικό αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας τελούμενο μέσω διαδικτύου αποτελεί έκφανση του ηλεκτρονικού εγκλήματος υπό την ευρεία έννοια του όρου.

Είναι πρόδηλο ότι πληροφορική τεχνολογία κατέστησε δυνατή τη διάπραξη ενός ευρέως φάσματος εγκληματικών πράξεων, οι οποίες απαιτούν εξειδίκευση και αυξημένη κατάρτιση.

Ως «Ηλεκτρονικό Έγκλημα», λοιπόν, θεωρούνται οι αξιόποινες εγκληματικές πράξεις που τελούνται με τη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και συστημάτων επεξεργασίας δεδομένων και τιμωρούνται με συγκεκριμένες ποινές από την ελληνική νομοθεσία. Ανάλογα με τον τρόπο τέλεσης διαχωρίζονται σε εγκλήματα τελούμενα με τη χρήση *Ηλεκτρονικών Υπολογιστών (computer crime)* και σε *Κυβερνοεγκλήματα (cyber crime)*, εάν τελέσθηκε μέσω του Διαδικτύου.

Μορφές	Ηλεκτρονικού	Εγκλήματος ¹
Οι μορφές του Ηλεκτρονικού εγκλήματος είναι ποικίλες και με τη συνεχή ανάπτυξη της τεχνολογίας και του διαδικτύου πολλαπλασιάζονται. Για την αντιμετώπιση του κινδύνου αυτού ήταν απαραίτητη η συνεννόηση μεταξύ των κρατών και η εκπόνηση μιας αναλυτικής και αποτελεσματικής στρατηγικής. Ο σκοπός αυτός επιτεύχθη με το Συνέδριο για το Ηλεκτρονικό έγκλημα (Convention on Cybercrime), του οποίου όλα τα συμπεράσματα αποκρυσταλλώνονται στην συνθήκη που υπογράφει στην Βουδαπέστη στις 23.11.2001. Στη συνθήκη της Βουδαπέστη, που υπέγραψε μεταξύ πολλών άλλων χωρών και η Ελλάδα υπάρχουν επεξηγήσεις και ρυθμίσεις για όλα τα ηλεκτρονικά εγκλήματα :		
1. Για τα αδικήματα κατά της εμπιστευτικότητας, της ακεραιότητας και της		

¹ Υποδιεύθυνση δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος- Ελληνική Αστυνομία-Υπουργείο Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη

διαθεσιμότητας των δεδομένων και των συστημάτων Η/Υ. Τέτοια αδικήματα είναι η παράνομη πρόσβαση, η παράνομη υποκλοπή, η επέμβαση σε δεδομένα, η επέμβαση σε συστήματα και η κακή χρήση συσκευών.

2. Για τα αδικήματα που σχετίζονται με τους υπολογιστές όπως η απάτη με η/υ και πλαστογραφία.

3. Για τα αδικήματα σχετικά με το περιεχόμενο όπως είναι το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας

4. Για τα αδικήματα που σχετίζονται με καταπάτηση πνευματικής ιδιοκτησίας. Επίσης η συνθήκη περιέχει ρυθμίσεις για την συνέργια, την απόπειρα και την υποκίνηση ηλεκτρονικών εγκλημάτων καθώς και την ευθύνη των επιχειρήσεων. Ακόμα τονίζει την αναγκαιότητα της διεθνούς συνεργασίας μεταξύ των κρατών για την καταπολέμηση του ηλεκτρονικού εγκλήματος και θίγει το πολύ σημαντικό θέμα της αρμοδιότητας και της δικαιοδοσίας των δικαστηρίων σχετικά με τα εγκλήματα αυτά. Η συνθήκη αυτή αποτελεί το πιο άρτιο κείμενο σχετικά με το ηλεκτρονικό κείμενο στην Ευρωπαϊκή ένωση.

Ως εκ τούτου το αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας αποτελεί μορφή του ηλεκτρονικού εγκλήματος το οποίο σχετίζεται με το περιεχόμενο κατά την ανωτέρω κατάταξη.

β) Ελληνική νομοθεσία

Ο Ν. 1805/88, αφορά τα εγκλήματα που διαπράττονται με ηλεκτρονικούς υπολογιστές (computer crimes) και στο βαθμό που τα προβλεπόμενα «συμβατικά» εγκλήματα (370B, 370Γ, 386Α) διαπράττονται και σε περιβάλλον Διαδικτύου (Internet), τότε τα άρθρα αυτά εφαρμόζονται και στις συγκεκριμένες αντίστοιχες περιπτώσεις. Εν ολίγοις το κενό στην νομοθεσία για τα ηλεκτρονικά εγκλήματα θεραπεύεται με την προσαρμογή της ήδη υφιστάμενης ποινικής νομοθεσίας για τα συμβατικά εγκλήματα (όπως και προανέφερα) προσαρμοσμένη καταλλήλως στην εικονική πραγματικότητα, ως ένα ακόμη μέσο τέλεσης των οικείων εγκλημάτων όπως εν προκειμένω το υπό εξέταση έγκλημα της πορνογραφίας ανηλίκων κατ' άρθρο 348 Α του Π.Κ _μέσω διαδικτύου_

Εις επίρρωση των ως άνω αναλογικά ισχύουν τα εξής σύμφωνα με το άρθρο 13 στοιχείο γ' του Ποινικού Κώδικα «έγγραφο είναι κάθε μέσο, το οποίο χρησιμοποιείται από υπολογιστή ή περιφερειακή μνήμη υπολογιστή, σε ηλεκτρονικό μαγνητικό ή άλλο τρόπο, για εγγραφή, αποθήκευση, παραγωγή ή αναπαραγωγή στοιχείων, που δεν μπορούν να διαβαστούν άμεσα, όπως επίσης και κάθε μαγνητικό, ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό στο οποίο εγγράφεται οποιαδήποτε πληροφορία, εικόνα, σύμβολο, ή ήχος αυτοτελώς ή σε συνδυασμό, εφόσον τα μέσα και τα υλικά αυτά προορίζονται ή είναι πρόσφορα να αποδείξουν γεγονότα που έχουν έννομη σημασία», **με την έννοια ότι ισχύει ad hoc ο ορισμός του άρθρου 13 Π.Κ περί εγγράφου, καίτοι επρόκειτο για ηλεκτρονικό έγγραφο.**

Ειδικότερα διατάξεις για θέματα, που σχετίζονται με το ηλεκτρονικό έγκλημα, περιλαμβάνονται μόνο στο Π.Δ 131/2003² το οποίο θεσπίστηκε σε εφαρμογή κοινοτικής οδηγίας για το ηλεκτρονικό εμπόριο και αναφέρεται στην ανεπιθύμητη αλληλογραφία (spam-mail) και στην ευθύνη των παρόχων υπηρεσιών Διαδικτύου για τις πράξεις των χρηστών (συνδρομητών τους). Επίσης, ο Ν. 2867/2000 για την «Οργάνωση και Λειτουργία του τομέα των Τηλεπικοινωνιών», οι Ν. 2774/99 και 2472/97 «περί προσωπικών δεδομένων» και ο Ν.2254/94 για την «προστασία της ελευθερίας ανταπόκρισης και επικοινωνίας» προσεγγίζοντας κάποιες πτυχές του ηλεκτρονικού εγκλήματος.

Προσέτι πρόσφατα τέθηκε σε ισχύ το Π.Δ. 47/2005, από την Α.Δ.Α.Ε. (Αρχή Διασφάλισης Απορρήτου των Επικοινωνιών), το οποίο αφορά τις διαδικασίες, τεχνικές και οργανωτικές εγγυήσεις για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και τη διασφάλισή του. Ενώ, σύντομα αναμένεται να τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Βουδαπέστης.

γ)Μορφές Κυβερνο -εγκλήματος

²Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος, Υπαστυνόμος Α', Μ.Δ.Ε Ιονίου Πανεπιστημίου «Ηλεκτρονικό Έγκλημα, Μορφές, Πρόληψη, Αντιμετώπιση» εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη εκδόσεις 2007, σελ 145.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα έρευνας που διεξήγαγε η McConnell International σε 52 χώρες, με τίτλο «Cyber Crime... and Punishment» κατατάσσει τα αδικήματα που διαπράττονται στον Κυβερνοχώρο στις παρακάτω δέκα κατηγορίες:

Παραμπόδιση (κυβερνο)κυκλοφορίας, Τροποποίηση και Κλοπή δεδομένων, Εισβολή και Σαμποτάζ σε δίκτυο, Μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση, Διασπορά ιών, Υπόθαλψη αδικημάτων, Πλαστογραφία και Απάτη.

Κύριες μορφές Κυβερνοεγκλημάτων που εξιχνιάσθηκαν στην Ελλάδα από το Τμήμα Ηλεκτρονικού Εγκλήματος/ΔΑΑ

1. Απάτες μέσω Διαδικτύου
2. Παιδική πορνογραφία
3. Cracking και hacking
4. Διακίνηση-πειρατεία λογισμικού
5. Πιστωτικές κάρτες
6. Διακίνηση ναρκωτικών
7. Έγκλημα στα chat rooms

Τα κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα του κυβερνοεγκλήματος

Μολονότι η χώρα μας έχει υπογράψει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για το Έγκλημα στον κυβερνοχώρο, δεν έχει τεθεί ακόμη σε ισχύ.

- Το έγκλημα στον Κυβερνοχώρο είναι γρήγορο, διαπράττεται σε χρόνο δευτερολέπτων και πολλές φορές δεν το αντιλαμβάνεται ούτε το ίδιο το θύμα.
- Είναι εύκολο στην διάπραξή του, φυσικά για όσους το γνωρίζουν, ενώ τα ίχνη που αφήνει είναι ψηφιακά.

- Για την τέλεσή του απαιτούνται άριστες και εξειδικευμένες γνώσεις.
- Μπορεί να διαπραχθεί χωρίς την μετακίνηση του δράστη, ο οποίος ενεργεί από το γραφείο ή το σπίτι του, μέσω του υπολογιστή του.
- Δίνει τη δυνατότητα σε άτομα με ιδιαιτερότητες όπως οι παιδόφιλοι (child pornography) να επικοινωνούν γρήγορα ή και σε πραγματικό χρόνο, χωρίς μετακίνηση, εύκολα, ανέξοδα, να βρίσκονται πολλοί μαζί στις ίδιες ομάδες συζητήσεως (news groups) ή μέσα σε chat rooms..
- Οι "εγκληματίες του Κυβερνοχώρου" πολλές φορές δεν εμφανίζονται με την πραγματική τους ταυτότητα, αποστέλλουν ηλεκτρονικά μηνύματα(e-mail) με ψευδή στοιχεία.
- Είναι έγκλημα διασυνοριακό και τα αποτελέσματά του μπορεί να πραγματοποιούνται ταυτόχρονα σε πολλούς τόπους.
- Είναι πολύ δύσκολο να προσδιοριστεί ο τόπος τελέσεως του και επίσης είναι αρκετά δύσκολη η διερεύνηση και ο εντοπισμός του δράστη. Υπάρχει ενδεχόμενο ο δράστης να εντοπισθεί στην Α χώρα και τα αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να βρίσκονται σε διαφορετική και απομακρυσμένη χώρα ή και να βρίσκονται ταυτόχρονα σε πολλές διαφορετικές χώρες..
- Η έρευνα απαιτεί κατά κανόνα συνεργασία δύο τουλάχιστον κρατών (του κράτους στο οποίο έγινε αντιληπτό το αποτέλεσμα της εγκληματικής συμπεριφοράς, και του κράτους όπου βρίσκονται τα αποδεικτικά στοιχεία). Περιπτώσεις εγκληματικής συμπεριφοράς στα όρια ενός μόνον κράτους είναι σπάνια.
- Η καταγραφή της εγκληματικότητας στον Κυβερνοχώρο δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα διότι ελάχιστες περιπτώσεις εγκλημάτων του Κυβερνοχώρου καταγγέλλονται διεθνώς. Κατά συνέπεια, το μέγεθος της εγκληματικότητας στο χώρο του Διαδικτύου είναι «ακόμα πιο σκοτεινό», από ότι στον «κοινό» εγκληματικό χώρο.

δ) Η διερεύνηση και η καταπολέμηση του ηλεκτρονικού εγκλήματος.

Η καταπολέμηση του ηλεκτρονικού εγκλήματος και δη εν προκειμένω της παιδικής πορνογραφίας καθίσταται πλέον ιδιαίτερα δυσχερές καθότι τελείται δια μέσω του κυβερνοχώρου όπου πρέπει αφεύκτως να συμβιβαστούν αρμονικά η τεχνολογία με το νομότυπο των διαδικασιών ως προς τη συλλογή των ψηφιακών πειστηρίων τα οποία θεμελιώνουν την ενοχή του κατηγορουμένου ως προς την διαλεύκανση της υποθέσεως.

Περαιτέρω «η ηλεκτρονική εγκληματολογία είναι η επιστήμη που ασχολείται με την αναγνώριση διατήρηση, ανάλυση και παρουσίαση ψηφιακών αποδείξεων κατά τρόπο νομικά αποδεκτό»³

Αξίζει εν προκειμένω να γίνει εκτεταμένη μνεία στις διαδικασίες έρευνας της Υπηρεσίας δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος προς σκοπό την εξιχνίαση του δράστη.

Είναι απολύτως σαφές ότι κάθε χρήστης υπηρεσιών διαδικτύου έχει αποκλειστικά και μόνο ένα ηλεκτρονικό ίχνος το οποίο λογίζεται ως το μοναδικό οιονεί «*ηλεκτρονικό αποτόπωμα*».

Ως εκ τούτου το ζητούμενο είναι ο εντοπισμός του απόρρητου αυτού ηλεκτρονικού ίχνους το οποίο αποτελεί και ουσιώδες στοιχείο της αποδεικτικής διαδικασίας στο δικαστήριο, η ανάλυση του οποίου προκύπτει μέσω των παροχών των υπηρεσιών διαδικτύου (ISP:internet services providers),ήτοι εν Ελλάδα, της OTENET, της FORTHNET ISP (internet services providers).

Όμως για να επιτευχθεί αυτό ακολουθείται νομότυπα η εξής διαδικασία :

Η διωκτική Αρχή, ενταύθα το σώμα δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος εντοπίζει δια μέσω του κυβερνοχώρου ότι κάποιος χρήστης υπηρεσιών

³ Κωνσταντίνος Βλαχόπουλος, Υπαστυνόμος Α΄, Μ.Δ.Ε Ιονίου Πανεπιστημίου, ο.π «Ηλεκτρονικό Έγκλημα, Μορφές, Πρόληψη, Αντιμετώπιση» εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη εκδόσεις 2007, σελ 158

διαδικτύου διαπράττει το αδίκημα του άρθρου 348 Α με καθοιονδήποτε τρόπο. Εντούτοις όμως απλώς λαμβάνει γνώση ότι απλώς τα ηλεκτρονικά ίχνη ενός χρήστη τα οποία αποτελούν την οιονεί ηλεκτρονική ταυτότητα του δράστη ευρίσκεται στην ημεδαπή ή στην αλλοδαπή, χωρίς συνάμα να μπορεί να διακριβώσει τα πραγματικά στοιχεία της ταυτότητάς του.

Κατ'ακολουθίαν σχηματίζεται εις βάρος του εμφανιόμενου, δια των ηλεκτρονικών ιχνών του δράστη, δικογραφία εις βάρος του για τη διάπραξη του αυτεπαγγέλτως διωκόμενου εγκλήματος «παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου», (δυνάμεις της ηλεκτρονικής ταυτότητας η οποία αντιστοιχεί αποκλειστικά σε έναν χρήστη ενείδει μοναδικού ηλεκτρονικού αποτυπώματος), καθότι συντρέχουν ενδείξεις τέλεσης του οικείου κακουργήματος (δια της δράσης του στο διαδίκτυο σε ιστοσελίδες με αθέμιτο περιεχόμενο παιδικής πορνογραφίας και την εν γένει παράνομη πράξη του), ύστερα η δικογραφία διαβιβάζεται στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών με επισυνημμένο αίτημα άρσης του απορρήτου της επικοινωνίας καθότι προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις τέλεσης (ψηφιακά πειστήρια) της εν θέματι αξιόποινης πράξης όπου και μετά ταύτα διενεργείται προκαταρκτική εξέταση προκειμένου να διερευνηθεί ενδελεχώς η υπόθεση και να εξακριβωθεί η τέλεσή του εγκλήματος και να αποκαλυφθούν τα ακριβή στοιχεία της ταυτότητας των τυχόν εμπλεκομένων δραστών, (συμμετόχων ή συναιτίων).

Επομένως στα πλαίσια της προκαταρκτικής εξέτασεως^{4,5}(άρθρο 31,43,47 ΚΠΔ), παραγγελία εισαγγελέα κατόπιν αναγγελίας της τελεσθείσας αξιόποινης κακουργηματικής πράξης του άρθρου 348 Α Π.Κ από το σώμα δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος, συνέρχεται το δικαστικό συμβούλιο⁶ το οποίο

⁴ «Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές στο στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασεως επιβάλλεται να γίνεται αυτεπάγγελτη διερεύνηση και εξέταση όλων των αποδεικτικών στοιχείων, θετικών αρνητικών, αντικειμενικών και υποκειμενικών και να χρησιμοποιούνται όλα τα αποδεικτικά μέσα του άρθρου 178 ΚΠΔ, για την εκτίμηση των οποίων ισχύει τόσο η κατ' άρθρο 177 ΚΠΔ αρχή της ηθικής αποδείξεως, όσο και η δέσμευση της μη λήψεως υπ' όψη απογορευμένων ή παράνομα αποκτηθέντων αποδεικτικών μέσων. Τούτο ενέχει αντιφατικότητα, καθ' ότι στην περίπτωση της προκαταρκτικής εξέτασεως, η ορθή εκτίμηση και η ευθύνη αξιολόγησης καθώς και η δυνατότητα υπαγωγής του περιεχομένου των καταγγελιών και των αντικειμενικών στοιχείων στον οικείο ποινικό κανόνα βαρύνει αποκλειστικά και μονομερώς στον διεξάγοντα την έρευνα Εισαγγελέα, χωρίς την ύπαρξη δεσμευτικά δικονομικού κανόνα. Τούτο δε συμβαίνει διότι η διαδικασία ευρίσκεται σε στάδιο προγενέστερο της ποινικής δίωξης, δηλαδή πριν ο Εισαγγελέας προβεί στην καταληκτική του πρόταση, στάδιο δηλαδή κατά το οποίο δεν έχει τυπικά αποδοθεί η ιδιότητα του «κατηγορουμένου» στον υποδεικνυόμενο ως υπαίτιο τέλεσης αξιόποινης πράξης, ώστε αυτός να ενεργοποιήσει τις καθορίζουσες την υπεράσπισή του διατάξεις»

Ευγενία Α. Κριτσέλη, «Η προκαταρκτική εξέταση του θεσμού» Σύγχρονη προσέγγιση του Θεσμού, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, σελ.32.

⁵ Ευγενία Α. Κριτσέλη ο.π, σελ 32 «...στην πράξη, η εισαγγελική Αρχή διατάσσει προκαταρκτική εξέταση κατ' εξαίρεση και λόγω του κατεπείγοντος, που συνήθως συντρέχει, σε υποθέσεις έντονου κοινωνικού και πολιτικού ενδιαφέροντος»

Ευγενία Α. Κριτσέλη, ο.π σελ 33 «Η προκαταρκτική εξέταση του θεσμού» Σύγχρονη προσέγγιση του Θεσμού, Εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη

⁶ Κατ άρθρο 177 παρ. 2 «εξαίρεση από την αρχή της ηθικής απόδειξης-Αποδεικτικά μέσα που κτήθηκαν με παράνομες πράξεις: η εξαίρεση από τον Κανόνα. Βασικό χαρακτηριστικό της νόμω Κρατούσας Πολιτείας ότι οι ανακριτικές πράξεις πρέπει να διεξάγονται πάντοτε με νόμιμο τρόπο, ήτοι εντός των ορίων του Συντάγματος και των νόμων, καθώς και των ορίων που επιβάλλουν οι διεθνείς υποχρεώσεις της Χώρας, ιδίως από την Ε.Σ.Δ.Α και το Διεθν.Συμφ.ΟΗΕ. Το άρθρο 19 παρ. 3 Σ ρητώς ορίζει ότι απαγορεύεται η χρήση αποδεικτικών μέσων που έχουν αποκτηθεί κατά παράβαση των άρθρων 9,9^Α και 19 αυτού, ήτοι μέσω παραβιάσεως του ασύλου της κατοικίας και των νόμιμων προϋποθέσεων έρευνας σ' αυτή, της παραβιάσεως της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής (άρθρο 9 Σ), της παραβίασης συλλογής, επεξεργασίας και Χρήσης, ιδία με ηλεκτρονικά μέσα των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9^Α

εκδίδει βούλευμα προς άρση του απορρήτου της επικοινωνίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1,3 και 4 Π.Δ 47/2005⁷ «Διαδικασίες καθώς και τεχνικές και οργανωτικές εγγυήσεις για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και για την διασφάλισή του» και του άρθρου 4 και 5 του Ν. 2225/1994 «Για την προστασία της ανταπόκρισης και επικοινωνίας και άλλες διατάξεις» .

ε) Τόπος τέλεσης του διαδικτυακού εγκλήματος

Ιδιαίτατο ενδιαφέρον εμφανίζει η δικαιοδοσία του εθνικού δικαίου στις περιπτώσεις τέλεσης αξιόποινων πράξεων μέσω του αχανούς πλαισίου του κυβερνοχώρου καθότι η ηλεκτρονική εν γένει παραβατικότητα υπερβαίνει τα

Σ) και του απορρήτου της επικοινωνίας (άρθρο 19 Σ). Η εν λόγω απαγόρευση είναι απόλυτη, πλην όμως από τη στάθμιση με άλλα επίσης συνταγματικά προστατευόμενα αγαθά, με βάση και την αρχή της αναλογικότητας (Σ 25 παρ. 1), ανακόπτουν περιπτώσεις που δεν υπάρχουν στην απαγόρευση»

Μιχαήλ Μαργαρίτης «Ερμηνεία Κώδικα Ποινικής Δικονομίας» _Θεωρία-Νομολογία_ εκδόσεις Π.Ν Σάκκουλας, Αθήνα, 2008

⁷ Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών

Με το άρθρο 1 του [νόμου 3115/2003](#) συστάθηκε, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 19 του Συντάγματος, η Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών με σκοπό την προστασία του απορρήτου των επιστολών, της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο καθώς και την ασφάλεια των δικτύων και πληροφοριών. Στην έννοια της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών περιλαμβάνεται και ο έλεγχος της τήρησης των όρων και της διαδικασίας άρσης του απορρήτου, που προβλέπονται από τον νόμο.

Η ΑΔΑΕ είναι Ανεξάρτητη Αρχή που απολαύει διοικητικής αυτοτέλειας. Έδρα της είναι η Αθήνα, μπορεί όμως με απόφασή της να εγκαθιστά και να λειτουργεί γραφεία και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Οι αποφάσεις της ΑΔΑΕ κοινοποιούνται με μέρηνά της στον Υπουργό Δικαιοσύνης, ενώ στο τέλος κάθε έτους υποβάλλεται Έκθεση των πεπραγμένων της στον Πρόεδρο της Βουλής, στον Υπουργό Δικαιοσύνης και στους αρχηγούς των κομμάτων που εκπροσωπούνται στη Βουλή και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η ΑΔΑΕ υπόκειται σε κοινοβουλευτικό έλεγχο κατά τον τρόπο και τη διαδικασία που κάθε φορά προβλέπεται από τον Κανονισμό της Βουλής.

εθνικά σύνορα και λειτουργεί ως μία οιονεί παγκόσμια εικονική πραγματικότητα δημιουργώντας νέα δεδομένα αναφορικά με τον τρόπο τέλεσης της πράξης⁸.

Η προβληματική αυτή επιτείνεται, κατά την υποκειμενική μου γνώμη, ελλείψει μίας διεθνούς αρχής ή ύπαρξης διεθνούς σύμβασης ενδεχομένως η οποία θα αποκρυσταλλώνει και θα διαμορφώνει ένα δικαιοτικό πλαίσιο το οποίο θα διέπει τη λειτουργία του κυβερνοχώρου και ταυτόχρονα θα διασφαλίζει την εφαρμογή του δικαίου στο περιβάλλον αυτό, εναρμονίζοντας ταυτόχρονα και τις λοιπές εθνικές έννομες τάξης προς την κατεύθυνση προστασίας των πληττόμενων εννόμων αγαθών των χρηστών του διαδικτύου.

Είναι πρόδηλο ότι στις εκδηλώσεις εγκληματικής συμπεριφοράς στον κυβερνοχώρο καθίσταται ιδιαίτερα δυσχερής η διαπίστωση του τόπου τέλεσης μίας εγκληματικής συμπεριφοράς _η ενέργεια ή παράλειψη-καθώς και του τόπου επέλευσης του αξιόποινου αποτελέσματος.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 του Π.Κ, τόπος τελέσεως της αξιόποινης πράξης είναι τόσο εκείνος, όπου ο υπαίτιος διέπραξε την αξιόποινη πράξη όσο και εκείνος, όπου επήλθε το αξιόποινο αποτέλεσμα συνεπεία της παράνομης πράξης. Η εν λόγω διάταξη υιοθετεί τη θεωρία «*της ενότητας της εγκληματικής δράσης*»⁹ η οποία διευρύνει τα όρια εφαρμογής του εθνικού δικαίου και πέραν των εδαφικών ορίων ενός κράτους, στην περίπτωση που το αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης σε διάφορο τόπο από εκείνον όπου διεπράχθη η αξιόποινη πράξη.

⁸ Δημήτρης Κιούπης, Ποινικό Δίκαιο, «Τα τοπικά όρια των ποινικών Νόμων», Σάκκουλας, Β' έκδοση, σελ 156-164

⁹ Χρήστος Μυλωνόπουλος, «Διεθνές Ποινικό Δίκαιο-Τα τοπικά όρια των ποινικών νόμων», Σάκκουλας, Β' έκδοση, σελ 156-164.

Κατά συνέπεια τα εγκλήματα που τελούνται στο Διαδίκτυο μπορούν να τυποποιηθούν ως «*εγκλήματα απόστασης*»¹⁰ στα οποία ο τόπος τέλεσης της πράξης θεωρείται εκείνος, όπου ο δράστης αναπτύσσει δράση κατευθυνόμενη προς την πραγματοποίηση της νομοτυπικής μορφής του εγκλήματος.

Ως εκ τούτου για να διωχθεί μία παράνομη πράξη, εφαρμοζόμενων των εθνικών και ποινικών διατάξεων, θα πρέπει είτε ο τόπος τέλεσης της πράξης είτε ο τόπος επέλευσης του αξιοποιήσιμου αποτελέσματος να ευρίσκεται εντός ελληνικής επικράτειας.

Συμπερασματικώς είναι βασικός ο νεοπαγής τρόπος τέλεσης του υπό εξέταση αδικήματος της παιδικής πορνογραφίας «μέσω περιβάλλοντος διαδικτύου», να γίνει ευρέως αντιληπτό ότι πλέον υπάρχει έξαρση του αδικήματος της «παιδικής πορνογραφίας ανηλίκων» μέσω του κυβερνοχώρου συνιστώντας σαφώς απτή εκδήλωση ηλεκτρονικής παραβατικότητας (αδίκημα της πορνογραφίας σε άρρηκτη σύνδεση με το περιβάλλον του διαδικτύου ή ενίοτε με χρήση ηλεκτρονικού εν γένει υπολογιστή), εξ αντιδιαστολής με τη «*συμβατική*» έντυπη μορφή μέχρι τούδε μορφή πορνογραφίας ή δια μέσω άλλων συμβατικών -ειθισμένων ηλεκτρονικών μέσων, προ της εξάπλωσης του διαδικτύου στην καθημερινότητάς μας η οποία ακολούθως επέφερε δυσαναλόγως απρόβλεπτη σωρεία κρουσμάτων τέλεσης της υπό έρευνα αξιοποίησης πράξης εγείροντας ακανθώδη ερωτήματα και συνακόλουθες προβληματικές.

1.Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας ως επιμέρους έκφανση του ηλεκτρονικού εγκλήματος

Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας με θύματα τα ίδια τα παιδιά τα οποία τα κακομεταχειρίζονταν και εκμεταλλεύονταν άρχισαν δειλά δειλά από το 1970 και εντεύθεν καθότι προγενέστερα οι παραγωγοί πορνογραφικού

¹⁰ Θεόδωρος Ν. Κριθαράς, Δικηγόρος. LL.M, M.Δ.Ε, εκδόσεις ουσιαστικού και δικονομικού ποινικού δικαίου- «Ποινικό Δίκαιο και διαδίκτυο», εκδόσεις Νομική βιβλιοθήκη 2009, σελ 40-45.

υλικού στηρίζονταν αποκλειστικά σε ενήλικους οι οποίοι υποδύονταν καθοιονδήποτε τρόπο μιμητικά και μόνο της παιδική αθωότητα.

Ως εκ τούτου λοιπόν με χρονικό ορόσημο την ως άνω δεκαετία παρατηρήθηκε δραματική αύξηση των κρουσμάτων παιδικής πορνογραφίας και ιδίως στις Ηνωμένες Πολιτείες όπου αναγνωρίστηκαν ως μοντέλα σε πορνογραφικό υλικό τουλάχιστον 300.000 ανήλικοι κάτω των δεκαέξι ετών, αλλά και στην Ευρώπη όπου περιοδικά όπως τα «Lolita», «children love», «boys Intensive», αλλά και ερασιτεχνικές ταινίες έκαναν την εμφάνισή τους στην αγορά.

Τα κρούσματα της παιδικής πορνογραφίας σήμερα αυξάνονται συνεχώς με γεωμετρική ακρίβεια. Τα ενδεικτικά στοιχεία που παρουσιάζονται παρακάτω είναι άκρως ανησυχητικά :

Ι) «ο τζίρος της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο υπολογίζεται ότι κυμαίνεται από 200 εκατομμύρια μέχρι και 3 δισεκατομμύρια το χρόνο ετησίως.

Ιι) περίπου το 20% του πορνογραφικού υλικού που υπάρχει στο διαδίκτυο αφορά άτομα και σύμφωνα με το National Center For Missing and Exploited Children (Η.Π.Α) μέσα σε ένα έτος (το 2004) παρουσιάστηκαν αύξηση της τάξεων του 39% στις αναφορές για παιδική πορνογραφία με ιλιγγιώδη προϊούσα αύξηση των ποσοστών μέχρι και σήμερα»¹¹

Ιιι) «φιλοξενούνται» στο διαδίκτυο περισσότερες από 1 εκατομμύριο απεικονίσεις δεκάδων χιλιάδων ανηλίκων που έχουν υποστεί σεξουαλική κακομεταχείριση-εκμετάλλευση (περίπου 200-500 καινούριες κάθε ημέρα)

ν) μία μόνο σελίδα με πορνογραφικό υλικό ανηλίκων δέχεται τουλάχιστον ανά μήνα πάνω από 1.000.000 επισκέψεις.

¹¹ Δημήτρης Κιούπης, «Η παιδική πορνογραφία διαδίκτυο», εκδόσεις Νομική βιβλιοθήκη, σελ 6

Η πορνογραφία ανηλίκων μπορεί να διακριθεί κατά το μάλλον ή ήττον στις εξής κατηγορίες :

Ενδεικτικές: μη ερωτικές ή μη σεξουαλικής φύσεως φωτογραφίες οι οποίες απεικονίζουν ανηλίκους με εσώρουχα τους, μαγιό κλπ, οι οποίες έχουν συγκεντρωθεί από νόμιμες πηγές, όπως περιοδικά, διαφημιστικούς καταλόγους κτλ.

«Γυμνισμού : γυμνές ή ημίγυμνες απεικονίσεις ανηλίκων χωρίς προφανές ερωτικό περιεχόμενο οι οποίες έχουν συγκεντρωθεί από νόμιμες πηγές.

Ερωτικές : κρυφά τραβηγμένες φωτογραφίες ανηλίκων με εσώρουχα ή με άλλες μορφές γυμνισμού στη θάλασσα ή σε παιδικές χαρές.

Πόζες :απεικονίσεις γυμνών ή ημίγυμνων ανηλίκων οι οποίες έχουν δημιουργηθεί σκοπίμως.

Ερωτικές πόζες: απεικονίσεις γυμνών ή ημίγυμνων ανηλίκων οι οποίες έχουν δημιουργηθεί σκοπίμως σε σεξουαλικές ή διεγερτικές πόζες.

Ερωτικών στάσεων: απεικονίσεις γυμνών ή ημίγυμνων ανηλίκων οι οποίες έχουν δημιουργηθεί σκοπίμως και δίνουν έμφαση στα γενετικά όργανα.

Ερωτικής δραστηριότητας :απεικόνιση κάθε μορφής σεξουαλικής δραστηριότητας (αγγίγματα, αυτοϊκανοποίηση, στοματικός έρωτας, συνουσία), μεταξύ ανηλίκων, χωρίς τη συμμετοχή ενήλικα

Επιθετικές: απεικονίσεις ανηλίκων που υπόκεινται σε σεξουαλική κακοποίηση από ενήλικο

Έντονα επιθετικές :έντονα χυδαίες απεικονίσεις σεξουαλικής κακοποίησης οι οποίες τελικά καταλήγουν σε ολοκληρωμένη σεξουαλική πράξη, στοματικό έρωτα ή αναντιστοιχία και στις οποίες συμμετέχει ενήλικος.

Σαδισμού/κτηνοβασίας :απεικονίσεις ανηλίκων οι οποίοι είτε υπόκεινται σωματικό πόνο (π.χ λόγω δαρμού, μαστιγώματος, δεσίματος) είτε συμμετέχουν σε σεξουαλικές δραστηριότητες με ζώα»¹²

Περαιτέρω μία γενική διάκριση του πορνογραφικού υλικού είναι σε «hardcore» όπου ο ανήλικος απεικονίζεται να συμμετέχει σε πραγματικές ή προσποιητές, ή εικονικές σεξουαλικές δραστηριότητες αλλά και όταν απεικονίζονται κατά τρόπο χυδαίο μέρη του σώματός του. Αντιθέτως ως πιο ελαφριάς μορφής («softcore») χαρακτηρίζεται το πορνογραφικό υλικό το οποίο αφορά σε ερωτικής φύσεως εικόνες ανηλίκου γυμνού ή όχι.

Το αξιοπερίεργο είναι ότι, η καθόν τρόπο, η σεξουαλική εκμετάλλευση των ανηλίκων από τους επίδοξους δράστες αποτελούσε ανέκαθεν ποινικό αδίκημα και απεριφράστως καταδικαστέα πράξη από την κοινή γνώμη.

Παρά όμως τις αδιάστικτες διατυπώσεις των κειμένων της εθνικής όσο και της Διεθνούς εννόμου εν γένει τάξεως κατά των οργανωμένων επιχειρήσεων σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων και εν γένει του οργανωμένου trafficking και της εμπορίας των ανθρώπων, σήμερα σημειώνονται ολοένα και αυξανόμενα κρούσματα αδηφάγων καταναλωτών της παιδικής πορνογραφίας πράγμα που οφείλεται κατά το πλείστον στην ευρεία διάδοση των υπηρεσιών του διαδικτύου και κατ'επέκταση της ιδιαζούσης φύσεως αυτής ως προς την ταχύτητα και το χαμηλό εν γένει κόστος όπου διευκολύνει τη επιλήψιμη δράση των παιδόφιλων σημαντικά στην απρόσκοπτη ανεύρεση θυμάτων προς γενετήσια εκμετάλλευση.¹³

¹² Δημήτρης Κιούπης, ο.π « Η παιδική πορνογραφία διαδικτύου», εκδόσεις Νομική βιβλιοθήκη, σελ 8

¹³ Εισήγηση κ. Μανώλη Σφακιανάκη Προϊσταμένου της υπηρεσίας δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος της ΕΛ.ΑΣ με θέμα : «Παιδική Πορνογραφία στο Διαδίκτυο»,., πρακτικά της ημερίδας που διοργάνωσε στις 22 Μαρτίου 2007 Ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών και Ο

Αυτό συνέβη διότι η χρήση του διαδικτύου :

Επιτρέπει την πρόσβαση σε πορνογραφικό υλικό από όλο τον κόσμο, ανά πάσα στιγμή, από οπουδήποτε και με σχετικά χαμηλό κόστος, (είτε με τη χρήση του κλασσικού ηλεκτρονικού υπολογιστή, είτε με τη χρήση φορητού ατομικού υπολογιστή ή και ευχερέστερα και αμεσότερα δια μέσω του ατομικού «κινητού» τηλεφώνου).

Εξασφαλίζει κατά έναν τρόπο, την ανωνυμία και τη μυστικότητα, αφού ο χρήστης μπορεί εύκολα να αποκρύψει την ταυτότητά του.

Διευκολύνει την άμεση επικοινωνία και την ανταλλαγή πορνογραφικού υλικού ανηλίκων όλων των ειδών (φωτογραφίες, ταινίες, ηχητικά, αρχεία κλπ), τις περισσότερες φορές η παραγωγή αυτού του υλικού πραγματοποιείται χωρίς τη χρήση διαδικτύου, με τη βοήθεια όμως του οποίου το υλικό αυτό κυκλοφορεί από χρήστη σε χρήστη και έτσι καθίσταται εφικτή η δημιουργία τεράστιων συλλόγων χωρίς ιδιαίτερο κόπο.

Επιτρέπει την παρακολούθηση σεξουαλικής κακοποίησης-κακομεταχείρισης ανηλίκων από παιδόφιλους σε πραγματικό χρόνο.

Σημειωτέον είναι επίσης ότι η παιδική εκμετάλλευση και δια αυτού του τρόπου οφείλεται ως γνωστόν και στις άθλιες βιοτικές συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι πολίτες πλήθους Κρατών ανά την υφήλιο, σε συνδυασμό με την έλλειψη ακόμη και της στοιχειώδους παιδείας, καθιστούν τους ανήλικους, εύκολη λεία των κυκλωμάτων διακίνησης προσώπων και των οργανωμένων επιχειρήσεων σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων και παιδικής πορνογραφίας. Συχνά, οι διακινητές προσώπων και οι εκπρόσωποι των ποικίλων σχετικών κυκλωμάτων υπόσχονται οικονομικά ανταλλάγματα σε εξαθλιωμένες οικογένειες για να

«αγοράσουν» κάποιο παιδί ή απλώς παριστάνουν τους υποψηφίου θετούς γονείς που θα παράσχουν στον ανήλικο καλύτερες συνθήκες διαβίωσης.

2.Το σύνθητες προφίλ και εν γένει η δράστη των καταναλωτών υλικού παιδικής πορνογραφίας μέσω του διαδικτύου

Το φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο αποτελεί ένα αρκετά περίπλοκο νομικό ζήτημα, λαμβάνοντας υπόψιν, μεταξύ άλλων, τη δυσκολία να ορίσουμε το «πορνογραφικό» στο καθεστώς μιας παγκόσμιας κοινωνίας, όπως είναι το διαδίκτυο, όπου ενέχονται αρκετές πολιτισμικές ηθικές και νομικές μεταβλητές. Αναμφίβολα, οι νομικοί ορισμοί είναι σημαντικοί στις νομικές οπτικές του φαινομένου και πιο συγκεκριμένα στο σχεδιασμό και την εφαρμογή προληπτικής πολιτικής ή γενικότερων στρατηγικών αντιμετώπισης και ελέγχου.

Από την άλλη πλευρά, η διαδικασία παραγωγής και συλλογικής παιδικού πορνογραφικού υλικού είναι κυρίως ψυχολογική. Πιο συγκεκριμένα, το υλικό αυτό που αποτελεί σεξουαλικό ερέθισμα για κάποιον ανήλικο δε σχετίζεται απαραίτητα με το περιεχόμενο, αλλά με τον τρόπο που θα το αντιληφθεί το άτομο και θα το νοηματοδοτήσει. Για παράδειγμα όμως αναφέρθηκε και ανωτέρω, μια φωτογραφία η οποία απεικονίζει ένα παιδί που φοράει εσώρουχα, δεν έχει εμφανώς σεξουαλικό περιεχόμενο, αλλά μπορεί να εξάρει τη φαντασία του ενός παιδόφιλου και να λειτουργήσει γι'αυτόν διεγερτικά. Για το λόγο αυτό, προκειμένου να κατανοήσουμε πληρέστερα τη φύση του φαινομένου της παιδικής πορνογραφίας και επομένως να προχωρήσουμε στο σχεδιασμό κάθε είδους πρακτικής αντιμετώπισης, όπως είναι η πρόληψη, η ενημέρωση, η νομοθετική ρύθμιση, η εκπαίδευση, η αποκατάσταση του θύματος και η θεραπεία του δράστη είναι εξίσου απαραίτητη η γνώση του προφίλ του.

Βέβαια, πρέπει να επισημανθεί ότι όταν αναφερόμαστε στην ομάδα των δραστών, αυτή δεν είναι σε καμία περίπτωση ομοιογενής, όπως επίσης ομοιογένεια δεν υπάρχει και στα κίνητρά της. Είναι χαρακτηριστικό ότι στους

συλλέκτες και διαχειριστές υλικού στο διαδίκτυο περιλαμβάνονται άτομα με ψυχοσεξουαλική διαταραχή και συγκεκριμένα παιδοφιλία, «πελάτες» του διαδικτύου που αναζητούν καινούριες σεξουαλικές εμπειρίες αλλά και «επαγγελματίες» που κερδοσκοπούν διακινώντας και αναπαράγοντας παιδικό πορνογραφικό υλικό.

Το ερώτημα το οποίο φύεται εντεύθεν είναι αν οι δράστες ως προς την παιδική πορνογραφία εν γένει πρόκειται απλώς για παιδόφιλους όπου η απλή θέαση ή διακίνηση υλικού παιδικής πορνογραφίας τους ικανοποιεί, τη σε κάθε περίπτωση κατακριτέα και αισχρή φαντασίωσή τους απορροφώντας τυχόν διάθεση τους να προβούν σε απόπειρα κακοποίησης ανηλίκων παιδιών, λειτουργεί ως οιονεί βαλβίδα εκτόνωσης των δραστών αυτών ή απλώς επιτείνει ένα ήδη υπάρχον λανθάνον πάθος που κατευθύνεται στα ανήλικα άτομα.

Προσέτι απορίας άξιον είναι η ανηλικότητα η οποία προστατεύεται σαφώς και δικαίως πλην όμως είναι δέον να ερευνηθεί οι, κατ'εξοχήν, ηλικίας οι οποίες έλκουν τους δράστες όπου τούτο έχει καταγραφεί διεθνώς.

Στο διαγνωστικό εγχειρίδιο DSM- IV η παιδοφιλία αναφέρεται ως σεξουαλική διαταραχή και συγκεκριμένα είναι τύπος παραφυλίας με τα εξής χαρακτηριστικά :I. για μια περίοδο 6 μηνών, επαναλαμβανόμενες, έντονες σεξουαλικές παρορμήσεις ή συμπεριφορές που αφορούν τη σεξουαλική δραστηριότητα με ένα παιδί ή παιδιά πριν την εφηβεία (γενικής ηλικίας νεώτερα των 13 ετών) II. Οι φαντασιώσεις, οι σεξουαλικές παρορμήσεις ή οι συμπεριφορές προκαλούν κλινικά σημαντική ενόχληση ή έκπτωση των κοινωνικών, επαγγελματικών ή άλλων σημαντικών περιοχών της λειτουργικότητας

Είναι άκρως ενδιαφέρον να γίνει μία προσέγγιση στον όρο παιδοφιλία:

«Η παγκόσμια οργάνωση Υγείας προσδιορίζει την παιδοφιλία ως «τη σεξουαλική προτίμηση των παιδιών, αγοριών ή κοριτσιών ή και των δύο, συνήθως προεφηβικής ή πρώιμης εφηβικής ηλικίας

Συναφείς όροι είναι οι διεθνώς παραδεκτοί όροι «εφηβοφιλία», «παιδεραστία» το σύνδρομο Λολίτα (Lolita Syndrome) το οποίο χρησιμοποιείται ορισμένες φορές για να περιγράψει την ερωτική επιθυμία εφήβων κοριτσιών. Ο συναφής όρος «Lolicon» αναφέρεται στην «manga- style» πορνογραφία που απεικονίζει το σώμα παιδιών γυναικείου φύλου, ενώ ο όρος «Shotacon» αφορά την αντίστοιχη πορνογραφία αρρένων παιδιών.

Προσέτι η παραφιλία, ήτοι το σύνολο των αλλόκοτων, παράξενων και μη φυσιολογικών πρακτικών, οι οποίες συνιστούν περιοδικώς επαναλαμβανόμενες σεξουαλικές εκδηλώσεις προς μη ανθρώπινα αντικείμενα (λ.χ σε εσώρουχα, υποδήματα ή ενδύματα), πράξεις ταπείνωσης και εξευτελισμού, με την πρόκληση ή την αποδοχή πόνου (λ.χ σαδομαζοχισμός, δουλοπρέπεια) ή αντίστοιχες σεξουαλικές εκδηλώσεις προς τα παιδιά ή προς άλλους οι οποίοι δεν δύνανται να προσφέρουν τη συναίνεσή τους για τη σύμπραξη σε ομοφυλοφιλικές πράξεις. Κάποια είδη παραφιλίας, όπως η ένδυση με ρούχα του αντίθετου φύλου (τρανσεξουαλικός φετιχισμός), λαμβάνουν χώρα από ενήλικους στον ιδιωτικό χώρο της οικίας τους και δεν εμπλέκουν τρίτα πρόσωπα. Οι πιο επικίνδυνες μορφές παραφιλίας είναι : 1) η επιδίωξη στενής σωματικής επαφής ενός μη συναινούντος προσώπου ανάμεσα στο ανθρώπινο πλήθος, στους ανελκυστήρες ή σε άλλους δημόσιους χώρους. 2) ηδονοβλεψίας για την πρόσληψη σεξουαλικής ευχαρίστησης μέσω της κατασκόπευσης ενός ξένου προσώπου, ενώ αυτό (άρρεν ή θήλυ) εκδίδεται ή επιδίδεται σε μία σεξουαλική συμπεριφορά με άλλο πρόσωπο. 3) η έκθεση η οποία συνίσταται στην παραγωγή γενετήσιας ευχαρίστησης από την επίδειξη των γενετικών οργάνων με στόχο να εκπλήξει ένα ξένο πρόσωπο 4) ο σαδομαζοχισμός, ο οποίος συνίσταται στην παραγωγή ευχαρίστησης από την εσωτερίκευση ή την πρόκληση πόνου από έτερο πρόσωπο και 5) η παιδοφιλία, η οποία συνίσταται στην επίτευξη γενετήσιας απόλαυσης μέσω της σεξουαλικής δραστηριότητας με παιδιά προεφηβικής ηλικίας.

Επίσης ενδιαφέρον είναι η Νηποφιλία (Nepiophilia- infantophilia) η οποία τείνει περισσότερο με την παιδική φωτογραφία όπου οι δράστες αρέσκονται κατά κανόνα σε νήπια»¹⁴

Επομένως, Νηποφιλία είναι η ερωτική έλξη προς τα νήπια που μόλις έχουν αρχίσει να βηματίζουν και προς τα νήπια ηλικίας μέχρι τριών ετών . Ορισμένοι ερευνητές έχουν προτείνει μία διάκριση ανάμεσα στην παιδοφιλία και τη νηποφιλία, ειδικά για την παιδοφιλία του ίδιου του ίδιου το φύλου, καθώς είναι ασύνηθες για τους παιδόφιλους να προτιμούν νήπια που μόλις έχουν αρχίσει να περπατούν. Η παιδοφιλία που προσανατολίζεται στο αρσενικό φύλο αναμειγνύεται με την εφηβοφιλία, ενώ η παιδοφιλία που κατευθύνεται στο θηλυκό φύλο, συμπλέκεται κυρίως με την νηποφιλία.

Οι χρήστες παιδικής πορνογραφίας μέσω Διαδικτύου δεν αναμειγνύονται κατ'ανάγκη σε πραγματική σεξουαλική κακοποίηση παιδιών. Πάντως το διαδίκτυο διευκολύνει την ικανοποίηση της περιέργειας όλων των χρηστών, ανεξάρτητα από το αν έχουν ή όχι παιδοφιλική κλίση και τούτο προκύπτει, άλλωστε από το ότι το 10% των δραστών που καταδικάζονται για αναζήτηση ή απόκτηση παιδικής πορνογραφίας μέσω του Διαδικτύου.

Επιπλέον οι χρήστες παιδικής πορνογραφίας μέσω του Διαδικτύου είναι πολύ πιθανό να έχουν κάποια ερωτική σχέση, ορισμένο επάγγελμα, υψηλό δείκτη νοημοσύνης, πανεπιστημιακή μόρφωση, καθώς και λευκό ποινικό μητρώο και για αυτό είναι ιδιαίτερα δυσχερής η σκιαγράφηση του εγκληματικού στερεοτύπου. Εκείνοι οι οποίοι έχουν συλληφθεί για διάπραξη εγκλημάτων διαδικτυακής παιδικής πορνογραφίας είναι-μεταξύ άλλων-οδοντίατροι, δάσκαλοι, ακαδημαϊκοί καθηγητές, σταρ του ροκ, επαγγελματίες στρατιώτες, ακόμη και αξιωματικοί της αστυνομίας. Ανάμεσα στα πιο διακεκριμένα γνωρίσματα των εν λόγω δραστών, περιλαμβάνονται τα εξής : το λευκό χρώμα, το αρσενικό φύλο, η ηλικία τέλεσης του εγκλήματος μεταξύ 26 και 40 ετών, η έντονη ενασχόληση με τις λειτουργίες του Διαδικτύου, η οποία όμως

¹⁴ *Χαράλαμπος Δημόπουλος «Εγκλήματα της Γενετήσιας Εκμετάλλευσης Ανηλίκων», εκδόσεις Νομική βιβλιοθήκη 2006, σελ 151-153*

παρεμβαίνει με μη εγκληματικό-αλλά μάλλον με διερευνητικό- τρόπο στην προσωπική τους ζωή.

Ως εκ τούτου κατά κανόνα επρόκειτο για άτομα με πρόδηλη παιδοφιλική κλίση καθότι τους ερεθίζει και του εξάπτει τη γενετήσια ορμή ο αθώος ιδεασμός ενός ανήλικου παιδιού το οποίο αμέριμνο βιώνει αυτή τη μορφή του βιασμού και της εν γένει βάνανυση προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειάς του.

«Αρκετό ενδιαφέρον παρουσιάζει η τυπολογία των εγκλημάτων της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο που δημοσίευσε πρόσφατα το Ινστιτούτο Εγκληματολογίας της Αυστραλίας, κατατάσσοντας τους δράστες, ανάλογα με τα κίνητρά τους, σε μία συνεχή κατάταξη, από αυτούς που δεν εμπλέκονται άμεσα με το παιδί έως και αυτούς που αναπτύσσουν άμεσες σεξουαλικές επαφές. Περιγράφει εννέα τύπους δραστών

Ο πρώτος τύπος αναφέρεται σε αυτόν που «σερφάρει» στο διαδίκτυο, συναντά ακούσια, (λ.χ ένα spam) υλικό παιδικής πορνογραφίας και αποφασίζει να το κρατήσει. Το εάν ο συγκεκριμένος χρήστης συνέλεξε το υλικό συμπτωματικά θα φανεί από το κατά πόσο θα συνεχίσει αυτή τη δραστηριότητα που ξεκίνησε τυχαία.

Ο δεύτερος τύπος χρήστη αναφέρεται στο άτομο που έχει προσωπικές σεξουαλικές φαντασιώσεις και μόνο με το παιδί, τις οποίες αποτυπώνει σε κείμενα με ψηφιακής μορφής στον υπολογιστή του, ή χρησιμοποιεί ψηφιακές φωτογραφίες για προσωπική του χρήση, χωρίς ωστόσο να έχει την πρόθεση να τις μοιραστεί με άλλους.

Ο τρίτος τύπος είναι ο λεγόμενος « αλλιευτής» ο οποίος, αναζητά ενεργά υλικό παιδικής πορνογραφίας χρησιμοποιώντας και άλλους χρήστες με παρόμοια ενδιαφέροντα. Ο εν λόγω τύπος διακρίνεται σε τρεις υποκατηγορίες : 1) τον σεξουαλικά παμφάγο χρήστη πορνογραφίας, όπου η παιδική πορνογραφία είναι απλά τμήμα των ενδιαφερόντων του και όχι αυτοσκοπός. 2) τον χρήστη που πειραματίζεται σεξουαλικά, αλλά δεν το επιδιώκει περαιτέρω και 3) τον φιλελεύθερο χρήστη που επιβεβαιώνει με την αναζήτηση παιδικής

πορνογραφίας το δικαίωμα του να έχει ελεύθερη πρόσβαση σε όποιο υλικό επιθυμεί.

Ο τέταρτος τύπος χαρακτηρίζεται ως ο «επισφαλής» συλλέκτης ο οποίος αγοράζει, συλλέγει, ανταλλάσσει πορνογραφικό υλικό που διατίθεται σε ιστοσελίδες ή chat rooms, που δεν απαιτούν κωδικούς ασφαλείας, εγγραφές και οτιδήποτε άλλο διασφαλίζει τέτοια δραστηριότητα. Είναι προφανές το ρίσκο που παίρνει αυτός ο χρήστης να αποκαλυφθεί.

Ο επόμενος τύπος είναι ο αντίθετος του προηγούμενου, ήτοι αυτός που ενεργά αναζητά, συλλέγει και αγοράζει παιδικό πορνογραφικό υλικό, αλλά χρησιμοποιώντας πάντα αυστηρές δικλείδες ασφαλείας. Για παράδειγμα, κάποια δίκτυα ανταλλαγής υλικού απαιτούν, πριν από την εγγραφή νέων μελών, αυτά να καταθέσουν μέρος των προσωπικών τους συλλογών, «κλειδώνοντας» έτσι τα μέλη τους.

Ο έκτος τύπος είναι ο λεγόμενος « groomer», ο χρήστης δηλαδή που ξεκινά μια διαδικτυακή επικοινωνία με το παιδί με σκοπό να αναπτύξει σεξουαλική σχέση μαζί του διαδικτυακά φυσικά. Η παιδική πορνογραφία χρησιμοποιείται από το συγκεκριμένο χρήστη για να «προετοιμάσει» το παιδί για την ειδική περίσταση και να μειώσει τις αναστολές του.

Ο έβδομος τύπος είναι αυτός που διαπράττει φυσικά σεξουαλικά εγκλήματα σε βάρος παιδιών και για τον οποίο η παιδική πορνογραφία πλαισιώνει τη σεξουαλική δραστηριότητα.

Ο παραγωγός είναι αυτός που εμπλέκεται φυσικά στη σεξουαλική κακοποίηση του παιδιού που διακινεί έπειτα τις εικόνες αυτές στο διαδίκτυο. Ενδέχεται να παρακινεί παιδιά στο να διαθέτουν τα ίδια τις φωτογραφίες τους.

Ο τελευταίος τύπος είναι αυτός που διανέμει το πορνογραφικό υλικό σε όλους τους παραπάνω για να κερδίσει χρήματα. Ο ίδιος μπορεί να ενδιαφέρεται σεξουαλικά για τα παιδιά, αλλά μπορεί και όχι»¹⁵

Αν και είναι εμφανές ότι οι δράστες διαφέρουν μεταξύ τους, πολλοί από αυτούς παρουσιάζουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά, όπως ότι τα άτομα αυτά αντιμετωπίζουν δυσκολίες στην *ενσυναίσθηση*, εν ολίγοις, στο να «νιώσουν» τον πόνο του άλλου. Αντιμετωπίζουν την σεξουαλική εκμετάλλευση ενός ανηλίκου το οποίο οι ίδιοι δια της στάσεως τους μέσω της πορνογραφίας νομιμοποιούν καθότι αδιαφορούν παντελώς περί της πραγματικής κατάστασης στην οποία τα παιδιά ευρίσκονται.

Εντούτοις όμως υπάρχει και μερίδα η οποία καίτοι γνωρίζει, καθόσον είναι ευρέως γνωστό ότι τα θύματα-ανήλικα παιδιά, ανεπιγνώστως και ακουσίως αναμειγνύονται στα δίκτυα της φαύλης και πολυδαίδαλης αυτής σεξουαλικής εκμετάλλευσης των επαγγελματιών παραγωγών πορνογραφίας.

Τα παιδιά αυτά προέρχονται κατά το συνήθως συμβαίνουν από φτωχές χώρες όπου αποτελούν εύκολη λεία για τους θύτες.

Η διαδικασία συλλογής του πορνογραφικού υλικού μέσα από το διαδίκτυο και η περαιτέρω αναπαραγωγή και διακίνησή του, αφενός διαφοροποιεί τη συγκεκριμένη κατηγορία παιδεραστών από όσους διαπράττουν σεξουαλικά εγκλήματα σε παιδιά γενικότερα και αφετέρου αποτελεί την έκφανση σημαντικών ψυχολογικών διαδικασιών για το δράστη. Ειδικότερα, η κατ'επιλογή, συλλογή πορνογραφικού υλικού αποσκοπεί στις περισσότερες περιπτώσεις δραστών στη διέγερση φαντασίας τους, στην σεξουαλική τους ικανοποίηση μέσω του αυνανισμού, δηλαδή στην αύξηση της σεξουαλικής δραστηριότητας και αυτά βέβαια από εικόνες παιδιών και το μοίρασμα των φαντασιώσεων με άλλους on-line.

¹⁵ Δημήτρης Κιούπης, ο.π « Η παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο», εκδόσεις Νομική βιβλιοθήκη, 2007,σελ 20-22

Υπάρχουν και περιπτώσεις όμως όπου ο χρήστης συλλέγει υλικό προκειμένου να εμπλουτίσει και μόνο συλλογή του με κάτι καινούριο. Αυτή η συμπεριφορά του συλλέκτη αποδεικνύει το ρόλο της παιδικής πορνογραφίας ως εμπορεύσιμου προϊόντος και συνάμα ως «τροπαίου», δικαιολογώντας έτσι την απόσταση που παίρνει ο συλλέκτης από το περιεχόμενο της φωτογραφίας, δηλαδή το παιδί («δεν ήταν παρά μόνο μία ηλεκτρονική εικόνα, ένα τίποτα» διατείνεται ο συλλέκτης)

Συνεπώς καθίσταται σαφές ότι ο δράστης με καθοιονδήποτε από τους άνω τρόπους τέλεσης του εγκλήματος και δη ο συλλέκτης υλικού παιδικής πορνογραφίας για ίδια χρήση επουδενί δύναται να συνειδητοποιήσει ότι διαπράττει ένα σοβαρότατο αδίκημα στρεφόμενο ευθέως κατά του γενετήσιου αυτοπροσδιορισμού ενός ανήλικου παιδιού, το οποίο θυματοποιήθηκε και αναρτήθηκε σε κάποια ιστοσελίδα γυμνό σε άσεμνες φωτογραφίες η εμπλεκόμενο σε αθέμιτες ασελγείς πράξεις με ή από ενήλικους ανήλικους ή ακόμη και ζώα.

IV.Συγκριτικά επισκόπηση των λοιπών εννόμων τάξεων ανά τον κόσμο ως προς την καταπολέμηση της παιδικής πορνογραφίας

Στην κατωτέρω θεματική θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω σε αδρές γραμμές, την κατά το δυνατόν παράθεση θεσμικών πλαισίων από λοιπές έννομες τάξεις ως προς τον κολασμό του υπό έρευνα αδικήματος σε μία ενδεικτική και αποσπασματική και κατ'ουδένα τρόπο συστηματική και περιοριστική σταχυολόγηση στοιχείων προκειμένου να καταδείξω εγγλωττα την φαινόμενη απόλυτη σύμπνοια πλαισίου καταδίκης που επικρατεί ανά τον κόσμο με επουσιώδεις παρεκκλίσεις η μία εν συγκρίσει με την άλλη έννομη τάξη με μοναδική σημειούμενη απόκλιση, «παραφωνία» θα λέγαμε τον σχηματισμό κόμματος παιδόφιλων στην Ολλανδία.

Ειδικότερα το κόμμα PNVD,¹⁶ αιτήθηκε αδειοδότηση για την κάθοδο του στις βουλευτικές εκλογές στην Ολλανδία, την οποία ωστόσο δεν εξασφάλισε ποτέ κατόπιν εγχώριων και διεθνών αντιδράσεων.

Συγκεκριμένα η κυβέρνηση της Φινλανδίας, έχοντας την Προεδρία της Ε.Ε. κατά το 2006, αιτήθηκε την καταστολή της δράσης του Κόμματος των Παιδοφίλων στην κυβέρνηση της Ολλανδίας και παρέδωσε στον Επίτροπο της Ε.Ε. κ. Franco Frattini, Αρμόδιο για Εσωτερικές Υποθέσεις, καθώς και στον Υπουργό Δικαιοσύνης της Ολλανδίας υπογραφές διαμαρτυρίας χιλιάδων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενδεχόμενη κάθοδό του PNVD στις βουλευτικές εκλογές. Ο σύλλογος «Το Χαμόγελο του Παιδιού» συμμετείχε ενεργά στην ανωτέρω κινητοποίηση, συλλέγοντας υπογραφές διαμαρτυρίας Ελλήνων πολιτών, ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα των διεθνών και ευρωπαϊκών οργανισμών, με τους οποίους συνεργάζεται στις τεράστιες προσπάθειες που καταβάλλει για την υπεράσπιση των παιδιών σε όλα τα επίπεδα.

Το PNVD ποτέ δεν κατάφερε να εξασφαλίσει νομιμοποίηση, ποτέ δεν κατήλθε σε εκλογές και τελικά διαλύθηκε το 2010.

Περαιτέρω, παρατίθενται τα ακόλουθα στοιχεία ως προς την καταπολέμηση του φαινομένου από διάφορες έννομες τάξεις :

Ο Γερμανικός Ποινικός Κώδικας αφιερώνει περισσότερες διατάξεις στην πορνογραφία.¹⁷ Τιμωρείται κατ'αρχήν, η διάθεση πορνογραφικού υλικού (ιδίως σε ανηλίκους), η πορνογραφία με βία ή ζώα ενώ τιμωρείται και η διάθεση μέσω των Μ.Μ.Ε. Διάκριση γίνεται ανάμεσα στην πορνογραφία παιδιών κάτω των 14 ετών (& 184d). Τιμωρείται με ποινή φυλάκισης 3 μηνών μέχρι 5 χρόνων όποιος παράγει, διαθέτει, εκθέτει, κλπ καθιστά προσβάσιμο

¹⁶ Οι ανωτέρω πληροφορίες προέρχονται από το χαμόγελο του παιδιού

¹⁷ <http://www.interpol.gr>

πορνογραφικού υλικού με αντικείμενο σεξουαλικές πράξεις σε ή ενόπιον παιδιών ή ανηλίκων αντίστοιχα. Τιμωρείται, εξάλλου, όποιος επιχειρεί να αποκτήσει ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας για τον εαυτό του ή για άλλον, αν αυτό απεικονίζει πραγματικό ή αληθοφανές γεγονός/ συμβάν. Τέλος διακεκριμένες μορφές συνιστούν η κατ' επάγγελμα τέλεση και η τέλεση στο πλαίσιο της εγκληματικής ομάδας, ενώ ηπιότερα αντιμετωπίζονται οι παραπάνω πράξεις αν αφορούν ανηλίκους από 14-18 ετών (μέχρι 3 χρόνων).

Στο Ηνωμένο Βασίλειο¹⁸ τιμωρείται η προαγωγή ή εξώθηση, προσωρινά ή για μεγάλο χρονικό διάστημα παιδιών (στην πορνεία ή) την πορνογραφία, χωρίς όμως η συμπεριφορά να αφορά άτομα που ήδη πορνεύονται ή πορνογραφούνται. Αξιοποινος είναι, επίσης, ο (εν όλω ή εν μέρει), έλεγχος των δραστηριοτήτων ενός παιδιού στην πορνογραφία καθώς και η διευκόλυνση της εμπλοκής ενός παιδιού στην πορνογραφία που ήδη ευρίσκεται εκεί π.χ κλείσιμο συμφωνίας για να παίξει σε μία ταινία.

Στην Ιταλία¹⁹ τυποποιούνται ως εγκλήματα η παραγωγή, εισαγωγή, διάθεση κλπ πορνογραφημάτων (άσεμνων δημοσιευμάτων), αν γίνεται για εμπορικό λόγο, με σκοπό διάδοσης ή δημόσιας έκθεσης (αρ. 528 Ιταλ.ΠΚ). Παράλληλα, ορίζεται ότι άσεμνο είναι αυτό που προσβάλλει το αίσθημα ντροπής ενώ εξαιρούνται τα έργα τέχνης και επιστήμης (άρ. 529 Ιτα. Π.Κ)

Με νομοθεσία που εισήχθη το 2004 τιμωρείται στην Αυστρία (με ποινή φυλάκισης έως 3 χρόνια) η εξώθηση ανηλίκων στην πορνεία ή την πορνογραφία (& 215a ΑυστρΠ.Κ). Ειδικότερα τιμωρείται η στρατολόγηση του ανηλίκου για σύμπραξη σε πορνογραφική παράσταση/παρουσίαση ή η προσφορά τρίτου προσώπου ή η μεσολάβηση για τον ίδιο σκοπό. Ομοίως τιμωρείται και η εκμετάλλευση ενός προσώπου που συμπράττει σε πορνογραφικές παραστάσεις. Ως διακεκριμένες μορφές προβλέπονται η τέλεση

¹⁸ Ο.π., <http://www.interpol.gr>

¹⁹ Europol Public information

στο πλαίσιο εγκληματικής ομάδας, ή με ιδιαίτερη βία, ή με επικίνδυνο για τη ζωή του θύματος τρόπο (φυλάκιση έως 5 χρόνια) καθώς και η περίπτωση όπου το θύμα είναι νεότερο από 15 ετών (φυλάκιση έως 10 χρόνια).

Στην Ελβετία η πορνογραφία ανηλίκων προβλέπεται υπό δύο μορφές (άρ. 197 Π.Κ) : πορνογραφία νέων (εδ.1-2) και (σκληρή) πορνογραφία παιδιών (εδ. 3). Ειδικότερα τιμωρείται όποιος προσφέρει, επιδεικνύει, καθιστά προσβάσιμο πορνογραφικό υλικό σε ανήλικο κάτω των 16 ετών (φυλάκιση έως 3 χρόνια), ή παράγει, εισάγει κλπ πορνογραφικό υλικό με περιεχόμενο σεξουαλικές πράξεις με παιδιά (&3). Με ηπιότερη ποινή (φυλάκισης έως 1 χρόνο) τιμωρείται όποιος αποκτά ή κατέχει με ηλεκτρονικά μέσα πορνογραφικό υλικό με περιεχόμενο σεξουαλικές πράξεις παιδιών, ενώ αν ο δράστης πράττει από κερδοσκοπία η ποινή μπορεί να φτάσει τα 3 χρόνια φυλάκισης.

Στην **Ταϊλάνδη**²⁰ δεν υπάρχει ρύθμιση για την παιδική πορνογραφία. Τιμώρηση είναι δυνατή με βάση το άρθρο 287 του Π.Κ, το οποίο τιμωρεί, μεταξύ άλλων, την πώληση, δημόσια έκθεση, παραγωγή και κατοχή άσεμνου υλικού. Ως ποινή ορίζεται φυλάκιση μέχρι 3 έτη σε συνδυασμό με την καταβολή 6000 bath.

Το εύρος των νομοθετικών κειμένων των Φιλιππίνων αντικατοπτρίζει μια σοβαρή προσπάθεια προστασίας των παιδιών. Ωστόσο, οι ρυθμίσεις αυτές δεν καλύπτουν το ζήτημα της παιδικής πορνογραφίας, πόσο μάλλον αυτής στο διαδίκτυο. Θετική χαρακτηρίζεται η ανάληψη τριμερούς διεθνούς συμβάσεως του 1997 με την Αυστραλία και το Ηνωμένο Βασίλειο περί συνεργασίας εναντίον της παιδοφιλίας.

Ιστορική προσέγγιση του φαινομένου στην παιδική πορνογραφία στην Αρχαία Ελλάδα.

²⁰ Ο.π, <http://www.interpol.gr>

Στην Αρχαιότητα ακόμη και στην Μεγάλη Ελλάδα, τον Ελληνισμό της Κάτω Ιταλίας και Σικελίας όπου περισσότερα ελευθεριάζοντα ήθη επικρατούσαν η παιδευσιμότητα εν γένει τιμωρείτο με την εσχάτη των ποινών και μάλιστα με απαγχονισμό του δράστη*-«παιδολέτορα».

«Εν συνεχεία, στο Βυζάντιο, με την κυριαρχία του Χριστιανισμού, αρχίζει η καταστολή των άσεμνων θεαμάτων, που κάλυπτε σχεδόν κάθε είδους διασκέδαση και των αισχρών απεικονίσεων, ήτοι κάθε μορφή τολμηρής ζωγραφικής. Επιδιώκεται, ούτως το μονοπώλιο της θρησκείας με τον εξοβελισμό της ειδωλολατρικού τύπου απόλαυσης. Στη σύγχρονη Ελλάδα με τον Ν.5060/1931 ποινικοποιείται η κυκλοφορία των άσεμνων δημοσιευμάτων, γενικώς, ενώ με το Ν. 3064/2002 (αρ. 6) εισάγεται στον Ποινικό Κώδικα το άρθρο 348^A για την παιδική πορνογραφία. Η τελευταία τιμωρείται όταν τελείται από κερδοσκοπία και αφορά ανηλίκους ενώ προβλέπονται βαρύτερες ποινές σε περιπτώσεις εκμετάλλευσης της ανάγκης, πνευματικής αδυναμίας, κουφότητας ή της απειρίας ανηλίκου ή άσκησης βίας ή σωματικής βλάβης του ανηλίκου. Ακολούθησε ο Νόμος 3625/2007 (άρθρο 2 & 10) με τον οποίο αναμορφώθηκε πλήρως το έγκλημα της πορνογραφίας ανηλίκων :

.....

*Συγκεκριμένα ο Μάξιμος ο Τύριος (20, 9^α) μας πληροφορεί :

Εν Λοκροίς τοις Ιταλιώτες έφηβος ην καλός, και νόμος καλός, και ερασταί πονηροί εράν μεν ηναγκάζοντο υπό του κάλλους, είργοντο όμως υπό του νόμου κακώς εράν οιστρούμενοι δε υπό του πάθους προς την ύβριν, τον με έφηβον ουκ έπεισαν, ήξαν δε οι δυστοχείς επί βρόχον πάντες»

[Στους Ιταλιώτες Λοκρούς ή Επιζεφυρίους υπήρχαν ένας ωραίος έφηβος και πονηροί εραστές, αλλά και ο νόμος καλός (κατάλληλος). Και οι μεν εραστές διακατέχονταν από ισχυρόν πάθος προς αυτόν τον λόγω της ομορφιάς του, εμποδίζονταν, όμως, από το νόμο να εκδηλώσουν τον σαρκικό τους έρωτα (όμως τελικώς) ασυγκράτητοι, από το ισχυρό πάθος τους να ασελήσουν επ'αυτού επεχείρησαν να παρασύρουν το έφηβο, (καταγγελθέντες όμως) οδηγήθηκαν οι δύστυχοι όλοι τους στην αγχόνη]

: αφαιρέθηκε ο όρος της «κερδοσκοπίας» από την υποκειμενική υπόσταση, δημιουργήθηκε ως βαρύτερη μορφή του εγκλήματος η τέλεση μέσω του Η/Υ ή του διαδικτύου, εισήχθη ως διακεκριμένη μορφή του εγκλήματος η τέλεση «κατ'επάγγελμα και κατά συνήθεια»,

ενώ τέλος αναδιατυπώθηκε ο ορισμός του πορνογραφικού υλικού. Τελευταία επέμβαση του νομοθέτη στο άρ. 348^A Π.Κ σημειώθηκε με τον Ν3727/2008 (άρ. 3 && 11-12) οπότε η σύμπλεξη «και» στη διακεκριμένη μορφή της «κατ'επάγγελμα και κατά συνήθεια τέλεσης» κατέστη διάξευξη («ή») ενώ ανέβηκε το ηλικιακό όριο του θύματος, στη διακεκριμένη περίπτωση (&4 περ. β'), από τα 10 στα 14 έτη».²¹

V. Η δομή του εγκλήματος της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου κατ'άρθρο 348 Α ΠΚ

²¹ Νίκος Παρασκευόπουλος -Ευτόχης Φυτράκης, «Αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις, άρθρα 336-353 Π.Κ, εκδόσεις Σάκκουλα, 2011,σελ 287, 288.

1. Προστατευόμενο έννομο αγαθό

Σημειώνεται καταρχήν ενταύθα ότι με την τιμώρηση της πορνογραφίας δεν προασπίζεται ένα είδος σεξουαλικής τάξης στηριγμένης στο γάμο και την οικογένεια, όπως υποστηριζόταν παλιότερα αλλά σκοπείται η προστασία του ατόμου.

Τόσο το ευρωπαϊκό θεσμικό υπόβαθρο όσο και αυτό καθ'αυτό το άρθρο 348^A ΠΚ θεωρείται ότι αποσκοπούν στην προστασία της γενετήσιας ζωής από την οικονομική εκμετάλλευση και των ανηλίκων από τη σεξουαλική εκμετάλλευση ή ,ακόμα και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Κατ'ακρίβειαν αν πρόκειται και εδώ για την προστασία του εννόμου αγαθού της σεξουαλικής αυτοδιάθεσης των ανηλίκων, υπό της ειδικότερη όψη της ακώλυτης/αδιατάρακτης σεξουαλικής ανάπτυξής τους. Τούτο δε ιδίως όταν για την παραγωγή παιδικού πορνογραφικού υλικού χρησιμοποιούνται πραγματικά ανήλικα άτομα τα οποία καθίστανται θύματα σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Άξιο μνείας είναι ωσαύτως και της εικονικής παιδικής πορνογραφίας, ή – με τις λέξεις του αρ. 348^A Π.Κ-όταν πρόκειται για εικονική αποτόπωση²² του σώματος ανηλίκων. Υποστηρίζεται, ειδικότερα, ότι εδώ δεν πρόκειται καν για μία μορφή αφηρημένης διακινδύνευσης της γενετήσιας ελευθερίας και της ανηλικότητας αλλά για μία συγκαλυμμένη πρόκληση σε τέλεση εγκλήματος σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων και ως εκ τούτου για προσβολή δημοσίας τάξης.

Συμπληρωματικώς με τα ως άνω η εν θέματι ποινική διάταξη φαίνεται να τιμωρεί την διέγερση της πρόθεσης προσβολής και ομοιάζει με αυτήν της τιμώρησης πρόκλησης προς τέλεση εγκλήματος στο άρθρο 184 Π.Κ

²² Μιχ Μαργαρίτης, «κατ'άρθρο ερμηνεία του ΠΚ», εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2009, σελ 949-951

Ωστόσο και η παιδική ηλικία, άλλως ανηλικότητα, κατοχυρώνεται ως έννομο αγαθό στο άρθρο 21 παρ. 1 και 3 του Εθνικού Συντάγματος, στα άρθρα 24 παρ. του Διεθνούς Συμφώνου και για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα του ΟΗΕ καθώς και στη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού της 20^{ης} Νοεμβρίου 89, καταφανώς πληττόμενο από την ανωτέρω παράνομη συμπεριφορά.

Η διάταξη αυτοούσια είναι η ακόλουθη :

Άρθρο 348^A -1 «Όποιος με πρόθεση παράγει, διανέμει, δημοσιεύει, επιδεικνύει, εισάγει στην Επικράτεια ή εξάγει από αυτήν, μεταφέρει, προσφέρει, πωλεί ή με άλλον τρόπο διαθέτει, αγοράζει, προμηθεύεται, αποκτά ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει ή ματαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ.

.....

184 Π.Κ : «όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει σε διάπραξη κακούργηματος ή πλημμελήματος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών»Ενθάδε προστατευόμενο έννομο αγαθό, πέραν του ειδικώς απειλούμενου με τη διεγερόμενη πράξη, είναι και η εσωτερική ειρήνη της ολότητας, η γενική ησυχία των πολιτών καθώς και το αίσθημα ασφαλείας τους. Η εν λόγω διάταξη σκοπεί την τιμώρηση ιδιαίτερα επικίνδυνων τύπων «απόπειρας ηθικής αυτοργίας», που άλλως θα παρέμεναν ατιμώρητοι.

2. Όποιος με πρόθεση παράγει, προσφέρει, πωλεί ή με οποιονδήποτε τρόπο διαθέτει, διανέμει, διαβιβάζει, αγοράζει, προμηθεύεται ή κατέχει υλικό παιδικής πορνογραφίας ή διαδίδει πληροφορίες σχετικά με την τέλεση των παραπάνω πράξεων διά συστήματος ηλεκτρονικού υπολογιστή ή με τη χρήση διαδικτύου τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τουλάχιστον δύο ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως τριακοσίων χιλιάδων ευρώ.

Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων, συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή εικονική

αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα του σώματος ή μέρους του σώματος ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και πραγματικής ή εικονικής ασελγούς πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο.

4. Οι πράξεις της πρώτης και δεύτερης παραγράφου τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδων ευρώ :α) αν τελέσθηκαν κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια β) αν η παραγωγή του υλικού της παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή σωματικής δυσλειτουργίας λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήσης βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος. Αν η πράξη της περίπτωσης β' είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων έως πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, αν δε αυτή είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη»

Ως εκ τούτου λοιπόν βάσει των ανωτέρω:

2.Η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος

Το βασικό έγκλημα. Υλικό παιδικής πορνογραφίας. Ο νόμος ορίζει (&3) ότι τέτοιο υλικό συνιστά «η αναπαράσταση ή η πραγματική ή εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα του σώματος ή μέρους του σώματος ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και πραγματικής ή εικονικής ασελγούς πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο». Κατ'αρχήν δεν αρκεί απλώς το υλικό να είναι πορνογραφικό με τη γενική του έννοια, αλλά θα πρέπει να αναφέρεται στο σώμα ανηλίκου, δηλ προσώπου, ανεξαρτήτως φύλου που δεν έχει συμπληρώσει το 18^ο έτος*. Το ανήλικο πρόσωπο πρέπει κατά την παραγωγή του υλικού να είναι ζωντανό, δεν εμπίπτει συνεπώς η ειδεχθής περίπτωση της δημιουργίας νεκρόφιλου πορνογραφικού υλικού με τη χρήση πτώματος (ανηλίκου) πιθανόν όμως να πληροῦται η νομοτυπική μορφή του εγκλήματος περιώβρισης νεκρού*.

Αρκεί για την αποτύπωση ή αναπαράσταση να συμμετέχει ή να φαίνεται σύνολο ή μέρος του ανθρώπινου σώματος. Συνεπώς αρκεί και μόνο το στήθος, τα γεννητικά όργανα, τα οπίσθια, κλπ του ανηλίκου* Το σώμα γυμνό χωρίς κάλυψη μπορεί να βρίσκεται σε οποιαδήποτε στάση, με κίνηση ή και ακίνητο. Το σώμα πρέπει να ευρίσκεται σε οποιαδήποτε στάση με κίνηση ή και ακίνητο. Το σώμα πρέπει να αναπαρίσταται ή να αποτυπώνεται κατά τρόπο που προκαλεί γενετήσια διέγερση και μάλιστα προδήλως. Απαιτείται συνεπώς η αναπαράσταση ή αποτύπωσή της να είναι εξυπαρχής προορισμένες για να προκαλέσουν σεξουαλική διέγερση (ακολουθώντας τους κανόνες της πορνογραφίας στήσιμο, τη λήψη κτλ και πράγματι να το καταφέρνουν.

Η ασελγής πράξη προϋποθέτει σωματική επαφή μεταξύ του ανήλικου και άλλου προσώπου η οποία παραπέμπει σε συνουσία η οποία μπορεί να είναι ισοδύναμη (ετεροαυνανισμός, λοιχεία).

.....

*Ορισμός κατά το άρθρο 121 του Π.Κ, σύμφωνα με την υπόψιν διάταξη, ανήλικοι νοούνται (.....) αυτοί που έχουν ηλικία μεταξύ του όγδου και δέκατου όγδου έτους της ηλικίας τους συμπληρωμένων

* άρθρο 201 Π.Κ : όποιος αφαιρεί αυθαίρετα νεκρό ή μέλη του ή την τέφρα του από εκείνους που έχουν δικαίωμα να τα φυλάξουν ή ενεργεί πράξεις υβριστικά ανάρμοστες σχετικές με αυτές ή με τάφο τιμώνεται με φυλάκιση δύο ετών

* η Ατιολογική έκθεση ΣΧΝ [ν.3625/2007] αναφέρεται στη «χυδαία επίδειξη γεννητικών οργάνων ή της ηβικής χώρας ανηλίκου, τον αυνανισμό την κτηνοβασία, τη σαδιστική ή μαζοχιστική κακοποίηση»

Η ασελγής δε πράξη διενεργείται από ή με ανήλικο, δύναται δηλαδή ο ανήλικος να έχει ενεργό ρόλο αλλά μπορεί και να είναι απλός δέκτης των ενεργειών άλλου προσώπου.

Για την ασελγή πράξη: αναπαράσταση ή αποτύπωση είναι η δια λέξεων ή άλλων ισοδύναμων τρόπων μετάδοση του νοήματος μέσω των χαρακτηριστικών, προσώπου, σώματος, κατάστασης, γεγονότος κτλ, ώστε να μπορεί κάποιος να σχηματίσει μια παράσταση περί του σώματος του ανηλίκου

ή της ασελγούς πράξης που ενεργείται από ή με ανήλικο. Αποτύπωση (πραγματική ή εικονική είναι η αναπαράσταση της ίδιας κατάστασης ή γεγονότος.

Στο σημείο αυτό κρίνεται σκόπιμο να γίνει ερμηνευτική μνεία στον όρο της ασελγούς πράξης, αφού είναι αόριστη νομική έννοια και ο νομοθέτης δεν προέβη σε αποσαφήνισή της. Πριν από το Ν. 1419/1984,²³ η νομολογία του Αρείου Πάγου δεχόταν και κατά ένα μεγάλο ποσοστό εξακολουθεί να δέχεται τον εξής ορισμό της ασελγούς πράξης : «πράξη.....αντικειμενικώς με προσβάλλουσα το κοινό αίσθημα αιδούς και των ηθών, υποκειμενικώς δε, κατευθυνόμενη στη διέγερση ή την ικανοποίηση της γενετήσιας ορμής» (Α.Π 196/51 και Α.Π 702/81). Μετά τον προαναφερθέντα νόμο ο οποίος μετέβαλε για πρώτη φορά τον τίτλο του 19^{ου} κεφαλαίου του Π.Κ από «εγκλήματα κατά των ηθών» σε «εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής», ασελγής πράξη νοείται η πράξη που αντικειμενικώς μεν προσβάλλει την προσωπική αξιοπρέπεια και ελευθερία του ατόμου στο πεδίο της γενετήσιας ζωής του, ήτοι προσβάλλει τη γενετήσια ελευθερία του, υποκειμενικώς δε, κατευθύνεται στη διέγερση ή την ικανοποίηση της γενετήσιας επιθυμίας» (ΑΠ 1985/84, ΑΠ 2057/84, Α.Π 1127/85, Α.Π 2092/85, ΑΠ 853/86, ΑΠ 547/89).

Επιπλέον ο Εισαγγελέας ΑΠ ορίζει στην πρότασή του στο υπ' αριθμόν 2057/84 βούλευμα ΑΠ ορίζει το αντικειμενικό στοιχείο της ασελγούς πράξης ως εξής: «πάσα άλλη γενετήσιον χαρακτήρα έχουσα πράξις, η οποία αντικειμενικώς προσβάλλει σοβαρώς το κοινό αίσθημα της αιδούς, των ηθών και της γενετήσιας ελευθερίας».

Η παιδική πορνογραφία διακρίνεται, αφενός με βάση το περιεχόμενό της, σε πραγματική και εικονική αφετέρου, με βάση το μέσο της, σε συμβατική-μη ηλεκτρονική (τελούμενη δια συμβατικών μέσων π.χ εντύπων παρ. 1) σε ηλεκτρονική (τελούμενη μέσω Η/Υ ή του διαδικτύου).

²³ Χαράλαμπος Γερ. Μωραΐτης, «Ποινική αντιμετώπιση των εγκλημάτων οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής», Νομική βιβλιοθήκη 2011, σελ 89.

Η εικονική πορνογραφία²⁴

Σύμφωνα με τον ορισμό του υλικού παιδικής πορνογραφίας που περιέχεται στο άρθρο 348^A & 3 Π.Κ, τέτοιο συνιστά και η «εικονική αποτύπωση» του σώματος ή και «εικονικής ασελγούς πράξης» ανηλίκου. Έτσι εξισώνεται η εικονική με την πραγματική πορνογραφία. Αξίζει δεόντως να σημειωθεί ότι η εικονική πορνογραφία περιέχεται στον ορισμό της Απόφασης Πλαίσιο 2004/68 της Ε.Ε όπου μεταξύ άλλων γίνεται αναφορά σε «ρεαλιστικές εικόνες μη πραγματικού παιδιού». Εξάλλου στο αρ. 2 (γ) του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου γης Σύμβασης για τα δικαιώματα του Παιδιού, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία, που κυρώθηκε με τον ν 3625/2007 γίνεται αναφορά στην παιδική πορνογραφία ως αναπαράσταση «ενός παιδιού που εμπλέκεται σε πραγματικές ή προσομοιωμένες γενετήσιες δραστηριότητες

Υπό τον όρο εικονική ή προσομοιωμένη παιδική πορνογραφία καλύπτονται περισσότερες μορφές πορνογραφικού λόγου περί των ανηλίκων. Ειδικότερα εδώ μπορούμε να εντοπίσουμε τις ακόλουθες περιπτώσεις : ι) εικόνα ενήλικου που δίδει την εντύπωση του ανήλικου ιι. Τροποποιημένο υλικό, όπου ως βάση χρησιμοποιείται εικόνα (πραγματικού ανηλίκου), το οποίο εμφανίζεται το σώμα του να προκαλεί σεξουαλική διέγερση ή να ασελγεί χωρίς αυτό να συμβαίνει. Ιιι. Κατασκευασμένο εξολοκλήρου στον Η/Υ υλικό, που δεν υπάρχει ανήλικος. (πχ καρτούν). Όπως φαίνεται και στις τρεις κατηγορίες δεν συμμετέχει κανένας ανήλικος στην παραγωγή υλικού, ενώ επιπλέον στην πρώτη (ι) και στην τρίτη (ιιι) περίπτωση δεν υπάρχει καν υπαρκτός ανήλικος

Εντούτοις όμως σχετικώς με την ποινικοποίηση της εικονικής πορνογραφίας αναπτύσσεται διεθνώς μία εκτενής συζήτηση με εκατέρωθεν επιχειρήματα και αντεπιχειρήματα. Ειδικότερα υποστηρίζεται από τους υπέρμαχους της ποινικοποίησης ότι με την εικονική παιδική πορνογραφία

²⁴ Νίκος Παρασκευόπουλος -Ευτόχης Φυτράκης, «Αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις, άρθρα 336-353 Π.Κ», εκδόσεις Σάκκουλα, 2011,σελ 293 και επόμενα.

ενισχύεται η πορνοαγορά και εξαπατούνται ανήλικοι για να θυματοποιηθούν στη συνέχεια (πρωταγωνιστώντας σε τέτοιο υλικό).

Η πορνογραφία ανηλικών πραγματική-εικονική χρησιμοποιείται από τον παιδόφιλο για να πείσει το υποψήφιο θύμα του ότι η σεξουαλική συνεύρεση μαζί του δεν είναι κάτι το παράνομο ή κατακριτέο, αλλά είναι απολύτως φυσιολογική, πείθοντας το θύμα ότι η σεξουαλική συνεύρεση μαζί του δεν είναι κάτι «αξιόμεμπτο και κακό», αλλά συνομήλικοι του ανενδοιάστως λαμβάνουν μέρος σε τέτοιου είδους δραστηριότητες Έτσι, πετυχαίνει να μειώσει τις αντιστάσεις του ανηλίκου και αν τον καταστήσει ευάλωτο θύμα του.

Αντιτείνεται, ωστόσο ότι υπάρχουν χιλιάδες άλλες μέθοδοι προσέγγισης των ανηλικών, χωρίς αυτές να τιμωρούνται (π.χ δωρεά σε ανήλικο παιχνίδια) και πάντως η τιμώρηση της εικονικής πορνογραφίας δε συμβάλλει στον περιορισμό της πραγματικής (πορνογραφικής) κακοποίησης των παιδιών.

Υπέρ της ποινικοποίησης προβάλλεται ότι αυτή ωθεί τους παιδόφιλους στην κακοποίηση, εθίζοντάς τους ακόμα περισσότερο καθότι υφίσταται σχέση εξάρτησης ανάμεσα στον παιδόφιλο και το πορνογραφικό υλικό ανηλικών. Ο εθισμός αυτός μέρα με τη μέρα αυξάνεται και απαιτεί περισσότερες άλλες συνάμα και πιο βίαιες σεξουαλικές αναπαραστάσεις για να επιτευχθεί η διέγερση. Είναι πρόδηλο ότι καθημερινή επαφή με το πορνογραφικό υλικό «απενεχοποιεί» τη σεξουαλική κακοποίηση στα μάτια του παιδόφιλου. Του δημιουργείται η εντύπωση ότι δεν πρόκειται για ανθρώπινα όντα με ξεχωριστή προσωπικότητα, συναισθήματα, δικαιώματα και αξιοπρέπεια. Τα θεωρούν αντίθετα απλά αντικείμενα τα οποία πρέπει να μεταχειρισθούν κατάλληλα, προκειμένου να επιτύχουν την υπέρτατη ηδονή.

Ωστόσο, υποστηρίζεται από την άλλη πλευρά, ότι αυτή μάλλον εκτονώνει την ενδεχόμενη επιθετική προδιάθεση των παιδοφίλων αδρανοποιώντας τους παρά προκαλώντας τους σε δράση, ενώ η νομοθεσία μάλλον ωθεί στην πραγματική κακοποίηση των παιδιών, αφού την εξομοιώνει ποινικά με την εικονική πορνογραφία. Ιδιαίτερα τέλος, τονίζεται η αποφυγή της

ατιμωρησίας μέσω της παράκαμψης των αποδεικτικών προβλημάτων που προκύπτουν, αφού διαφορετικά θα έπρεπε να αποδεικνύεται, κάθε φορά, ότι πρόκειται για πραγματικά παιδιά.

Κοινός παρανομαστής των απόψεων που υπερασπίζονται την ποινικοποίηση της εικονικής πορνογραφίας είναι ότι η απαξία έγκειται στη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκαλείται για τους ανηλίκους γενικώς και όχι για τα «απεικονιζόμενα» άτομα. Όμως η επικαλούμενη γενική βλαπτικότητα δεν θεμελιώνεται σε συγκεκριμένα εμπειρικά δεδομένα και επιστημονικές αποδείξεις αλλά μάλλον σε εικασίες, οπότε γίνεται λόγος για την επιβολή ποινών υπόνοιας. Επιπλέον το άρθρο 348^A Π.Κ αφορά την εκμετάλλευση υπαρκτών ανηλίκων προσώπων ενώ η εικονική πορνογραφία συνιστά ένα «έγκλημα» χωρίς θύμα. Πρόκειται, ως εκ τούτου, για «σκέψη» που έχει εκδηλωθεί, χωρίς να προσβάλλει έννομο αγαθό.

Κατ'ακρίβειαν η εικονική παιδική πορνογραφία αποτελεί, ιδίως για τον καταναλωτή της, ένδειξη της ψυχικής διαταραχής της παιδοφιλίας, ήτοι της ύπαρξης σεξουαλικών τάσεων και φαντασιώσεων που αφορούν σεξουαλική δραστηριότητα με παιδιά. Μ'αυτά τα δεδομένα, όμως καταλήγουμε ότι η ποινικοποίηση της εικονικής παιδικής πορνογραφίας συνιστά περίπτωση τιμώρησης του φρονήματος, πράγμα απολύτως ανεπίτρεπτο σ'ένα ποινικό δίκαιο της πράξης.

Εν τέλει, η κρατούσα και δεσπόζουσα γνώμη διάχυτη στην ελληνική τουλάχιστον έννομη τάξη είναι ότι η εικονική πορνογραφία ανηλίκων είναι έγκλημα χωρίς θύμα, αφού δεν εμπλέκονται καθόλου ανήλικοι κατά τη διαδικασία παραγωγής της. Οι αναπαραστάσεις αφορούν σε φανταστικούς ανθρώπους, οι οποίοι μόνον φανταστικά μπορούν και να υποφέρουν από αυτήν. Παρ'όλα αυτά, δεν πρέπει να διαχωρίζεται από τη συμβατική πορνογραφία ανηλίκων, και επομένως πρέπει να διώκεται ποινικά για τους εξής λόγους : I. χρησιμοποιείται από τους παιδόφιλους ως μέσο εξαπάτησης των θυμάτων τους, II, αν δεν ποινικοποιηθεί, δυσχεραίνεται δραματικά η ποινική δίωξη και η καταδίκη των παιδραστών. III για να καταστεί ευχερέστερο να πεισθούν οι κάτοχοι πορνογραφικού υλικού ανηλίκων κάθε

μορφής να το καταστρέψουν, νωρίς να έχουν δηλαδή τη δυνατότητα να ισχυρισθούν ότι το υλικό τους είναι «εικονικό», με το βάρος της απόδειξης στις διωκτικές Αρχές IV υποκινεί του παιδόφιλους να κακοποιούν σεξουαλικά ανηλίκους.

Οι πράξεις πορνογραφίας που περιγράφονται στο αρ. 348^A &1 Π.Κ αφορούν τη «διαχείριση» υλικού συμβατικής, ήτοι μη ηλεκτρονικής, παιδικής πορνογραφίας κα αφετέρου πληροφοριών για αυτές τις πράξεις διαχείρισης. Σ' αυτές τις πράξεις άλλοτε ο δράστης εμφανίζεται ως το πρόσωπο προέλευσης (λ.χ παραγωγή, εξαγωγή, πώληση) και άλλοτε ως δέκτης (λ.χ εισαγωγή, αγορά) του υλικού ήτοι ως ο καταναλωτής του πορνογραφικού υλικού. Ειδικότερα στα πλαίσια της συμβατικής παιδικής πορνογραφίας, προβλέπονται 14 τρόποι τέλεσης που αφορούν το υλικό παιδικής πορνογραφίας και 2 που αφορούν τις πληροφορίες για τη «διαχείριση» του υλικού παιδικής πορνογραφίας.

Η παραγωγή, διανομή, δημοσίευση, επίδειξη, εισαγωγή στην Επικράτεια ή εξαγωγή από αυτήν, μεταφορά, προσφορά, πώληση ή με άλλον τρόπο διάθεση, αγορά, προμήθεια, απόκτηση ή κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας ή διάδοση ή μετάδοση πληροφοριών σχετικά με την τέλεση των πράξεων αυτών.

Ως παραγωγή πορνογραφικού υλικού πρέπει να νοηθεί η δημιουργία αυτού, ως θέση σε κυκλοφορία νοείται η παράδοση στη διάθεση του κοινού.

Κατοχή νοείται φυσική εξουσία του δράστη ώστε να μπορεί να εξακριβώσει με τη δική του θέληση στην ύπαρξη του υλικού και να διαθέσει αυτό πραγματικά και αν ακόμη προορίζεται για προσωπική χρήση του δράστη, ενώ μεταφορά είναι η διαμετακόμιση από τόπο σε τόπο με οποιαδήποτε μέσο.

Η κατοχή πορνογραφικού υλικού εντάσσεται, εν πολλοίς, στην ευρύτερη προβληματική των εγκλημάτων κατοχής, στα οποία η αξιόποινη συμπεριφορά εξαντλείται στην κατοχή ορισμένου υλικού αντικειμένου. Τέτοια εγκλήματα είναι η κατοχή ναρκωτικών (αρ. 20 παρ. 1 παρ. ζ' Κ.Ν.Ν), όπλων (αρ. 7&1-8ν. 2168/1993) ή και άσεμνων (αρ. 29 ν.5060/1931) στα οποία τιμωρείται η αντίστοιχη κατοχή του εκάστοτε αντικειμένου, από μόνη της, χωρίς να

απαιτείται κάποια επιπλέον ενέργεια του δράστη. Η απαξία στα εγκλήματα κατοχής, ως έγκλημα διαρκούς κατάστασης διακινδύνευσης, συνίσταται, κατά μία άποψη στη διατήρηση μίας σχέσης εξουσίασης ενώ, κατ' άλλη, κυρίως στην παράλειψη αποξένωσης από το συγκεκριμένο πράγμα, με την καταστροφή του ή την παράδοση στις αρχές. Ωστόσο, η δικαιολόγηση αυτών των ποινικοποιήσεων και φυσικά της απλής κατοχής υλικού παιδικής πορνογραφίας βρίσκεται εκτεθειμένη σε εξαιρετικά σοβαρές αντιρρήσεις. : η κατοχή αυτή καθ'αυτή και στο μέτρο που δεν παράγει κίνδυνο θέασης από τρίτους, αφενός δεν αποτελεί πράξη κατά την έννοια του ποινικού κώδικα και αφετέρου, από μόνη της, δεν συνιστά ήδη κάποια βλάβη. Αυτό μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο αν η επικινδυνότητα ενός υλικού αντικειμένου συνεπάγεται από μόνη της βλάβη (π.χ ραδιενεργό υλικό). Υποστηρίζεται, ως εκ τούτου, ότι η ποινικοποίηση πράξεων απλής κατοχής είναι, σ'ένα ποινικό δίκαιο της πράξης, απαράδεκτη δικαιοκρατικά, στο μέτρο που τιμωρεί μία σχέση προς ένα αντικείμενο και όχι ορισμένη συμπεριφορά. Προβάλλεται, από την άλλη πλευρά, ότι με την τιμώρηση της κατοχής επιλύονται πολύπλοκα αποδεικτικά προβλήματα, καταπολεμάται η αγορά παιδικής πορνογραφίας, σπάει η αλυσίδα του πορνογραφικού προϊόντος, και προστατεύονται οι ανήλικοι από εξαπατήσεις με σκοπό τη μίμηση. Βέβαια, στο δικαιοκρατικό μας ποινικό δίκαιο η επίλυση αποδεικτικών δυσχερειών μια άδικης πράξης δεν μπορεί να δικαιολογήσει μία αυτοτελή ποινικοποίηση μιας άλλης ουδέτερης, συμπεριφοράς, αφού έτσι θα αντέβαινε στην απαγόρευση των ποινών υπόνοιαις. Η απλή κατοχή όμως δεν φαίνεται να διαθέτει την απαραίτητη βάση για τη θεμελίωση μίας ποινικοποίησης, ήτοι την προσβολή (βλάβη-διακινδύνευση) ενός εννόμου αγαθού. Εξάλλου, οι λοιπές επιδράσεις της εν λόγω ποινικοποίησης είναι μόνο έμμεσες, αφού μεσολαβούν πράξεις τρίτων προσώπων. Τελικά, η κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας ενδεικνύει ίσως την απλή παιδοφιλική τάση του δράστη όχι όμως και την εκ μέρους του «ανάληψη δράσης». Αυτός φαίνεται, τελικά, ότι είναι και ο αληθινός στόχος του νομοθέτη : η (πιθανή) παιδοφιλική ταυτότητα του δράστη, ακόμα και αν αυτή δεν πραγματώνεται με συγκεκριμένες, επιβλαβείς ή συγκεκριμένα

επικίνδυνες πράξεις. Έτσι όμως τελικά διώκεται το φρόνημα του δράστη, το οποίο εκδηλώνεται μεν, χωρίς όμως να προσβάλλει (βλάπτοντας ή διακινδυνεύοντας) κάποιο αγαθό. Κατ'αυτόν τον τρόπο μπορούμε να κάνουμε λόγο για μια καλυμμένη επανηθικοποίηση του ποινικού δικαίου.

Εισαγωγή στην Επικράτεια ή εξαγωγή νοείται η διακίνηση από την αλλοδαπή ή προς αυτήν του πορνογραφικού υλικού. Η πώληση ή αγορά νοούνται κατά την κοινή έννοια.

Προμήθεια είναι η εξασφάλιση πορνογραφικού υλικού και για προσωπική χρήση του δράστη ακόμα. Διανομή είναι η παράδοση προς ορισμένους παραλήπτες προς περαιτέρω διάθεση.

Δημοσίευση είναι η δια του τύπου ή έτερου πρόσφορου μέσου γνωστοποίηση στο κοινό. Ενώ διάθεση είναι η αποξένωση του δράστη από το πορνογραφικό υλικό, που το μεταβιβάζει σε άλλον από οιαδήποτε αιτία.

Παραβάσεις μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή και διαδικτύου. Αν κάποια από τις πράξεις παραγωγής, προσφοράς, πώλησης ή διάθεσης, διανομής, διαβίβασης αγοράς, προμήθειας ή κατοχής υλικού παιδικής πορνογραφίας ή διάδοσης πληροφοριών σχετικά με την τέλεση αυτών, τελέσθηκε δια ηλεκτρονικού υπολογιστή ή με τη χρήση διαδικτύου, τιμωρείται με φυλ. 2-5 ετών και χρηματική ποινή 50.000-300.000 ευρώ.

Στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής παιδικής πορνογραφίας, προβλέπονται εννέα (9), τρόποι τέλεσης που αφορούν το υλικό παιδικής πορνογραφίας και ένας (1) που αφορά τις πληροφορίες για τη «διαχείριση» του υλικού παιδικής πορνογραφίας. Κοινό στοιχείο όλων των τρόπων τέλεσης και ταυτόχρονα διαφοροποιητικό από τη συμβατική παιδική πορνογραφία είναι το μέσο τέλεσης, ήτοι η χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή ή του διαδικτύου.

Οι τρόποι και τα αντικείμενα διαχείρισης της ηλεκτρονικής παιδικής πορνογραφίας ταυτίζονται, εν πολλοίς, με τα αντιστοίχως ισχύοντα στη συμβατική παιδική πορνογραφία. Ισχύουν συνεπώς *mutatis mutandis* οι

ερμηνευτικές παρατηρήσεις που προηγήθηκαν. Μόνο η διαβίβαση εμφανίζεται ως τρόπος τέλεσης που δεν προβλέπεται στην συμβατική παιδική πορνογραφία και σημαίνει τη μεσολάβηση στη διαμετακόμιση ορισμένου υλικού ή μηνύματος, με τη λήψη από ορισμένο αποστολέα και την παραπέρα προώθηση του σε ορισμένο αποδέκτη. Στους τρόπους τέλεσης που εμπεριέχουν «μετακίνηση» του υλικού (προσφορά, πώληση, διάθεση, διανομή, διαβίβαση, αγορά, προμήθεια), περιλαμβάνονται, ανάλογα με την περίπτωση, η ανάρτηση (uploading) ή το κατέβασμα (downloading) σε ή από ιστοσελίδες (websites) καθώς και η διακίνηση με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e-mail), με άμεσα ηλεκτρονικά μηνύματα (instant messages από τις υπηρεσίες messenger π.χ MSN Messenger, Yahoo Messenger κ.α), μέσω ομάδων συζήτησης (newsgroups και e-groups), ιστοχώρων κοινωνικής δικτύωσης (facebook, Twitter), δωματίων ανοιχτής επικοινωνίας (chat rooms) και δικτύων αμοιβαίας ανταλλαγής φακέλλων (peer-to-peer- p2p networks), ή τέλος με τη χρήση υπέρυθρων ακτίνων ή Bluetooth. Αντιθέτως στους στατικούς τρόπους διαχείρισης (παραγωγή εμπίπτει η επεξεργασία φωτογραφιών, μέσω προγραμμάτων, όπως το photoshop, που επιτρέπουν τη σύνθεση νέων μορφοποιημένων εικόνων και ψευδοφωτογραφικών, από το ήδη υπάρχον πορνογραφικό υλικό, με τη δημιουργία νέων αποικονείσεων.

Ιδιαίτερα ζητήματα προκαλούνται σε αυτό το σημείο αναφορικά με την κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας, μέσω συστήματος ηλεκτρονικού εν γένει υπολογιστή (H/Y). ή του διαδικτύου, αφού πέραν του προβληματισμού που προηγήθηκε και αφορά εν γένει την κατοχή συμβατικής παιδικής πορνογραφίας εδώ ανακύπτουν προβλήματα οριοθέτησης της έννοιας της ψηφιακής κατοχής. Κριτήριο εδώ της ψηφιακής κατοχής μπορεί να θεωρηθεί η σταθερή ενσωμάτωση των δεδομένων σε υλικά του δράστη, αφού άλλωστε και αυτός ο ορισμός του υλικού παιδικής πορνογραφίας, στην παρ. 3 απαιτεί την εγγραφή «σε

²⁵ Ο.π, Παρασκευόπουλος -Ευτύχης Φυτράκης, «Αξιοποινες σεξουαλικές πράξεις, άρθρα 336-353 Π.Κ», εκδόσεις Σάκκουλα, 2011,σελ 302 και επόμενα.

ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα». Συνεπώς το έγκλημα τελείται όταν το πορνογραφικό υλικό τοποθετείται (αποθηκεύεται/αντιγράφεται) σε φορέα δεδομένων (στο σκληρό δίσκο, CdRom, DVD, USB, Δισκέτα κ.λπ). Υποστηρίζεται ότι δε συνιστά κατοχή το απλό άνοιγμα ενός αποσταλέντος, αλλά μη αιτηθέντος, ηλεκτρονικού μηνύματος, (e- mail) ή ακόμα και του τυχόν συνημμένου αρχείου. Το ίδιο συμβαίνει και με την πλοήγηση («σερφάρισμα») στο διαδίκτυο και την επίσκεψη σε σελίδες/υλικό που είναι αποθηκευμένες σε άλλες μονάδες Η/Υ. Μια τέτοια ενέργεια δε θεμελιώνει κατοχή όπως ακριβώς και η απλή θέαση μιας εκπομπής ή μιας βιντεοκασέτας στην τηλεόραση, αφού σ'αυτές τις περιπτώσεις το πορνοθέατρο δεν ενσωματώνεται στη συσκευή. Έτσι μπορεί να αντιμετωπιστεί και το πρόβλημα της αποθήκευσης, ή μάλλον της συγκράτησης, δεδομένων, στην προσωρινή μνήμη (cache memory) ή τα προσωρινά αρχεία διαδικτύου (temporary internet files) του Η/Υ, η οποία λαμβάνει χώρα αυτόματα κατά την επίσκεψη μίας σελίδας. Αυτή η συγκράτηση δεν είναι εντελώς προσωρινή, αφού, αν τα αρχεία δεν διαγραφούν από το χρήστη ή το σύστημα, μπορεί να παραμείνουν για ικανό διάστημα, καταφάσκει κατά το μάλλον ή ήττον εκ της προθέσεως και μόνο συναγόμενης του δράστη κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας.

Εκείνο βέβαια που συγκρατείται και μάλιστα αυτόματα δεν είναι το πλήρες αρχείο/υλικό αλλά μόνο ορισμένα δεδομένα προς υποβοήθηση μιας πιθανής μελλοντικής πρόσβασης στο υλικό (επιτάχυνση κτλ). Το υλικό εξακολουθεί να παραμένει (μόνο) αλλαχού και είναι δυνατή η πρόσβασή του μόνο μέσω διαδικτύου. Πάντως, η θεμελίωση κατοχής επί πορνογραφικού υλικού, ήτοι ψηφιακών δεδομένων, που όμως ευρίσκεται αποθηκευμένο σε υλικό φορέα τον οποίο κατέχει άλλος, προκαλεί αμφισβήτηση στην επιστήμη. Κατά μία άποψη αξιόποινη εξουσία των πορνογραφικών δεδομένων υπάρχει μόνο αν υπάρχει πραγματική κυριαρχία επί του φορέα των δεδομένων, Κατ'άλλη η οποία δεσπόζει ως και η κρατούσα στην δικαστηριακή πρακτική, κατοχή πορνογραφικών δεδομένων έχει εκείνος που τα συνέλεξε και αποθήκευσε σταθερά σε μνήμη υπολογιστή και έχει πραγματική δυνατότητα επενέργειας σ'αυτά. Είναι προφανές ότι η πρώτη άποψη μένει πιο κοντά στην

παραδοσιακή έννοια της κατοχής ενώ η δεύτερη αντιλαμβάνεται την κατοχή ψηφιακού υλικού ως μια μάλλον μοντέρνα έννοια, η οποία, ενώ ταυτίζεται ως προς το αποτέλεσμα με την ενσώματη κατοχή, διαφέρει απ' αυτήν προς τον τρόπο εξουσίασης.

Κρίνεται σκόπιμο η παράθεση των ορισμών δια μέσω των οποίων τελείται η αξιόποινη πράξη της παιδικής πορνογραφίας ηλεκτρονικώς :

Σύστημα ηλεκτρονικού υπολογιστή είναι ένα αυτοματοποιημένο, ηλεκτρονικό, ψηφιακό, επαναπρογραμματιζόμενο σύστημα γενικής χρήσης το οποίο μπορεί να επεξεργάζεται δεδομένα, βάσει ενός συνόλου προκαθορισμένων οδηγιών, των εντολών που συνολικά ονομάζονται πρόγραμμα. Το συγκεκριμένο μέσο τέλεσης αφορά κυρίως την παραγωγή ή την κατοχή παιδικού πορνογραφικού υλικού, αφού οι υπόλοιποι τρόποι προϋποθέτουν επικοινωνία που εξασφαλίζεται μέσω του διαδικτύου. Ως Η/Υ πέραν των σταθερών, φορητών, μπορεί υπό προϋποθέσεις να θεωρηθεί και ένα κινητό τηλέφωνο εξελιγμένης τεχνολογίας, εφόσον προσφέρει σοβαρές υπολογιστικές δυνατότητες (π.χ επεξεργασία εικόνας, πρόσβαση στο διαδίκτυο). Ενταύθα εμπίπτουν η διατήρηση ηλεκτρονικών αρχείων με υλικό παιδικής πορνογραφίας.

Διαδίκτυο είναι ένα παγκόσμιο επικοινωνιακό πλέγμα διασυνδεδεμένων ηλεκτρονικών υπολογιστών, που επιτρέπει την ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ οποιουδήποτε διασυνδεδεμένου υπολογιστή. Εδώ εμπίπτουν οι περιπτώσεις διακίνησης πορνογραφικού υλικού μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου*

.....

ΑΠ 1141/2008 ΠΧρ 2009, 419, ΑΠ 1145/2008 ΠΧρ 2009, 421, ΑΠ 810/2007 ΠΧρ 2008, 236, ΠΛΑθ 2826/2004 ΠοινΔικ 2005, 959

3.Υποκειμενική υπαιτιότητα του αδικήματος

Απαιτείται δόλος (αρκεί ενδεχόμενος) που να καλύπτει τη γνώση και τη θέληση της δημιουργίας, κυκλοφορίας κ.λ.π, πορνογραφικού υλικού, αναφερόμενου σε ανήλικο. Οι πράξεις όμως αυτές πρέπει να πηγάζουν από κερδοσκοπία.

Επιβαρυντικές περιστάσεις (&4)²⁶

Εισάγονται οι εξής αυτοτελείς επιβαρυντικές περιστάσεις που άγουν στην επίταση της ποινής :

α) Αν οι πράξεις των παρ. 1 και παρ. 2 τελέσθηκαν κατ'επάγγελμα και κατά συνήθεια, αρκεί η μια από τις περιστάσεις αυτές.

β) Αν η παραγωγή του υλικού παιδικής πορνογραφίας συνδέεται με την εκμετάλλευση ανάγκης, της ψυχικής ή της διανοητικής ασθένειας ή σωματικής δυσλειτουργίας λόγω οργανικής νόσου ανηλίκου ή με την άσκηση ή απειλή χρήση βίας ανηλίκου ή με τη χρησιμοποίηση ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το 15^ο έτος. Για την εκμετάλλευση της ανάγκης πνευματικής αδυναμίας, κουφότητας και απειρίας ανηλίκου. Για την άσκηση σωματικής βίας.

Στις εν λόγω περιπτώσεις στον υπαίτιο επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών και χ.π 50.000-100.000 ευρώ. Αν η υπό στοιχ. Β πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματ. βλάβη του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών κα χ.π 100.000-500.000 ευρώ και αν είχε ως αποτέλεσμα το θάνατο επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη (έγκλημα εκ του αποτελέσματος). Πρέπει η βασική πράξη να τελεσθεί με δόλο, το δε θανατηφόρο αποτέλεσμα να μπορεί να αποδοθεί σε αμέλεια του δράστη. Αν η θανάτωση οφείλεται σε δόλο, η ανθρωποκτονία συρρέει αληθινά με την παρούσα στην μη επιβαρυντική της μορφή.

²⁶ Ο.π, *Μαργαρίτης*, «κατ'άρθρο ερμηνεία του ΠΚ», εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2009, σελ 949-951

4. Διακεκριμένες μορφές τέλεσης του εγκλήματος²⁷

Ως εκ τούτου δυνάμει των ανωτέρω ενδελεχέστερη διήθηση στις διακεκριμένες μορφές τέλεσης του υπό έρευνα ποινικού αδικήματος :

Α) κατ'επάγγελμα ή καθ'έξιν τελούμενο

Το έγκλημα σύμφωνα με το άρθρο 13 ερι. στ' Π.Κ, τελείται κατ'επάγγελμα «όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένως τέλεσης της πράξης προκύπτει σκοπός του δράστη για πορισμό εισοδήματος». Η κατ'επάγγελμα παιδική πορνογραφία, εκτός της καθαρά υποκειμενικής πλευράς, διαθέτει μια εξωτερική -απτή εμφάνιση και συνίσταται στην επαγγελματική οργάνωση της συγκεκριμένης δραστηριότητας. Ειδικότερα «απαιτείται, αντικειμενικά μεν επανειλημμένη τέλεσή του, υποκειμενικά δε σκοπός του δράστη να πορισθεί εισοδήματα από την επανειλημμένη τέλεσή του, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη καταδίκη του δράστη στο ίδιο έγκλημα για το ίδιο έγκλημα.»

Κατά την κρατούσα στη νομολογία μας θέση «η κατ'επάγγελμα» τέλεση της πράξης αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος. Θα πρέπει συνεπώς, αφενός να συνάγεται από συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά και εξετέρου, ως στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης, να καλύπτεται υποκειμενικά από το δράστη.

Από την άλλη πλευρά, αυθεντικό ορισμό του «κατά συνήθεια» τελούμενου εγκλήματος δίδει το αρθ. 13 του Π.Κ κατά τον οποίο «κατά συνήθεια τέλεση του εγκλήματος συντρέχει, όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης, προκύπτει σταθερή ροπή του δράστη προς τη διάπραξη του συγκεκριμένου εγκλήματος ως στοιχείο της προσωπικότητας του δράστη» Αρκεί, πάντως για την επανειλημμένη τέλεση, η κατ'εξακολούθηση τέλεση του διακαζόμενου εγκλήματος, εφόσον αποδειχθούν περισσότερες από μία πράξεις. Επρόκειται

^{27 27} Ο.λ, Παρασκευόπουλος -Ευτόχης Φωτράκης, «Αξιόποινες σεξουαλικές πράξεις, άρθρα 336-353 Π.Κ», εκδόσεις Σάκκουλα, 2011,σελ 305 και επόμενα.

για ειδικό στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, το οποίο στη συγκεκριμένη περίπτωση, επιβαρύνει το αξιόποινο. Ωστόσο, η διάγνωση της συνήθειας στηρίζεται στο αντικειμενικό μέγεθος της επανειλημμένης τέλεσης του ίδιου εγκλήματος και όχι στην απλή διάγνωση συνδρομής παιδοφιλικής τάσης.

B) Εκμετάλλευση της αδυναμίας

Για την κατάγνωση εκμετάλλευσης της αδυναμίας θα πρέπει να διαπιστώνεται ότι ο δράστης αξιοποίησε τη θέση του θύματος σε μια κατάσταση πίεσης ώστε να το οδηγήσει στην πορνογραφία. Η κατάσταση αδυναμίας του ανηλίκου, που περιγράφει ο νόμος, καθιστά το πρόσωπο αυτό διπλά ευάλωτο, καθώς, πέραν της ανηλικότητας του, διαθέτει ένα επιπλέον μειονέκτημα :

Ανάγκη, είναι η κατάσταση πίεσης ή εξάρτησης του ανηλίκου για τη διατήρηση ή την εξεύρεση ορισμένου αγαθού (π.χ τροφής, στέγης κλπ). Ψυχική ή διανοητική ασθένεια είναι η ψυχική διαταραχή ή διαταραχή της συνείδησης που δεν επιτρέπουν στον ανήλικο να διαμορφώνει ή να εκδηλώσει ανεμπόδια και με γνησιότητα τη βούλησή του. Τέλος, σωματική δυσλειτουργία είναι η αδυναμία του ανηλίκου να ανταποκριθεί πλήρως στις σωματικές του λειτουργίες λόγω κάποιας πάθησης (π.χ παραληγία, τυφλότητα). Η άσκηση ή απειλή βίας κατά ανηλίκου περιλαμβάνει τη σωματική και ψυχολογική βία που εκτοξεύεται κατά του ανηλίκου και στοχεύει στην κάμψη της αντίθετης βούλησής του ή στη διαμόρφωση θετικής βούλησης εκ μέρους του. Συνεπώς η βία ή η απειλή βίας δεν μπορεί να στρέφεται κατά ενηλίκου. (π.χ γονέα του ανηλίκου). Μπορεί όμως η βία να έχει ασκηθεί ή απειληθεί από άλλο πρόσωπο (ήτοι, όχι από το δράστη), εφόσον όμως ο δράστης εκμεταλλεύεται την κατάσταση αυτή (ήτοι την γνωρίζει και την αποδέχεται). Η χρησιμοποίηση του ανηλίκου που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος έχει την έννοια της ανάθεσης ρόλου συμμετόχου στο πορνογραφικό «έργο» και όχι βοηθητικού.

5.ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές τέλεσης του εγκλήματος²⁸

Δύο περιπτώσεις ιδιαίτερα διακεκριμένων εγκλημάτων προβλέπονται στην παρ. 4 : Η πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης στο θύμα προβλέπεται ως (απλή) ιδιαίτερα διακεκριμένη περίπτωση, τιμωρούμενη με ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα ετών, ενώ η πρόκληση θανάτου προβλέπεται ως βαριά ιδιαίτερα διακεκριμένη περίπτωση, τιμωρούμενη με ποινή ισόβιας κάθειρξης.

Πρόκειται για διακρίσεις όχι της βασικής μορφής εγκλήματος (παρ. 1-2) αλλά της ήδη διακεκριμένης περίπτωσης της παρ. 4 εδ. β' (εκμετάλλευση αδυναμίας). Επομένως αν το βαρύτερο αποτέλεσμα συνδέεται μεν με την πράξη των παρ. 1-2 αλλά όχι της παρ. 4εδ β' δεν θα πρόκειται για την ιδιαίτερη διακεκριμένη μορφή του εγκλήματος παιδικής πορνογραφίας ανηλίκων αλλά για συρροή του αρ. 348^A με τα αρ. 310 ή 299 Π.Κ

Έγκλημα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενο διαπλάθεται στην παρ. 4 εδ. β' περ. α' αν από την πράξη του δράστη προκλήθηκε βαριά σωματική βλάβη του ανηλίκου παθόντος. Συνεπώς για να καταγνωσθεί ευθύνη του δράστη για το επιπλέον αποτέλεσμα θα πρέπει αυτό να οφείλεται στην προηγούμενη πράξη παιδικής πορνογραφίας (των παρ' 1-2) με τη συνδρομή και των όρων της παρ. 4 εδ. β' και να μπορεί να αποδοθεί σε αμέλειά του (αρ. 29 Π.Κ). Ως βαριά σωματική βλάβη, κατ' αρ. 310 παρ. 1-2) με τη συνδρομή και των όρων της παρ. 4 εδ. β' και να μπορεί να αποδοθεί σε αμέλειά του (αρ. 29 ΠΚ). Ως βαριά σωματική βλάβη, κατ' άρθ 310 παρ. 1-2 σε συνδ. Με αρ. 308 παρ. 1 Π.Κ, νοείται η σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του η οποία έχει ως επακόλουθο τη βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση, ιδίως δε (παρ. 2) την πρόκληση κινδύνου ζωής ή βαριάς και μακροχρόνιας αρρώστιας ή σοβαρού ακρωτηριασμού ή σημαντικής, για πολύ χρόνο, παρεμπόδισης χρήστη του σώματος ή της διάνοιας.

²⁸ Ο.π, *Μαργαρίτης*, «κατ' άρθρο ερμηνεία του ΠΚ», εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2009, σελ 951

Η θανατηφόρα παιδική πορνογραφία καταστρώνεται (παρ. 4 εδ. β' περ. β') ως ιδιαίτερα διακεκριμένη μορφή του βασικού εγκλήματος της πορνογραφίας ανηλίκων (των παρ. 1-2) εφόσον όμως συντρέχουν και οι όροι της παρ. 4 εδ. β'. Πρόκειται για τη διάπλαση ενός εκ του αποτελέσματος διακεκριμένου εγκλήματος για το οποίο επιβάλλεται ακόμα βαρύτερη ποινή, ήτοι ισόβια κάθειρξη. Το έγκλημα έγκειται στην πρόκληση θανάτου του παθόντος ανηλίκου από την πορνογραφία, ο οποίος (θάνατος) μπορεί να αποδοθεί σε αμέλεια του δράστη (αρ. 29 Π.Κ). Συναφείς είναι οι αναπτύξεις για το θανατηφόρο βιασμό.

6. Απόπειρα-συμμετοχή

Απόπειρα είναι δυνατή σχεδόν σ' όλους τους τρόπους τέλεσής του αδικήματος, εφόσον ο δράστης αρχίσει την προσπάθεια του η οποία ωστόσο δεν ολοκληρωθεί. Για τις δύο ιδιαίτερα διακεκριμένες μορφές του εγκλήματος (πρόκληση σωματικής βλάβης ή θανάτου) η δυνατότητα απόπειρας εξαρτάται από την αποδοχή της, εν γένει, στα εκ του αποτελέσματος διακρινόμενα εγκλήματα. Ομοίως και η συμμετοχή είναι δυνατή μ' όλους τους κατά το αρθ. 45 επ. Π.Κ γνωστούς τρόπους. Ο αποδέκτης ηλεκτρονικού υλικού παιδικής πορνογραφίας ευθύνεται, ενδεχομένως, για την κατοχή και όχι ως συμμετοχος διάθεσης, διαβίβασης κ.λ.π. Και εδώ ο αναγκαίος συμμετοχος μένει ατιμώρητος.

7. Συρροή εγκλημάτων

Η πορνογραφία ανηλίκων είναι έγκλημα υπαλλακτικώς μικτό*. Συνεπώς οι περισσότεροι προβλεπόμενοι τρόποι τέλεσης του εγκλήματος είναι δυνατόν να εναλλαχθούν αποτελώντας τελικά, ένα έγκλημα, εφόσον βέβαια αφορούν το ίδιο υλικό (τα ίδια πορνογραφικά δεδομένα). Εφόσον κάποιος εισάγει στη χώρα, μεταφέρει, διανείμει, πωλήσει κ.λ.π ένα συγκεκριμένο πορνογραφικό υλικό θα ευθύνεται για ένα έγκλημα.

Κατά μία άποψη η πορνογραφία ανηλίκων συρρέει αληθινά με τα εγκλήματα μαστροπείας (αρ. 349 Π.Κ), σωματεμπορίας (αρ. 351 Π.Κ) και ασέλγειας με

ανήλικο έναντι αμοιβής (αρ. 351^A Π.Κ) λόγω ετερότητας εννόμων αγαθών (δημόσια τάξη-γενετήσια ελευθερία). Σύμφωνα, όμως, με άλλη άποψη, η συρροή μεταξύ πορνογραφίας ανηλίκων και σωματεμπορίας θα πρέπει να θεωρηθεί φαινομενική

.....

* άρθρο 18 του Π.Κ : Διαζευκτικώς ή υπαλλακτικώς μικτά ή γνήσια πολύτροπα είναι εκείνα τα εγκλήματα όπου η αντεικμενική υπόσταση μπορεί να πραγματωθεί με περισσότερους εναλλακτικούς τρόπους συμπεριφοράς, όπως λ.χ η απάτη-άρθρο 386 του Π.Κ-. Επ'αυτών και αν ακόμη ο δράστης χρησιμοποιεί ταυτόχρονα όλους τους τρόπους για τη διάπραξη, μία μόνο πράξη τελεί και τιμωρείται συνεπώς μία φορά, εφόσον πλήττεται ή ίδια μονάδα του εννόμου αγαθού και δεν μεσολάβησε ειρήνευση.

αφού πρόκειται για την προσβολή του ιδίου έννομου αγαθού (ανηλικότητα), ενώ το φορτίο της βλάβης και κινδύνου του άρθρου 348^A έχει ήδη συναπαξιολογηθεί στο άρθρο 351 Π.Κ. Αληθινή, τέλος κρίνεται και η συρροή με το έγκλημα της εγκληματικής οργάνωσης (αρ. 187 Π.Κ)

Τέλος συρροή με το άρθρο 29 παρ. 1 του Ν. 5060/1931 περί ασέμων δημοσιευμάτων έχει κριθεί ως φαινομενική, οπότε εφαρμόζεται μόνο το 348 Α Π.Κ ως ειδικότερη διάταξη.

8. Η σχέση του άρθρου 348^A Π.Κ με ο άρθρο 187 Π.Κ

Ένα από τα βασικά συστατικά της σύγχρονης εγκληματικής πραγματικότητας είναι η άνθιση του οργανωμένου εγκλήματος το οποίο αποτελεί την πιο σημαντική μη στρατιωτική απειλή και θίγει όχι μόνο τα επιμέρους άτομα-θύματά του, αλλά τις δημοκρατικές κοινωνίες στο σύνολό τους. Κι αυτό, διότι οι εγκληματικές οργανώσεις των τελευταίων χρόνων συνιστούν μian αόρατη και δυσχερώς εξαρθρωσίμη απειλή, χαρακτηρίζονται από οργανωμένη υποδομή, τεχνογνωσία, υπερεθνική δράση. Πρόκειται στην πραγματικότητα για «εταιρίες εγκλήματος» που χρησιμοποιούν οικονομικά μέσα για τη διαφθορά προσώπων και τη διάβρωση των θεσμών, προκειμένου να επιτύχουν την ανοχή των πολιτειακών οργάνων και τελικά τη μεγιστοποίηση των

παράνομων κερδών τους. Η εμπορία ανθρώπων (στην έννοια της οποίας περιλαμβάνονται και η παιδική πορνογραφία) αποτελεί βασική δραστηριότητα των εγκληματικών οργανώσεων, σύμφωνα μάλιστα με τις ετήσιες εκθέσεις του Ο.Η.Ε για το οργανωμένο έγκλημα, αυτή αποτελεί την τρίτη μεγαλύτερη εγκληματική «επιχείρηση» μετά την εμπορία ναρκωτικών και όπλων

Ως αντίδραση στην νέα αυτή πραγματικότητα ήρθε η υπογραφή το 2000 στο Παλέρμο, υπό την αιγίδα του Ο.Η.Ε, της Διεθνούς Συμβάσεως κατά του Υπερεθνικού οργανωμένου Εγκλήματος, καθώς και, ένα χρόνο αργότερα, η συμπλήρωση του με το Πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της εμπορίας προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών. Τα διεθνή αυτά κείμενα, τα οποία υπέγραψε και η Ελλάδα, όχι μόνο υποδηλώνουν την ευαισθησία και συνειδητοποίηση του μεγέθους του προβλήματος από τη διεθνή κοινότητα και της κυβερνητικής διάστασης του φαινομένου, αλλά σηματοδοτούν και τη δέσμευσή τους για εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών, για λήψη συγκεκριμένων μέτρων κατά του οργανωμένου εγκλήματος και του εμπορίου ανθρώπων αλλά και για την αρωγή των θυμάτων και τέλος για την δικαστική αστυνομική συνεργασία των εθνικών αρχών. Προς συμμόρφωση με τις ανωτέρω διεθνείς συμβατικές της υποχρεώσεις και σε συμφωνία με τη Σχέδια κοινής δράσης της ΕΕ της 21^η Δεκεμβρίου 1998 και της 29^{ης} Μαρτίου 1999, η χώρα μας ψήφισε τους Ν.2928/2001 και 3064/2002.

Έτσι το άρθρο 348^A Π.Κ εντάχθηκε στον κατάλογο των κακουργημάτων (ο οποίος ειρήσθω εν παρόδω πρέπει να θεωρηθεί *numerous clausus*) του άρθρου 187 παρ. 1 με το άρθρο 11 παρ. 3 του Ν. 3064/2002 για την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, των εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της πορνογραφίας ανηλίκων και γενικότερα της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής και την αρωγή στα θύματα των πράξεων αυτών.

Σύμφωνα με το άρθρο 187 παρ. 1 (όπως αυτό τροποποιήθηκε με το Ν 2928/2001) τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη όποιος συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομημένη και με διαρκή δράση ομάδα από τρία ή

περισσότερα πρόσωπα (οργάνωση) και επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων από εκείνα που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, και στο άρθρο 348^A και όχι στην πλημμεληματική πορνογραφία ανηλίκων της παρ. 1.

Συνεπώς απαιτείται σύνδεση του πορνογραφικού υλικού είτε με την εκμετάλλευση ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας, κουφότητας ή της απειρίας ανηλίκου (κάθειρξη μέχρι δέκα έτη και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων ευρώ ες εκατό χιλιάδες ευρώ), είτε με την άσκηση σωματικής βίας κατ'αυτού (κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και χρηματική ποινή εκατό χιλιάδων ευρώ έως πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ).

Τα εννοιολογικά στοιχεία της εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτά εμφανίζονται στο άρθρο 187 παρ. 1 είναι τέσσερα : ένα ποιοτικό (δομημένη ομάδα), ένα ποσοτικό (τρία ή περισσότερα πρόσωπα), ένα χρονικό (διάρκεια δράσης της ομάδας) και τέλος, ένα υποκειμενικό (επιδίωξη τέλεσης περισσότερων του ενός κακουργημάτων, εκ των μνημονευόμενων ρητά στη διάταξη-πάντως αρκεί και επιδίωξη τέλεσης ενός κακουργήματος του 348^A, ενός του 351-που καθιστά το έγκλημα υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης. Σύμφωνα, μάλιστα με την ορθότερη άποψη, τα σχεδιαζόμενα κακουργήματα δεν απαιτείται, να είναι ομοειδή, καθώς δεν απαιτείται και ο λεπτομερής ως προς τον τόπο, τον τρόπο και το χρόνο σχεδιασμός των κακουργημάτων, επιβάλλεται όμως η επιδίωξη τελέσεως περισσότερων κακουργημάτων να νοηθεί ως ενιαίος δόλος, ήτοι ως προϋπάρχων κατά την ίδρυση της οργάνωσης, ενώ δεν αρκεί ο δόλος «εξακολούθησης», λ.χ για τη διατήρηση των κτηθέντων. Όπως γίνεται φανερό και παρά το παράδοξο που δημιουργείται εκ του ότι, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, οι εγκληματικές οργανώσεις έχουν στην πράξη χαρακτήρα έντονα κερδοσκοπικό, δεν συνιστά εννοιολογικό γνώρισμα της εγκληματικής οργάνωσης κατά το άρθρο 187 η επιδίωξη παρανόμου περιουσιακού οφέλους.

Σε περίπτωση που δε συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ.1 ενδέχεται να εφαρμόζεται η παρ. 3 του άρθρου 187 Π.Κ περί συμμορίας (ρήτρα επικουρικότητας). Η διάταξη αυτή καταλαμβάνει το έγκλημα της

πορνογραφίας ανηλίκων όχι μόνο στην κακουργηματική (οπότε η ποινή είναι φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών) αλλά και στην πλημμεληματική μορφή του (348^A παρ.1), αφού αυτή τιμωρείται με φυλάκιση ενός έτους (όπως απαιτείται από το άρθρο παρ. 3) και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως εκατό χιλιάδες ευρώ (στην περίπτωση αυτή, η ποινή είναι φυλάκιση τριών μηνών). Η διαφοροποίηση της συμμορίας από την οργάνωση δεν είναι μόνο ποσοτική (συνένωση δύο τουλάχιστον προσώπων για τη διάπραξη ενός τουλάχιστον εγκλήματος) αλλά και -κυρίως-ποιοτική, εφόσον στη συμμορία επικρατεί το προσωποπαγές και όχι το πραγματοπαγές στοιχείο, όπως στην εγκληματική οργάνωση.

Τέλος στην περίπτωση παρεμπόδισης της απονομής δικαιοσύνης σε σχέση με το τελεσθέν, από εγκληματική οργάνωση, κακούργημα παιδικής πορνογραφίας ο δράστης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.

Το προστατευόμενο με το άρθρο 187 έννομο αγαθό είναι η δημόσια τάξη που τίθεται σε κίνδυνο (έγκλημα αφηρημένης διακινδύνευσης), ενώ το προστατευόμενο αγαθό του 348^A είναι η γενετήσια ελευθερία και η γενετήσια ζωή. Όπως ορθώς παρατηρείται, το άδικο του εγκλήματος του άρθρου 187 παρ. 1 εξαντλείται σε αυτή καθαυτή τη σύσταση της εγκληματικότητας οργάνωσης και δεν συγκαθορίζεται από της απαξία της σχεδιαζόμενης, μεταξύ άλλων, κακουργηματικής παιδικής πορνογραφίας, ούτε μπορεί να θεωρηθεί ως προστάδιο προσβολής των προστατευόμενων, με τις διατάξεις του καταλόγου του άρθρου 187 παρ. 1 εννόμων αγαθών. Επομένως, ενόψει της ετερότητας των προσβαλλομένων εννόμων αγαθών, η συρροή μεταξύ των δύο αυτών κακουργημάτων είναι αληθινή.

Κατά την ορθότερη γνώμη, είναι και πραγματική (όχι κατ'ιδέαν) παρά το ότι το έγκλημα του άρθρου 187 είναι διαρκές, αφού πρόκειται για δύο ξεχωριστές, κατά χώρο και χρόνο, ενέργειες.

Στα ανωτέρω συνηγορεί και το γεγονός ότι η μη τέλεση οποιουδήποτε από τα σχεδιαζόμενα εγκλήματα των παρ. 1 και 3 συνιστά, σύμφωνα με το άρθρο 187

παρ. 5 εδ.β' ελαφρυντική περίπτωση, ενώ εξάλλου δεν απαιτείται η σύμπραξη καθενός μέλους της οργάνωσης στην τέλεση κάθε κακουργήματος, για την τιμώρηση του με το άρθρο 187 παρ. 1 δεδομένης της κατανομής αρμοδιοτήτων μέσα στην οργάνωση.

Πρόκειται λοιπόν, για αληθινή πραγματική συρροή δύο κακουργημάτων, στην περίπτωση της εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 187 παρ.1) και για αληθινή πραγματική συρροή είτε μεταξύ δύο πλημμελημάτων, είτε μεταξύ ενός κακουργήματος και ενός πλημμελήματος, στην περίπτωση της συμμορίας (άρθρο 187 παρ. 3). Συνεπώς για την διαμόρφωση της συνολικής ποινής θα ληφθεί υπόψιν ο κανόνας του άρθρου 94 παρ. 1 Π.Κ. Η (ορθή)

πάντως αποδοχή της αληθινής πραγματικής συρροής, τουλάχιστον στην περίπτωση περισσότερων κακουργημάτων, οδηγεί σε μία αφόρητη επίταση της επαπειλούμενης ποινής, επίταση η οποία έχει αποτελέσει αντικείμενο κριτικής από τη θεωρία στο μέτρο που υπάρχουν νομοθετικές λύσεις αποφυγής της διπλής αυτής τιμώρησης

Συναφή δικονομικά θέματα

Η τελούμενη στα πλαίσια της δραστηριότητας εγκληματικής οργάνωσης πορνογραφίας ανηλίκων αντιμετωπίζεται διαφορετικά (αυστηρότερα) από απόψεως δικονομικής νομοθεσίας, σε σχέση με την

«απλή» πορνογραφία ανηλίκων. Συγκεκριμένα με το Ν. 2928/2001 με τον οποίο τροποποιήθηκε και ο άρθρο 187 Π.Κ, εισηχθήσαν οι διατάξεις των άρθρων 200^A και άρθρο 253^A Κ.Π.Δ (άρθρο 6 του Ν.2928/2001), ενώ υπάρχουν σημαντικές διαφοροποιήσεις όσον αφορά τη δικαιοδοσία και αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων και την προστασία των μαρτύρων (άρθρο 9 Ν 2929/2001).

Αναλυτικότερα το άρθρο 200^A Κ.Π.Δ προβλέπει τη δυνατότητα διενέργειας ανάλυσης DNA προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος, όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει,

μεταξύ άλλων, το κακούργημα της παρ. 1 του άρθρου 187 Π.Κ. Την ανάλυση αυτή μπορεί

να διατάξει μόνο το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο και σε περίπτωση που το αποτέλεσμα ανάλυσης είναι θετικό ο θιγόμενος έχει το δικαίωμα να ζητήσει την επανάληψή της.*

.....

*Υποθετικό παράδειγμα εφαρμογής της εν λόγω διάταξης στο έγκλημα της παιδικής πορνογραφίας τελούμενης από εγκληματική οργάνωση :εξέταση υλικού DNA σε τρίχες που ευρέθησαν σε αίθουσα υπολογιστών που είχαν χρησιμοποιηθεί για τη δημιουργία πορνογραφικών sites, ευρισκόμενη στο κρυψόγετο της οργάνωσης.

Στο άρθρο 253^A ΚΠΔ παρατίθεται μια σειρά ειδικών ανακριτικών πράξεων, επιπλέον τις γενικώς προβλεπομένων στον ΚΠΔ, οι οποίες επιτρέπεται να λάβουν χώρα εφόσον προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ότι έχει τελεσθεί αξιόποινη πράξη των παρ. 1 και 2 του άρθρου 187 Π.Κ και αν η εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης είναι διαφορετικά αδύνατη ή ιδιαίτερος δυσχερής. Πρόκειται για την ανακριτική (αστυνομική) διείσδυση, τον έλεγχο των μεταφορών, την άρση του απορρήτου των τηλεπικοινωνιών, την ηχητική, οπτική παρακολούθηση του άρθρου 6 παρ. 4 Ν 2713/1999 και τη διασταύρωση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Για τη διενέργεια των πράξεων αυτών απαιτείται κατά κανόνα αιτιολογημένο βούλευμα του αρμοδίου δικαστικού συμβουλίου, ωστόσο έχουν διατυπωθεί γενικότερα σοβαρές και εύλογες αμφιβολίες από τη θεωρία για τη νομιμότητα των πράξεων αυτών.

Όσον αφορά τη δικαιοδοσία των Ελληνικών δικαστηρίων, το άρθρο 187 παρ. 5 Π.Κ ορίζει, κατ'απόκλιση από τα γενικώς ισχύοντα (ήτοι το άρθρο 6 του Π.Κ) ότι τα ελληνικά δικαστήρια έχουν δικαιοδοσία για τα εγκλήματα του άρθρου 187 όταν αυτά τελέσθηκαν στην αλλοδαπή από ημεδαπό ή στέφονταν εναντίον ημεδαπού ή ,κατά ΝΠ που εδρεύει στην ημεδαπή ή κατά του Ελληνικού Κράτους, ακόμα και αν οι σχετικές πράξεις δεν είναι αξιόποινες κατά το δίκαιο

της χώρας στην οποία τελέσθηκαν, καθώς επίσης και για τις πλημμεληματικούς χαρακτήρα πράξεις, ακόμα και να δεν έχουν υποβληθεί έγκληση όπου αυτή απαιτείται. Αρμοδιότητα για την εκδίκαση των προβλεπόμενων στο άρθρο 187 παρ. 1 Π.Κ έχει, σύμφωνα με το άρθρο 111 παρ. 5 Κ.Π.Δ, το Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων (ως πρωτοβάθμιο).

Με το άρθρο 9 του Ν 2928/2001 προβλέπεται μια αυξημένη προστασία των μαρτύρων (στους οποίους συμπεριλαμβάνεται και αυτοί οι οποίοι είναι ταυτόχρονα και θύματα της διερευνώμενης πράξης, γεγονός ιδιαίτερα σημαντικό όσον αφορά στην παιδική πορνογραφία). Ειδικότερα τα μέτρα προστασίας συνίστανται στη φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευόμενο προσωπικό της αστυνομίας, στην κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, στην μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης και κατοικίας, ηλικίας του μάρτυρα. Τέλος για τη σύλληψη των δραστών της εγκληματικής οργάνωσης δεν απαιτείται ένταλμα σύλληψης, δεδομένου ότι τα σχετικά εγκλήματα είναι διαρκή* και επομένως θεωρούνται πάντα αυτόφωρα (242 παρ. 1 εδ. β ΚΠΔ).

9. Επισκόπηση του άρθρου 348B του ΠΚ με τίτλο «προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους»

Περαιτέρω θα ήταν παράλειψη να μην γίνει αναφορά στο άρθρο 348β του ΠΚ με τίτλο «προσέλκυση παιδιών για γενετήσιους λόγους»

1.Όποιος με πρόθεση, μέσω της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας, προτείνει σε ενήλικο να συναντήσει ανήλικο, που δεν συμπλήρωσε τα δεκαπέντε έτη, με σκοπό τη διάπραξη σε βάρος του των αδικημάτων των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 339 και 348^A, όταν η πρόταση αυτή ακολουθείται από περαιτέρω πράξεις που οδηγούν στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών, τιμωρείται με φυλάκιση δύο ετών και χρηματική ποινή πενήντα χιλιάδων έως διακοσίων χιλιάδων ευρώ. Η ανωτέρω διάταξη είναι νέα. Εισήχθη με το άρθρ. 4 του ν.3727/2008, σε εφαρμογή του άρθρου 23 της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των παιδιών κατά

της γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Αντίστοιχη διάταξη δεν υφίστατο σε άλλα διεθνή κείμενα μέχρι σήμερα. Η εισαγωγή της νέας διάταξης κρίνεται απαραίτητη, διότι καλύπτει την άγρα παιδιών για σεξουαλικούς λόγους, που αποδίδεται διεθνώς με τον όρο «grooming» » και μάλιστα μέσω της χρήσης της σύγχρονης τεχνολογίας κυρίως του διαδικτύου και των κινητών τηλεφώνων στα οποία οι ανήλικοι έχουν διαρκώς αυξανόμενη

.....

*Διαρκή είναι τα εγκλήματα των οποίων η πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης και όχι απλώς οι συνέπειες εξακολουθεί αδιάκοπα για μακρότερο χρονικό διάστημα, ήτοι μέχρι μίας μεταγενέστερης ενέργειας ή παράλειψη του δράστη ή του παθόντος ή τρίτου. Η πράξη διαρκεί μέχρις ότου : α) αρθεί η παράνομη κατάσταση ή ο δράστης δεν έχει πλέον τη δυνατότητα να την άρει ή β) ο δράστης πληροφορηθεί την κατ'αυτού δίωξη, ιδίως με την κλήση του σε απολογία. Έκτοτε διακόπτεται η τέλεση και αρχίζει νέο έγκλημα για το οποίο μπορεί να ασκηθεί νέα δίωξη και απόκειται στην κρίση του δικαστηρίου να το θεωρήσει ως κατ'εξακολούθηση.

πρόσβαση.

Στοιχεία του εγκλήματος α) Δράστης μπορεί να είναι άτομο οποιασδήποτε ηλικίας ή φύλου, ενώ παθητικό υποκείμενο μόνο ανήλικος που δεν έχει συμπληρώσει το 15^ο έτος β) Πρόταση του δράστη προς το ενήλικο πρόσωπο, δηλαδή ηλικίας άνω των 18 ετών, να συναντήσει τον ενήλικο, δηλ, να έρθει σε προσωπική επαφή μαζί του, να βρεθεί στον ίδιο χώρο μαζί του. Η πρόταση του δράστη πρέπει να γίνει μέσω της τεχνολογίας πληροφόρησης και επικοινωνίας δηλ internet, τηλεφωνίας κτλ.

Γ) Δόλος (αρκεί ενδεχόμενος) που περιλαμβάνει τη γνώση της ηλικίας του και σκοπός (υπερχειλής δόλος άρθρο 27) του δράστη να διαπραχθεί σε βάρος του ανηλίκου κάποιο από τα αδικήματα των παρ. 1 και 2 του αρ 339 παρ.1 (αποπλάνηση παιδιών) και 348^A (πορνογραφία ανηλίκων)

Δ) Η πρόταση του δράστη να ακολουθείται από ουσιαστικές περαιτέρω πράξεις που οδηγούν στη διάπραξη των αδικημάτων. Για την έννοια των ουσιαστικών πράξεων που οδηγούν σε μία τέτοια συνάντηση απατούνται συγκριμένες ενέργειες

10. Ζητήματα περί παραγραφής του αξιοποιήσιμου του αδικήματος²⁹

Εν τω μεταξύ υπάρχει ειδική πρόβλεψη ως προς την αναστολή της παραγραφής κατά παρέκκλιση του άρθρου 113 για τα εγκλήματα που στρέφονται κατ'ανηλίκων.

Ειδικότερα η παραγραφή αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και 1 έτος μετά, αν πρόκειται για πλημμέλημα και για 3 έτη μετά εάν πρόκειται για κακούργημα. Η διάταξη αυτή είναι ουσιαστικού δικαίου και εφαρμόζεται για τις πράξεις που τελέστηκαν μετά την εισαγωγή της, ήτοι την 24.1.2007.

Ωσαύτως πρέπει να επισημειωθεί μετ'επιτάσεως το κατ'εξαίρεση επιτρεπτόν δημοσιοποίησης των στοιχείων των παιδόφιλων και εν γένει των δραστών που διαπράττουν ποινικά εγκλήματα ενάντια στους ανηλίκους προς ευχερέστερη πραγμάτωση της αξίωσης της Πολιτείας για τον κολασμό των ειδεχθών αδικημάτων προς σκοπόν προστασίας του κοινωνικού εν γένει συνόλου και ειδικότερα της παιδικής ηλικίας, της ανηλικότητας καθώς και των ανίσχυρων και ευπαθών ομάδων.

11. Ισχύς ιδιότυπου καθεστώτος δημοσιοποίησης των στοιχείων των δραστών κατά τη σύλληψη τους προτού απλαύσουν τις εγγυήσεις που απορρέουν από τη θεμελιώδη γενική ρήτρα δίκαιης δίκης

Περαιτέρω η διάταξη αυτούσια είναι η εξής στο «όγδοο» άρθρο παρ.3 του Ν. 3625/2007 :

«η περ. β' του άρθρου 2 του Ν.2742/1997, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του Ν. 3471/2006 (Φ.Ε.Κ Α'133)³⁰ αντικαταστάθηκε ως εξής :

²⁹ Συμεωνίδου -Καστανίδου, «Εγκλήματα κατά προσωπικών αγαθών», 2006, 247-8

³⁰ Χαράλαμπος Δημόπουλος, Κώστας Κοσμάτος, Κώδικας Δικαίου Ανηλίκων «Ο Ανήλικος Δράστης-Το ανήλικο Θύμα, Προστασία Ανηλίκων, Πρόληψη, Επιμελητές Ανηλίκων»

Β. Ευαίσθητα δεδομένα, τα δεδομένα που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια και στην ερωτική ζωή, στα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων. Εδικά για τα σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδίκες δύνανται να επιτραπεί η δημοσιοποίηση μόνον από την εισαγγελική αρχή για τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδ. β' της παρ. 2 του άρθρου 3 με διάταξη του αρμοδίου Εισαγγελέα Πρωτοδικών ή του Εισαγγελέα Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο»

Ειδικότερα το άρθρο 2 ορίζει :

(α) Εμπορία παιδιών σημαίνει κάθε πράξη ή συναλλαγή με την οποία ένα παιδί μεταβιβάζεται από οποιοδήποτε πρόσωπο ή ομάδα προσώπων σε άλλο πρόσωπο έναντι αμοιβής ή άλλου τιμήματος.

(β) Παιδική πορνογραφία σημαίνει χρησιμοποίηση ενός παιδιού σε γενετήσιες δραστηριότητες έναντι αμοιβής ή άλλου τιμήματος

(γ) Παιδική πορνογραφία σημαίνει κάθε αναπαράσταση, με οποιοδήποτε μέσο, ενός παιδιού που εμπλέκεται σε πραγματικές ή προσομοιωμένες γενετήσιες δραστηριότητες, ή οποιαδήποτε αναπαράσταση των γενετικών οργάνων ενός παιδιού πρωταρχικά για γενετήσιους σκοπούς.

Άρθρο 3-1. Κάθε Κράτος Μέρος οφείλει να εξασφαλίσει ότι, τουλάχιστον, οι ακόλουθες πράξεις και δραστηριότητες καλύπτονται πλήρως στο ποινικό του δίκαιο, ανεξάρτητα από το αν τα εν λόγω εγκλήματα τελούνται στο εσωτερικό ή διεθνώς ή σε μεμονωμένη ή οργανωμένη βάση :

(α) Όσον αφορά στην εμπορία παιδιών, όπως ορίζεται στο άρθρο 2:

(ι) προσφορά, παράδοση ή αποδοχή, με οποιοδήποτε μέσο, παιδιού με σκοπό:

α. τη γενετήσια εκμετάλλευση του παιδιού,

β. τη μεταφορά οργάνων του παιδιού έναντι κέρδους

γ. τη συμμετοχή του παιδιού σε καταναγκαστική εργασία

(ιι) ανάρμοστη πρόκληση συγκατάθεσης, από μεσολαβητή, για την υιοθεσία του παιδιού κατά παράβαση των ισχυόντων διεθνών κειμένων περί υιοθεσίας.

(β) Προσφορά, λήψη, προμήθεια ή παροχή παιδιού για παιδική πορνεία, όπως ορίζεται στο άρθρο 2.

(γ) Παραγωγή, διάθεση, διάδοση, εισαγωγή, εξαγωγή, προσφορά, πώληση, ή κατοχή για τους ανωτέρω σκοπούς παιδικής πορνογραφίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 2

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εθνικού δικαίου ενός κράτους μέλους, το ίδιο θα ισχύει για την απόπειρα τέλεσης και για τη συνενοχή ή συμμετοχή σε οποιαδήποτε από τις εν λόγω πράξεις.

3. Κάθε κράτος Μέρος οφείλει να καταστήσει κολάσιμα τα εν λόγω εγκλήματα με κατάλληλες κυρώσεις που λαμβάνουν υπόψιν τη σοβαρή φύση τους.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εθνικού δικαίου, κάθε Κράτος Μέρος θα λάβει μέτρα, όπου αρμόζει, για να θεσπίσει την ευθύνη νομικών προσώπων για τα εγκλήματα που ορίζονται στην παρ. 1 του παρόντος άρθρου. Με την επιφύλαξη των νομικών αρχών του Κράτους Μέρους, η εν λόγω ευθύνη των νομικών προσώπων μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.

5. Τα Κράτη-Μέρη λαμβάνουν όλα τα αρμόζοντα νομικά και διοικητικά μέτρα, για να εξασφαλίσουν ότι όλα τα άτομα που εμπλέκονται στην υιοθεσία ενός παιδιού ενεργούν σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνή κείμενα.»

Ως εκ τούτων, δυνάμει των ανωτέρω είναι πρόδηλο ότι ο νομοθέτης κάμπει τη θεμελιώδη αρχή περί προστασίας ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, αίροντας το απόρρητο που καταλαμβάνει το επίμαχο δεδομένο περί «ερωτικής ζωής» το οποίο συνδέεται συναφώς με του υπό το μελέτη έγκλημα προκρίνοντας εμφανώς την «σιδηρά» προστασία του εννόμου αγαθού της

παιδικής ηλικίας στον ευαίσθητο τομέα της γενετήσιας αξιοπρέπειας και ζωής.

Η βούληση του νομοθέτη είναι εμφανής ενδεικνύοντας καθόν τρόπο εμφατικώς την έντονη ηθικό-κοινωνική απαξία που προκαλεί το ιδιάζον τούτο ειδεχθές έγκλημα το οποίο προσβάλλει βάνανσα το δικαίωμα του σεξουαλικού αυτοπροσδιορισμού των ανηλίκων.

Η δημοσιοποίηση των προσωπικών δεδομένων των δραστών αυτών φαινομενικά τουλάχιστον κλυδωνίζει συθέμελα το εποικοδόμημα της Ποινικής έννομης τάξης περί τεκμηρίου της αθωότητας επισκιάζοντας συνάμα την θεμελιώδη ρήτρα περί δίκαιης δίκης η οποία κατοχυρώνεται ρητά στο άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α τη στιγμή την οποία προτού καν καταγνωστεί ενοχή εν εξελίξει της επ' ακροατηρίω ποινική δίκης ούτε υποτυπωδώς σε πρώτο βαθμό ο δράστης διασύρεται, βλάπτεται η προσωπικότητά του με τη δημοσιότητα την οποία λαμβάνει η υπόθεση.

Τούτο φέρεται ότι συμβαίνει καθότι, ως είναι παγκοίμως γνωστό η εγγυητική λειτουργία του τεκμηρίου της αθωότητας δεν συνίσταται στην απλή αναγνώριση ενός «δικαιώματος» του κατηγορουμένου. Το εν λόγω τεκμήριο είναι και μία γενικότερη ρήτρα προστασίας του δικαίου χαρακτήρα της. Ειδικά δε για την ελληνική έννομη τάξη, η κατοχύρωσή της από τη Σύμβαση και η συνακόλουθη περιβολή της με την αυξημένη τυπική ισχύ του άρθρου 28 παρ. 1 του Συντάγματος αποκτά ξεχωριστή σημασία σε συνδυασμό και με το Κ.Π.Δ ο οποίος τη λαμβάνει έμμεσα υπόψη της όπως τούτο συνάγεται από τα άρθρα 223 παρ. 4, 273 παρ. 2 εδ.β' και 371 παρ. 2 εδ. γ' Κ.Π.Δ).³¹

Άρα εν προκειμένω δια της δημοσιοποίησης της εικόνας των δραστών του εγκλήματος της παιδικής πορνογραφίας, μόνο με τη σύλληψή τους ακόμα

³¹ *Ιωάννης Ανδρουλάκης*, «Κριτήρια της δίκαιης Ποινικής Δίκης κατά το άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α» εκδόσεις Σάκκουλας 2000, σελ 20 και επόμενα.

και αν υπόθεση ευρίσκεται στο στάδιο της προδικασίας, ποδοπατείται το τεκμήριο της αθωότητας, ανατρέποντας άρδην την εγγυητική του λειτουργία ιδίως, με την εκστρατεία των Μ.Μ.Ε τα οποία με το δημοσιογραφικό θόρυβο που δημιουργούν ή με τις αυθαίρετες επικρίσεις των δημοσιογράφων, προδιαγράφουν ήδη την έκβαση της δίκης μορφώνοντας συνείδηση «ενοχής» στην κοινή γνώμη προεξοφλώντας δήθεν την αμετάκλητη καταδίκη του δράστη.

Το τεκμήριο της αθωότητας επιβάλλει την αντιμετώπιση του κατηγορουμένου ως απλού υπόπτου έως την αμετάκλητη καταδίκη του και τον εξοβελισμό τυχόν, άνευ δίκης, αυθαίρετο και άτοπο μετεωρισμό του «στιγματος» του ενόχου, στο υπόδικο εγκληματία.

Περαιτέρω αφετηρία για την ενεργοποίηση των ευεργετικών εγγυήσεων που περικλείει αποτελεί τη χρονική στιγμή κατά την οποία η επιφορτισμένη με τη δίωξη των εγκλημάτων αρχή αποδίδει αντικειμενικά σε ένα πρόσωπο την τέλεση ενός συγκεκριμένου εγκλήματος. Οι προγενέστερες ανακριτικές πράξεις δεν καλύπτονται, έτσι από το τεκμήριο της αθωότητας συμπεριλαμβανομένης της απλής εξέτασης ενός ατόμου ως υπόπτου, εφόσον δεν είναι αυτός «ο πιθανότερος ύποπτος» και εφόσον η εξέταση δεν στοχεύει στη θεμελίωση σε βάρος του μίας ποινικής κατηγορίας (λ.χ συνήθεις προσαγωγές υπόπτων» ή εξακριβώσεις της ταυτότητας των προσώπων).

Ωσαύτως το τεκμήριο της αθωότητας αφενός διέπει όλους του βαθμούς της διαδικασίας που προηγείται της έκδοσης αμετάκλητης καταδικαστικής απόφασης πλην όμως αφετέρου δεν φθάνει μέχρι την κήρυξη της ενοχής του κατηγορουμένου ούτε, ακόμα περισσότερο, ως προς τον προσδιορισμό του είδους και του ύψους της ποινής του. Ισχύει μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής, ήτοι μέχρι την εξάλειψη κάθε αμφιβολίας ως προς τη συνδρομή των υποκειμενικών και αντικειμενικών στοιχείων του εγκλήματος στο πρόσωπο του κατηγορουμένου, μέχρι το σχηματισμό δικανικής πεποιθήσεως ως προς την ευθύνη και το αξιόποινο αυτού.

Άρα συνέπεια του τεκμηρίου της αθωότητας είναι η αντιμετώπιση του κατηγορουμένου τόσο κατά την προδικασία, όσο και κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, ως απλού υπόπτου εωσότου αποδειχθεί νομίμως η ενοχή του. Σε αντιδιαστολή με την ενεργοποίηση της ως άνω διάταξης από τους εισαγγελείς σε υποθέσεις παιδικής πορνογραφίας όπου αποκάλυπτα δημοσιοποιούνται τα προσωπικά τους δεδομένα, προς διασφάλιση της ασφάλειας της κοινωνίας και της προστασίας της ανηλικότητας από τους υπόδικους οιονεί σεσημασμένους δράστες λόγω της ιδιαίτερης φύσεως της αξιόποινης συμπεριφοράς τους.

Προσέτι, ναι μεν το αδίκημα αυτό δεν καταλαμβάνεται από το τεκμήριο της αθωότητας με τη συνακόλουθη μεταχείριση του κατηγορουμένου σε όλα τα στάδια της ποινικής δίκης αρχής γενομένης από την προσωρινή κράτηση-προφυλάκιση έως και την εκδίκαση της υπόθεσής του.

Ωστόσο όμως, κανονικά καμία πράξη των κρατικών οργάνων (ούτε η προμνησθείσα προσωρινή κράτηση ή έτερο μέτρο δικονομικού καταναγκασμού) δεν μπορεί καθ'αυτήν να στηρίζει σκέψεις περί βέβαιης ενοχής, ή να έχει η ίδια τιμωρητικό χαρακτήρα. Μέσα στα πλαίσια αυτής της δέσμευσης υποχρεούνται οι κρατικές Αρχές να εφαρμόζουν σε κάθε περίπτωση την αρχή του προσήκοντος βαθμού υπονοιών ή ισχύος των ενδείξεων και εν γένει να μεταχειρίζονται με τον πρέποντα σεβασμό τον κατηγορούμενο, είτε κατά τη διάρκεια της ανάκρισης, είτε εντός της αίθουσας του δικαστηρίου, είτε κατά την παραμονή του στα σωφρονιστικά καταστήματα ως τη συζήτηση της υπόθεσής του. Ομοίως το δικαστήριο οφείλει να αναλαμβάνει προστασία των κατηγορουμένων από φραστικές επιθέσεις ή άλλες προσβλητικές ενέργειες ιδιωτών που με οιαδήποτε ιδιότητα παρευρίσκονται στην ποινική δίκη, αν δεν θέλει να θεωρηθεί ως συμμεριζόμενο την προκατάληψη των προσώπων αυτών.

Μία καταδικαστική απόφαση ενός δικαστηρίου δεν επιτρέπεται να θεωρεί ως δεδομένη την τέλεση από τον ίδιο τον κατηγορούμενο και άλλων εγκλημάτων πράξεων, χωρίς αυτές να έχουν αποδειχθεί κατόπιν μιας δίκαιης διαδικασίας, πράγμα που μπορεί να έχει ιδιαίτερη πρακτική

σημασία σε σχέση με τα αθροιστικά κατ'επάγγελμα ή κατά συνήθεια εγκλήματα.

Το παρεμπόπτον ερώτημα που εξάγεται ρητορικώς από την εν λόγω προβληματική είναι αν δικαίως δημοσιοποιούνται τα ονόματα των δραστών άνευ ετέρου τινός, καθιστάμενα δίχως δικαίωμα άμυνας επ'αυτού στα ανθρωποβόρα Μ.Μ.Ε τα οποία αποκρυσταλλώνουν μία απεχθή «σήμανση» στο συλλογικό υποσυνείδητο τη στιγμή την οποία δεν έχει αποδειχθεί νόμιμα και αναμφίβολα η ενοχής τους από τα προσήκοντα δικαιοδοτικά όργανα, απλώς λαϊκά «αντιθεσμικά» δικαστήρια αυτομολούν λίαν παρορμητικώς στην πρόωρη καταδίκη τους. Σε περίπτωση που αθωωθούν για καθιονδήποτε λόγο ή αποδειχθεί ότι δεν συμμετείχαν στον διογκωμένο βαθμό υπερθεματισμού και πλειοδοσίας που παρουσιάστηκε από τα Μ.Μ.Ε το υπό κρίση έγκλημα.

Ωσαύτως, εγείρεται πρόσθετο ζήτημα αναφορικά με το θεμελιώδες αυτό δικαίωμα στην δίκαιη δίκη του κατηγορουμένου ως αθώου μέχρις ότου αποδειχθεί αμετακλήτως η ενοχή του κατηγορουμένου. Γίνεται καταδήλως δεκτό ότι το δικαίωμα αυτό είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και εν γένει της ανθρώπινης υπόστασης του ανθρώπου και ο οιοσδήποτε περιορισμός του δεν πρέπει να προσβάλλει εκφάνσεις του πυρήνα του δικαιώματος της αξίας του ανθρώπου για τους ανωτέρω διεξοδικώς λόγους που εξέθεσα.

Οι περιορισμοί οι οποίοι ενδεχομένως υφίστανται ως προς την κάμψη του τεκμηρίου της αθωότητας, της μυστικότητας της προδικασίας, του νόμου περί ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, και εν γένει μία σειρά παραβάσεων που πλήττουν την ατομική αξιοπρέπεια του ανθρώπου χάριν του υπέρτερου αγαθού, της δημοσίας τάξης και ασφάλειας που επαπειλείται από την τυχόν αντίστοιχη δράση του κατηγορουμένου αν αφεθεί ελεύθερος ακόμα και στα πλαίσια εκπλήρωσης μέτρου δικονομικού καταναγκασμού, διαρκούσης της εξελίξεως της πορείας της κυρίας ανακρίσεως, υπόκεινται

αδιαλείπτως στον έλεγχο της θεμελιώδους Συνταγματικής περιωπής αρχής της αναλογικότητας³²

VI .Ζητήματα Δημοσίου Δικαίου

Εις επίρρωσιν των ανωτέρω είναι δέον να καταδειχθεί ο περιορισμός του δικαιώματος συμμετοχής στην κοινωνία της πληροφόρησης (5^Α Σ) ως προς τα δια του διαδικτύου τελούμενα εγκλήματα ιδίως ως προς την παιδική πορνογραφία.

1)άρθρο 5.

I. Καθένας έχει δικαίωμα στην πληροφόρηση, όπως ο νόμος ορίζει. Περιορισμοί στο δικαίωμα αυτό είναι δυνατόν να επιβληθούν με νόμο μόνο εφόσον είναι απολύτως αναγκαίοι και δικαιολογούνται για λόγους εθνικής ασφάλειας, καταπολέμησης του εγκλήματος ή προστασίας δικαιωμάτων και συμφερόντων τρίτων.

II. Καθένας έχει δικαίωμα συμμετοχής στην Κοινωνία της Πληροφορίας.

Η διευκόλυνση της πρόσβασης στις πληροφορίες που διακινούνται ηλεκτρονικά, καθώς και της παραγωγής, ανταλλαγής και διάδοσης τους αποτελεί υποχρέωση του Κράτους, τηρουμένων πάντοτε των εγγυήσεων των άρθρων 9, 9^Α και 19.

³² « Η εν λόγω αρχή επιτάσσει να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του επιδιωκόμενου από την άσκηση της δημόσιας εξουσίας σκοπού, του δυσμενούς μέτρου και της ρυθμίσεως πραγματικής καταστάσεως....»

«Η αρχή της αναλογικότητας περιλαμβάνει το στοιχείο της προσφορότητας, ή καταλληλότητας της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας εν στενή έννοια. Με άλλες λέξεις ο περιορισμός ή το μέτρο πρέπει να είναι πρόσφορο και αναγκαίο για την πραγματοποίηση του δημόσιου σκοπού.»

Ανδρομάχη Γ. Μαρκαντωνάτου-Σκαλτσά σελ. 89 και επ. «Γενικές Αρχές στην Νομολογία του ΣΤΕ και του Δ.Ε.Κ» εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2007.

Η παρ. 1 του άρθρου 5^Α καθιερώνει το γενικό δικαίωμα στην πληροφόρηση, το οποίο κυρίως συνδυάζεται με την ελευθερία του Τύπου, ενώ η παρ. 2 το ειδικότερο δικαίωμα συμμετοχής στον επονομαζόμενο κυβερνοχώρο, με ταυτόχρονη υποχρέωση του Κράτους να διευκολύνει την πρόσβαση στο διαδίκτυο και την διακίνηση των πληροφοριών. Παρόλο που αυτά τα δικαιώματα προσετέθησαν στο Σύνταγμα με την αναθεώρηση του 2001, δεν θεωρούνται καινούρια, καθώς προϋπήρχαν στα πλαίσια της ανάπτυξης της προσωπικότητας και της οικονομικής ελευθερίας του ατόμου. Ουσιαστικά, αυτό που πραγματοποιήθηκε με την προσθήκη του εν λόγω άρθρου μετά την αναθεώρηση ήταν η δημιουργία ενός πρώτου θεσμικού πλαισίου, μέσα στο οποίο εκφράζονται ειδικότερα κοινωνικά και οικονομικά δικαιώματα. Η δημιουργία ενός τέτοιου θεσμικού πλαισίου είναι σημαντική, διότι τοιουτοτρόπως δημιουργείται κοινωνικό κεκτημένο, και άρα ο συντακτικός νομοθέτης δεν μπορεί να εξαγοράσει ολοκληρωτικά το δικαίωμα, αν προηγουμένως δεν το αντικαταστήσει επαρκώς από κάποιο άλλο.

Στην προκειμένη περίπτωση, η κρίσιμη διάταξη είναι αυτή της παρ. 2, διότι αυτή κάνει ρητή αναφορά σε ηλεκτρονική διακίνηση πληροφοριών, είτε αυτή γίνεται μέσω του λεγόμενου ηλεκτρονικού τύπου, είτε γενικότερα μέσω του διαδικτύου.

Οι περιορισμοί του γενικού δικαιώματος 5^Α παρ. 1 Σ :

Η εθνική ασφάλεια : είναι δυνατόν κάποιος να μην έχει πρόσβαση σε πληροφορίες όταν αυτές αφορούν στην εθνική ασφάλεια. Επειδή ο όρος αυτός μπορεί να δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα, πρέπει να ερμηνεύεται στερνά, ήτοι στο αρνητικό του περιεχόμενο να περιλαμβάνονται πληροφορίες που διαρροής τους θα συνιστούσε σοβαρή εξωτερική απειλή για το Κράτος.

Η καταπολέμηση του εγκλήματος : πρόκειται για περιορισμό, ο οποίος στοχεύει στο να μην παρέχονται πληροφορίες σε επίδοξους εγκληματίες, προκειμένου να προληφθούν εγκλήματα, κυρίως κακουργήματα, διαφορετικά η εν λόγω

πληροφόρηση θε ενεργούσε ως βοηθητικός παράγων στην τέλεση του εγκλήματος.

Η προστασία των δικαιωμάτων και των συμφερόντων των τρίτων : έμμεση παραπομπή στο 9Σ για την προστασία του οικογενειακού και ιδιωτικού βίου.

Οι περιορισμοί του ειδικού δικαιώματος 5^A παρ. 2Σ :

Οι περιορισμοί στο ειδικό δικαίωμα αναφέρονται ως εγγυήσεις των οποίων η τήρηση θεωρήθηκε από το συντακτικό νομοθέτη απαραίτητη, για την ομαλή άσκηση του. Αυτοί αντιστοιχούν στο άρθρα 9,9^A και 19 του Συντάγματος και είναι :

Ο ιδιωτικός και οικογενειακός βίος: το δικαίωμα του ατόμου να διατηρεί μυστική την ιδιωτική του ζωή, καθώς από αυτήν εξαρτώνται σημαντικά συμφέροντά του, όπως για παράδειγμα η προσωπική ή οικογενειακή ηρεμία και γαλήνη.

Τα προσωπικά δεδομένα : Το άτομο δικαιούται να αξιώνει την αποχή του Κράτους αλλά και ιδιωτών από πρόσβαση σε δεδομένα που εμπίπτουν στον σκληρό πυρήνα της προσωπικότητας του. Η αποχή δεν είναι απόλυτη, διαφορετικά δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί το δικαίωμα του 5^A Σ, αλλά δημιουργείται ένα θεσμικό πλαίσιο, μέσα στο οποίο και μόνον μπορεί να γίνει συλλογή, επεξεργασία και δημοσιοποίηση αυτών των δεδομένων.

Το απόρρητο της επικοινωνίας : Το κάθε άτομο δικαιούται να επικοινωνεί με τα υπόλοιπα άτομα με τη διαβεβαίωση της πολιτείας ότι οι πληροφορίες που ανταλλάσσει με αυτά δεν δημοσιεύονται, ούτε υποβάλλονται σε κάποιου είδους έλεγχο. Το απόρρητο καλύπτει όλα τα είδη της επικοινωνίας, από τα παλαιότερα, όπως η αλληλογραφία, έως και τα νεώτερα, όπως το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

Η παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο υπό το φως των συνταγματικών διατάξεων :

Είναι λοιπόν προφανές ότι το άρθρο 5^Α παρ. 2 Σ που κατοχυρώνει ρητά το δικαίωμα στην κοινωνία της πληροφόρησης, περιορίζεται προκειμένου να διασφαλισθεί η ιδιωτική ζωή και οικογενειακή ζωή του προσώπου (9 Σ), εν προκειμένω η ιδιωτική ζωή του ανηλίκου, όπως επίσης και για να διασφαλισθεί το δικαίωμα του προσώπου-εν προκειμένω του ανηλίκου-στον πληροφοριακό του αυτό καθορισμού (9^Α Σ).

Εν συνεχεία ο συντακτικός νομοθέτης, στο άρθρο 21 ανάγει σε υποχρέωση του Κράτους την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας. Πρόκειται για σύγχρονα δικαιώματα κοινωνικής παροχής, τα οποία δημιουργούν ένα κοινωνικό κεκτημένο το οποίο δεν μπορεί ποτέ να εξαλειφθεί ολοκληρωτικά.

Το συγκεκριμένο δικαίωμα λειτουργεί διττά : πρώτον, υποχρεώνει το Κράτος να λαμβάνει όλα τα πρόσφορα μέτρα για να βοηθά την ομαλή ανάπτυξη και εξέλιξης της προσωπικότητας των παιδιών και των νέων, μιλάμε δηλαδή για έναν καθαρό θετικό χαρακτήρα των παιδιών και των νέων, μιλάμε δηλαδή για έναν καθαρά θετικό χαρακτήρα του δικαιώματος. Ωστόσο, η υποχρέωση έχει ταυτόχρονα και έναν αρνητικό χαρακτήρα, επίσης με διττή λειτουργία : αφενός το Κράτος πρέπει να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να προστατεύει τους ανηλίκους από τυχόν απειλές (π.χ ναρκωτικά, παιδική πορνεία κλπ), αφετέρου δε να φροντίζει ώστε και οι ίδιοι οι ανήλικοι να μην μπορούν να έρθουν σε επαφή με πράγματα ή να τελέσουν πράξεις με αρνητικό αντίκτυπο στην προσωπικότητά τους. Στην συγκεκριμένη περίπτωση το ίδιος το κράτος πρέπει να δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες ώστε οι νέοι να μην μπορούν να έρθουν σε επαφή με άτομα που σκοπό έχουν να τους εκμεταλλευθούν για να δημιουργήσουν πορνογραφικό υλικό.

Επιπλέον στο άρθρο 5, θεσμοθετείται το δικαίωμα συμμετοχής στην κοινωνική και οικονομική ζωή, ως μέσο ανάπτυξης της προσωπικότητας, με περιορισμό ωστόσο την τήρηση του Συντάγματος, ήτοι την μη προσβολή των υπολοίπων δικαιωμάτων και το σεβασμό των χρηστών ηθών. Ως χρηστά ήθη νοείται η μέση κοινωνική ηθική όπως αυτή διαμορφώνεται σε κάθε κοινωνία. Στα πλαίσια αυτά, το παραπάνω δικαίωμα του ανηλίκου, αυτό δηλαδή της ελεύθερης

ανάπτυξης της προσωπικότητας, θίγεται βάνουσα από την εγκληματική παρέμβαση του δράστη της παιδικής πορνογραφίας. Είναι πέραν από προφανές, ότι όταν ένας ανήλικος εξαναγκάζεται σε συμμετοχή σε προϊόντα παιδικής πορνογραφίας (δοθέντος μάλιστα ότι και η όποια «συναίνεση» του ανηλίκου είναι τουλάχιστον προβληματική, αν όχι αδιάφορη, δεδομένου ότι κατά κανόνα δεν διαθέτει την απαιτούμενη κρίση προς σχηματισμόν έγκυρης συναίνεσης) κάθε άλλο παρά ελεύθερα αναπτύσσει την προσωπικότητά του.

Είναι προφανές και αυταπόδεικτο ότι η παιδική πορνογραφία, αν μπορούσε ποτέ να θεωρηθεί έκφανση της κοινωνίας της Πληροφορίας και γενικότερα της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας του δράστη, θα ερχόταν σε σύγκρουση με όλα τα προαναφερθέντα δικαιώματα, εφόσον συνιστά πράξη κοινωνικά αποδοκιμαστέα, η οποία προσβάλλει κατάφωρα τόσο την αξία του ανθρώπου, τον οποίο ανάγει σε σεξουαλικό αντικείμενο, όσο και τα δικαιώματα στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή και τον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό καθώς και τη θεσμοθετημένη αξίωση προστασίας της παιδικής ηλικίας της νεότητας.

Συνεπώς το άρθρο 5^Α παρ. 2 θα πρέπει να ερμηνεύεται υπό το φως του 9Σ, που προστατεύει την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή, του άρθρου 9^Α Σ, που θεμελιώνει το δικαίωμα του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού, του άρθρου 21 Σ, το οποίο επιβάλλει την προστασία της παιδικής ηλικίας και νεότητας, του άρθρου 5Σ, που κατοχυρώνει το δικαίωμα ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς (και βέβαια της καταστατικής αρχής του άρθρου 2 παρ. 1Σ). Οι διατάξεις αυτές δεν απευθύνονται αποκλειστικά και μόνο στο Κράτος, αλλά και στους ιδιώτες, οι οποίοι μπορούν επίσης να προσβάλλουν τα δικαιώματα των ανηλίκων. Έτσι στα πλαίσια της προστασίας της κοινωνίας της πληροφορίας αυτός που διακινεί υλικό πρέπει να τηρεί τόσο τις εγγυητικές εγγυήσεις που ρητά αναφέρονται στο άρθρο 5^Α παρ. 2, όσο και αυτές που απορρέουν από τις λοιπές προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις. Συνεπώς το εκάστοτε διακινούμενο υλικό δεν θα πρέπει να προσβάλλει τον ιδιωτικό βίο (περιοχή όπου εντάσσεται η σεξουαλική δραστηριότητα του ατόμου), το

δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού του μέσω των πληροφοριών που αυτό επιλέγει να προσβάλλει προς τους τρίτους, το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, καθώς και αυτήν την παιδική ή νεανική υπόσταση του και αυτονοήτως την ανθρώπινη αξία του. Μόνον τότε μπορεί κανείς να αξιώσει την συνταγματική προστασία του άρθρου 5^Α παρ. 2, διαφορετικά οι διακινούμενες πληροφορίες, όπως συμβαίνει στην περίπτωση του πορνογραφικού υλικού που απεικονίζει ανηλίκους, δεν χαίρουν προστασίας.

Ως εκ τούτου οι Συνταγματικά κατοχυρωμένες διατάξεις είναι ισόκυρες και λαμβάνει χώρα κατά περίπτωση και *in concreto* αξιολογική στάθμιση με βάση το προστασία ορισμένων εννόμων αγαθών όπως η παιδική ηλικία εν σχέση με την συμμετοχή του παιδιού στην κοινωνία των πληροφοριών ως έκφανση ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητάς του, υπό την έννοια ότι δεν αντιβαίνει στα χρηστά ήθη όπως διεξοδικώς ανωτέρω έγινε εκτεταμένη μνεία.

Είναι πρόδηλο ότι από το συνδυασμό των διατάξεων προκρίνεται σε κάθε περίπτωση η προστασία της ανηλικότητας για την προστασία της κοινωνικής προόδου δίχως όμως παράλληλα να αλλοιώνονται τα λοιπά Συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα ή να καταλύονται ελευθερίες, εφόσον βέβαια η άσκησή τους είναι θεμιτή και δεν αντίκειται στον πυρήνα θεμελιακών δικαιωμάτων και ελευθεριών ούτε αναιρεί ουδαμώς στην πράξη την ασφάλεια δικαίου θεμέλιο ίδρυσης σχέσης εμπιστοσύνης πολίτη και κράτους.³³

³³ «Η αρχή της Νομικής ασφάλειας (*Grundsatz der Rechtsicherheit*) ή ασφάλεια του δικαίου, αποτελεί ευθεία συνέπεια της αρχής του Κράτους δικαίου. Αποτελεί συνταγματική αρχή και ισχύει τόσο απέναντι στα όργανα διοικήσεως όσο και απέναντι στον κοινό νομοθέτη και συνεπάγεται τη σαφήνεια των κανόνων δικαίου και τη σταθερότητα των εννόμων καταστάσεων, και αποκλείει τις απότομες, απρόβλεπτες και ασυνεπείς μεταβολές. Συνεπώς έχει αντικειμενικό και γενικό προσανατολισμό και εφαρμόζεται με αφηρημένο, τρόπο σε αντίθεση με την προστατευόμενη εμπιστοσύνη που έχει υποκειμενική διάσταση και συνεπάγεται την προστασία του πολίτη στη διατήρηση και την αξιοπιστία της κρατικής δράσης, βάσει της οποίας προγραμμάτισε τη δραστηριότητα του και εφαρμόζεται λαμβάνοντας υπόψιν τις εξατομικευμένες καταστάσεις»

VII. Παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο και Ε.Σ.Δ.Α

Είναι πρόδηλο πως το ιδιάζον αδίκημα της παιδικής πορνογραφίας το οποίο χαίρει ιδιαίτερης νομοθετικής προστασίας όπου χάριν της φύσης του υποχωρούν νομικά «θέμεθλα» εγγυήσεων για τα θεμελιώδη δικαιώματα του κατηγορημένου στην ποινική δίκη (το τεκμήριο της αθωότητας) άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α όπως και αναλύθηκε στον οικείο τόπο εγείρει πολλά ερωτήματα αναφορικά με τη δυνατότητα εξαιρέσεων και υπό ποιες προϋποθέσεις.

Το ακανθώδες ερώτημα είναι ότι καίτοι, παραδεδεγμένως, η Ε.Σ.Δ.Α έχει αυξημένη τοπική ισχύ ως νομοθέτημα και αποτελεί κεκτημένο στοιχείο του Ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού των σύγχρονων αστικών δημοκρατικών πολιτειών στις οποίες δεσπόζει το κράτος δικαίου, πολλές φορές παρακάμπτεται η τήρησή της στην πράξη.

Η Ε.Σ.Δ.Α, ως θεσμός, παρέχει ένα minimum βαθμό εγγυήσεων προάσπισης των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ανθρώπου, σε κάθε έκφανση της ζωής του, αξίες και αρχές άρρηκτα συνδεδεμένες με την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Ως εκ τούτου εξ αυτού ανακύπτει η ακόλουθη προβληματική : πως είναι δυνατόν να καταλύονται χάριν τελέσεως ενός οποιουδήποτε αδικήματος οι εγγυήσεις της Ε.Σ.Δ.Α και να καταβαραθρώνεται το τελευταίο προπύργιο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ενώ υπάρχει σαφής οριοθέτηση της ποινικής έννομης τάξης με το σεβασμό στην προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Η ποινική έννομη τάξη σαφώς και κρίνει με βάση την επικινδυνότητα του δράστη για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια σε προδικαστικό στάδιο, πλην όμως παρότι η παιδική πορνογραφία αποτελεί ένα αναμφιβόλως εξ ορισμού, ιδιάζόντως ειδεχθές αδίκημα, είναι φρόνιμο προβούμε σε μία αξιολογική

στάθμιση στα πλαίσια της οποίας είναι δέον να καταληφθεί και στον κατηγορούμενο ένα περιθώριο ειλικρινούς απολογίας, ακρόασης και υπεράσπισης του εαυτού του και να μην δικάζεται από την κοινωνία και τα Μ.Μ.Ε³⁴ τα οποία αυθαίρετα και έκνομα κονιορτοποιούν στην κυριολεξία κάθε ψήγμα νομιμότητας χάριν τηλεθεάσεως, καταδικάζοντας πολλές φορές τον κατηγορούμενο πριν ακόμη κατ'ουσίαν εισαχθεί σε δίκη σύμφωνα με τον Κ.Π.Δ.

Εννοώ, εν ολίγοις ότι πρέπει η νοοτροπία της κοινωνίας να άρει τις φορμαλιστικές αγκυλώσεις και να αποκρυσταλλώσει μία πιο δικαιοκρατική αντίληψη χωρίς η διελκυστίνδα στάθμισης να τείνει ούτε ως προς την ατιμωρησία του κατηγορουμένου ούτε προς την αποκατάσταση του παθόντος-θιγόμενου για μια πιο ακριβοδίκαιη απονομή της δικαιοσύνης.

Ακολουθώς πρέπει να εμπεδωθεί με σαφήνεια και πληρότητα το διαφορετικό επίπεδο προστασίας της Ε.Σ.Δ.Α ανεξαιρέτως σε όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως το ποινικό αδίκημα. Είναι διαφορετικά «πράγματα» τα θεμελιώδη δικαιώματα του ανθρώπου και δεν πρέπει να συμψηφίζονται με άλλες δικονομικές διατάξεις ή να απεμπολούνται χάριν εξαιρέσεων καθότι η εκπτώσεις αυτές οδηγούν σε μία κοινωνία πλήρους αποκτήνωσης όπου το κράτος αυθαίρετεί και δύναται να παρέμβει ανέλεγκτα καταργώντας ακόμη και το σκληρό πυρήνα των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών των κατηγορουμένων.

Παρεμπίπτοντα ερωτήματα είναι η προχειρότητα με την οποία τουλάχιστον η Ελληνική Πολιτεία αντιμετωπίζει το μείζον αυτό πρόβλημα τη στιγμή την οποία ανέχεται τα Μ.Μ.Ε εν είδει τηλεοπτικού εισαγγελέα να παρεμβαίνουν πραξικοπηματικά, νοσφίζοντας την εξουσία του θεσμικού εισαγγελέα, και να επιδίδονται ανενδοίαστα σε έκνομες και αντιδικονομικές ενέργειες πλήττοντας το κύρος της δικαιοσύνης και καταργώντας την ραχοκοκαλιά της

³⁴ Αναφορά στην πρόωρη δημοσίευση των προσωπικών στοιχείων λειτουργών των εγκλημάτων παιδικής πορνογραφίας κατά το προδικαστικό στάδιο.

συντεταγμένης ευνομούμενης πολιτείας που είναι η διάκριση των εξουσιών σε νομοθετική, εκτελεστική και δικαστική.

Εν κατακλείδι απαιτείται η Πολιτεία να θέτει φραγμούς σε εξωθεσμικές παρεμβάσεις των δημοσιογράφων οι οποίοι δια μέσω της τηλεοπτικής γόμωσης επιδρούν καταλυτικώς στην κοινή γνώμη φαλκιδεύοντας πολλές φορές την ορθή απονομή της δικαιοσύνης η οποία λαμβάνεται ενάντια στις δικονομικές εγγυήσεις της δίκαιης δίκης και της Ε.Σ.Δ.Α, ιδιαίτερα στο προδικαστικό στάδιο όπου είναι σήνηθες φαινόμενο, οι εισαγγελείς ή ανακριτές να ταυτίζονται με το υπό τα Μ.Μ.Ε, τεχνηέντως, διαμορφωθέν περιρρέον κλίμα της κοινωνίας³⁵.

VIII.Νομολογία

Η νομολογία είναι πενιχρή με βάση της ως άνω διάταξη, ακριβώς διότι πάμπολλες περιπτώσεις, είτε ευρίσκονται ακόμη στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης ή στα δικαστικά συμβούλια με αποτέλεσμα λόγω των εξορισμού χρονοβόρων διαδικασιών ακόμη να μην έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

Είναι σαφές ότι πολλοί δράστες οι οποίοι τέλεσαν το αδίκημα αυτό, ήδη έχουν κριθεί προφυλακιστέοι και κρατούνται στα διάφορα σωφρονιστικά καταστήματα με σκοπό την εξασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της δίκης, με την παρουσία του κατηγορουμένου στην ανάκριση και στο δικαστήριο καθώς

³⁵ Σημειωτέον είναι ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να «υπερβαίνονται τα εσκαμμένα» στην αξιολογική στάθμιση έννομων αγαθών χάριν μίας μορφής εγκλήματος το οποίο τελεί σε έξαρση υπό την έννοια είναι αδιανόητη η περιστολή ατομικών δικαιωμάτων ως μοναδική πανάκεια καταπολέμησης της εγκληματικότητας ακόμη και σε επίπεδο προκαταρκτικής εξέτασης, τέτοιες είδους προβληματικές αναπτύσσονται κάτωθι : « Με την αποκατάσταση της Δημοκρατίας στον Ευρωπαϊκό Νότο, εμφανίστηκε στην Ευρώπη κυρίως, εμφανίστηκε μία μορφή πάλης που από την πρώτη στιγμή της εμφανίσεώς της αποκλήθηκε τρομοκρατία. Από τις ερυθρές Ταξιαρχίες των Ιταλών μέχρι τις δικές μας οργανώσεις (17 Νοέμβρη, Ε.Λ.Α, 1^η Μάη κτλ) η ευρωπαϊκή κρατική εξουσία νόμιζε ότι το μοναδικό φάρμακο κατά της Τρομοκρατίας είναι η περιστολή των ατομικών μας δικαιωμάτων και η αυστηρότερη νομοθεσία.»

και την αποτροπή διάπραξης νέων εγκλημάτων, ακόμα αν προκύπτει ότι είναι ύποπτοι φυγής, αγνώστου διαμονής ή έχουν αφεθεί ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους μέχρι το πέρας της προδικασίας εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής τέλεσης του αδικήματος για το οποίο κατηγορούνται προς αποφυγήν του κινδύνου τέλεσης νέων αδικημάτων λόγω προφανούς επικινδυνότητας της προσωπικότητάς τους (282-284 και 287 Κ.Π.Δ)

Είναι σαφές ότι υφίσταται πλήθουσα νομολογίας για τα εν γένει εγκλήματα ενάντια στη γενετήσια αξιοπρέπεια και ζωή και ειδικότερα για τα εγκλήματα παιδοφιλίας εν γένει, οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής ανηλίκων, κατάχρηση ανηλίκων σε ασέλγεια 342 ΠΚ (ΑΠ 432/71 ΠΧ ΚΑ 830, ΕφΑθ 6177/71 ΠΧ Κ 849), αποπλάνηση ανηλίκου 339 ΠΚ (ΑΠ 784/2007 ΠΧ 231, ΑΠ 501/2006 ΠΧ ΝΖ 39) ασέλγεια κατ'ανηλίκων με αμοιβή 351 Α Π.Κ (ΑΠ 419/90 ΠΧ Μ 1133),προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας ανηλίκου 337 παρ. 2 Π.Κ (ΑΠ 1998/2006 ΠΧ ΝΖ 903), Μαστροπεία ανηλίκων 349 & 1 εδ.γ' ΠΚ (ΑΠ 658/2006 ΠΧ ΝΖ 149)

Η κάτωθι λοιπόν νομολογία του, ΣΤ' Ποινικού τμήματος του Αρείου Πάγου σε Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψιν και τα ανωτέρω αναφέρει ακριβώς ως προς το ιστορικό, αν παραληφθεί το δικονομικό μέρος περί της βασιμότητας των λόγων αναίρεσης κατά του παραπεμπτικού βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών, στο Μ.Ο.Δ, ότι, επρόκειτο για αδίκημα παιδικής πορνογραφίας με επιβαρυντική περίσταση την κερδοσκοπία και την εκμετάλλευση ανάγκης ανηλίκου γεγονός που άγει στην επίταση της ποινής κατά παρ. 4 του άρθρου 348 Α. Ο εν λόγω δράστης, όντας άεργος, διακινούσε και αντάλλασσε υλικό παιδικής πορνογραφίας (σκληρού περιεχομένου) όντας μέλος διεθνούς διαδικτύου παιδόφιλων αποκερδαιίνοντας καθόν τρόπον οικονομικά ποσά από τους επισκέπτες των σελίδων αυτών. «πλήθος εκτυπωμένων σελίδων παιδοφιλικού και αιμομικτικού περιεχομένου, που περιγράφουν συνομιλίες του κατηγορουμένου στο χώρο του διαδικτύου»

Είναι ενδιαφέρον όπως και προκύπτει και από το ιστορικό της κάτωθι παρατεθειμένης νομολογιακής απόφασης, πως οι διωκτικές αρχές συνεργάζονται μεταξύ τους και λαμβάνουν άμεσα μέτρα για την

καταπολέμηση της παιδικής πορνογραφίας (Interpol, Europol). Επρόκειτο για ένα νεοπαγές σε έξαρση αδίκημα όπου οι διωκτικές Αρχές διεθνώς τελούν σε επαγρύπνηση και διακινούν άμεσα τυχόν πληροφορίες για διάπραξη αξιόποινης πράξης.

Είναι σαφές πως το σώμα Δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος στη Γ.Α.Δ.Α είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικό και είναι στελεχωμένο από άρτια καταρτισμένα στελέχη ως προς τις νέες τεχνολογίες για άμεση δράση.

Κατά κανόνα το εν λόγω σώμα παρακολουθεί το δράστη που διαπράττει το έγκλημα του 348 Α υπό τις ποικιλότροπες εκφάνσεις του δια μέσω του διαδικτύου και τον παρακολουθεί μέχρις ότου διαπιστώσει ότι πράγματι είναι καθ'έξιν δράστης ή συμμετέχει σε διεθνές κύκλωμα, σε κάθε περίπτωση να θεμελιώνεται η διαρκής κατ'εξακολουθήση δράση, εν ολίγοις να είναι κηρυκτέος επικίνδυνος για τη δημόσια τάξη.

Μια δεύτερη πρακτική που ακολουθούν είναι ότι εφόσον υπάρχει βούλευμα ή ενδείξεις τέλεσης της αξιόποινης αυτής συμπεριφοράς διενεργούν κατ'οίκον έρευνα στο δράστη νομοτύπως παρουσία δικαστικού λειτουργού και συλλαμβάνουν στα πλαίσια του αυτοφώρου το δράστη λόγω της θεμελίωσης κατοχής υλικού παιδικής πορνογραφίας καθώς προκύπτει από την έρευνα υλικό το οποίο αποτελεί πειστήριο του εγκλήματος και το κατάσχουν για περαιτέρω έρευνα στο στάδιο της ανάκρισης. Αυτό όμως συμβαίνει εφόσον βεβαίως προηγουμένως τον έχουν παρακολουθήσει μέσω του σώματος δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος να περιηγείται σε παράνομες ιστοσελίδες με αθέμιτο περιεχόμενο.

Εν συνεχεία προβαίνουν σε όλες τις προηγούμενες αναγκαίες διαδικαστικές πράξεις, άρση του απορρήτου προκειμένου να έχουν ήδη εξακριβώσει ότι πράγματι είναι αξιόποινος και ύστερα τον συλλαμβάνουν άνευ ετέρου τινός, εξαλείφοντας την παραμικρή υποψία για ότι ενέχεται ή όχι στην αξιόποινη πράξη.

Άρα συμπέρασμα και από την εν θέματι νομολογία είναι ότι συνήθως η Αστυνομία συλλαμβάνει ενώ ήδη έχει εξιχνιάσει την υπόθεση συνεπεία συλλογής πληροφοριών με καθοιονδήποτε πρόσφορο νόμιμο τρόπο ότι ο εν λόγω δράστης εκδηλώνει αξιόποινη συμπεριφορά.

Εις τον αντίποδα ενδεικτικοί είναι οι υπερασπιστικοί ισχυρισμοί του συλληφθέντος. Προτάσσει το επιχείρημα της πλήρους αγνοίας περί των πραγματικών περιστατικών, καθώς είναι μόνο εθισμένος και ψυχικά διαταραγμένος στην κατανάλωση υλικού παιδικής πορνογραφίας καθώς και η ποσότητα ηλεκτρονικής ή έντυπης παιδικής πορνογραφίας που ευρέθη να κατέχει κατά την αυτόφωρη σύλληψη διατείνεται ότι είναι περιορισμένη. Τον όγκο των αρχείων αποθηκευμένων στην επιφάνεια εργασίας τα αντικρούει ως ότι τυχαία ενσωματώθηκαν καθώς είναι ηλεκτρονικά αναλφάβητος δίδοντας την εκδοχή πως έχουν εντελώς τυχαία λόγω της επίδρασης των «spam» κατά την περιήγησή του σε άλλες ιστοσελίδες θεμιτού περιεχομένου.

Αυτούσια παράθεση νομολογίας από την ηλεκτρονική Τράπεζα νομικών πληροφοριών Νόμος

΄ (ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Κατοχή και διακίνηση υλικού παιδικής πορνογραφίας. Ανταλλαγή πορνογραφικού υλικού φωτογραφιών και βίντεο ανηλίκων μέσω του διαδικτύου με κερδοσκοπικό σκοπό. Έννοια πορνογραφικού υλικού. Η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης κατά 138 ΚΠοινΔ ανήκει στην απόλυτη κρίση του Συμβουλίου Εφετών και δεν ελέγχεται από τον ΄ Αρειο Πάγο. Ορθή και αιτιολογημένη παραπομπή στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών. (Απορρίπτει την αίτηση για αναίρεση του υπ΄ αριθ. 3387/2006 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών).

*Αριθμός 1141/2008
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
ΣΤ΄ Ποινικό Τμήμα - Σε Συμβούλιο*

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Γεώργιο Σαραντινό, Αντιπρόεδρο, Βασίλειο Λυκούδη και Ιωάννη Παπουτσή - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Με την παρουσία και του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γεωργίου Βλάσση (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου.

Συνήλθε σε Συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 22 Ιανουαρίου 2008, προκειμένου να αποφανθεί για την αίτηση του αναιρεσείοντος -κατηγορουμένου Χ1, περί αναίρεσας του υπ΄ αριθμ. 3387/2006 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με το ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ΄ αυτό, και ο αναιρεσείων -κατηγορούμενος ζητεί τώρα την αναίρεση του βουλεύματος τούτου, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 5.3.2007 αίτησή του αναίρεσας, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 563/2007.

Έπειτα ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γεώργιος Βλάσσης εισήγαγε για κρίση στο Συμβούλιο τη σχετική δικογραφία με την πρόταση του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Στέλιου Γκρόζου με αριθμό 353/2.10.2007, στην οποία αναφέρονται τα ακόλουθα:

Εισάγω, σύμφωνα με το άρθρο 485 παρ. 1 Κ.Π.Δ., την υπ` αριθ. 60/5-3-2007 αίτηση αναιρέσεως του Χ1, η οποία ασκήθηκε στο όνομα και για λογαριασμό του υπό του δικηγόρου Αθηνών Νίκο Γκότοβο, δυνάμει της από 5-3-2007 προσαρτημένης στην αίτηση και νομίμως θεωρημένης εξουσιοδοτήσεως και στρέφεται κατά του υπ` αριθ. 3387/2006 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, εκθέτω δε τα ακόλουθα:

1.- Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με το υπ` αριθμ. 2087/2006 βούλευμά του παρέπεμψε στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της Περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών τον αναιρεσείοντα κατηγορούμενο, προκειμένου να δικάσθει ως υπαίτιος της αξιόποινης πράξεως της πορνογραφίας ανηλίκων (άρθρ. 348 Α` παρ. 1,2,3 Π.Κ.). Εναντίον του παραπάνω βουλεύματος ο αναιρεσείων κατηγορούμενος άσκησε έφεση, η οποία απορρίφθηκε ως ουσιαστικά αβάσιμη με το υπ` αριθ. 3387/2006 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Κατά του εφετειακού αυτού βουλεύματος στρέφεται πλέον ο αναιρεσείων κατηγορούμενος με την κρινόμενη αίτησή του, η οποία ασκήθηκε νομοτύπως, παραδεκτώς και εμπροθέσμως.

Ειδικότερα το προσβαλλόμενο βούλευμα επιδόθηκε στον αναιρεσείοντα κατηγορούμενο την 24-3-2007 με θυροκόλληση, σύμφωνα με τις επιταγές των διατάξεων των άρθρων 155 παρ. 2 και 273 Κ.Π.Δ., προηγήθηκε δε την 21-2-2007 επίδοσή του στον αντίκλητό του δικηγόρο Αθηνών Αθανάσιο Πανάγο. Η αίτηση ασκήθηκε την 5-3-2007, ημέρα Δευτέρα, ενώπιον του Γραμματέα του Τμήματος Βουλεύματων του Εφετείου Αθηνών, συνετάγη δε από εκείνον η υπ` αριθμ. 60/5-3-2007 έκθεση, όπου διατυπώνονται αναλυτικά οι λόγοι, για τους οποίους ασκήθηκε και συγκεκριμένα η έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας και η απόλυτη ακυρότητα. Τέλος το προσβαλλόμενο βούλευμα υπόκειται στο ένδικο μέσο της αναιρέσεως, αφού παραπέμπει τον αναιρεσείοντα κατηγορούμενο για κακούργημα.

Κατόπιν των ανωτέρω η κρινόμενη αίτηση αναιρέσεως πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και ακολούθως να ερευνηθούν οι προσβαλλόμενοι λόγοι αναιρέσεως.

2.- Το παραπεμπτικό βούλευμα έχει την επιβαλλόμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον προβλεπόμενο από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. δ` του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ` αυτό με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την κύρια ανάκριση ή την προανάκριση για τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι σκέψεις, με τις οποίες το συμβούλιο υπήγαγε τα περιστατικά αυτά στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη και έκρινε ότι προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας:

α) Αρκεί ο κατ` είδος προσδιορισμός των αποδεικτικών μέσων που ελήφθησαν υπόψη από το συμβούλιο για την παραπεμπτική του κρίση, χωρίς να προσαπαιτείται αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τί προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει ότι το συμβούλιο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά, το γεγονός δε ότι εξαίρονται ορισμένα, δεν υποδηλώνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα.

Με την έννοια αυτή δεν αποτελούν λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού μέσου χωριστά και η παράλειψη αξιολογικής συσχετίσεως των αποδεικτικών μέσων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η

αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας (ΑΠ 544/2005 ΠΧ ΝΣΤ 19, ΑΠ 114/2004 ΠΧ ΝΒ`29),

β) Είναι επιτρεπτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Έτσι δεν υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας ακόμη και στην περίπτωση που η αιτιολογία εξαντλείται στην επανάληψη του διατακτικού, το οποίο περιέχει, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου και πραγματικά περιστατικά τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατυπώσεως του αιτιολογικού (ΑΠ 286/2006 ΠΧ ΝΣΤ`819, ΑΠ 345/2006 ΠΧ ΝΣΤ1 829).

Και

γ) Είναι επιτρεπτή η εξ ολοκλήρου ή συμπληρωματική αναφορά στην ενσωματωμένη στο βούλευμα εισαγγελική πρόταση, στην οποία εκτίθενται με σαφήνεια και πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την κύρια ανάκριση ή προανάκριση, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν αυτά και οι σκέψεις που στηρίζουν την παραπεμπτική πρόταση, με την οποία συντάσσεται και η κρίση του συμβουλίου (ΑΠ 1071/2005 ΠΧ ΝΣΤ 135, ΑΠ 1364/2006).

3. Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, που το εξέδωσε, έκρινε, με επιτρεπτή εξ ολοκλήρου αναφορά στην ενσωματωμένη σ` αυτό εισαγγελική πρόταση, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρει και προσδιορίζει κατ` είδος και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των ενόρκως εξετασθέντων μαρτύρων, τα περιεχόμενα στη δικογραφία έγγραφα, σε συνδυασμό και προς την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Στις 26-8-2003 η INTERΠΟΛ Αθηνών με το (ΑΣΩ) έγγραφό της, διαβίβασε στην Δ.Α.Α./ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ το από έγγραφο της INTERΠΟΛ Ζάγκρεμπ Κροατίας, σύμφωνα με το οποίο άτομο με στοιχεία Γ1, κάτοικος Κροατίας (MALI LOZINJ) χρησιμοποιούσε τη διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας yahoo. com, που, μέσω USENET, προσέφερε ανταλλαγή φωτογραφιών και υλικού βίντεο που σχετίζονται με παιδική πορνογραφία. Το εν λόγω άτομο συνδεόταν στο διαδίκτυο μέσω HT-....., χρησιμοποιώντας το νούμερο

Ο Γ1 συνελήφθη στην Κροατία. Ούτος, ως προέκυψε από την ανακριτική έρευνα, είχε επαφές με άτομα από την Κροατία, αλλά και από άλλες χώρες, με τα οποία προέβαινε σε ανταλλαγή του πορνογραφικού υλικού, χρησιμοποιώντας τέσσαρες τουλάχιστον διευθύνσεις ηλεκτρονικής αλληλογραφίας

Μεταξύ των ατόμων τα οποία είχαν επαφή με τον ανωτέρω Γ1, αλλά και με άλλα άτομα, τα οποία προέβαιναν σε ανταλλαγή πορνογραφικού υλικού, ήταν και άτομο με ψευδώνυμο Χ1, με διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας..... yahoo.com, το οποίο διαπιστώθηκε ότι είχε αποστείλει στο γκρουπ των ανωτέρω ατόμων 9 φωτογραφίες και ένα μήνυμα που αναφερόταν σε παιδική πορνογραφία. Το εν λόγω άτομο συνδέθηκε στο διαδίκτυο μέσω παροχέα υπηρεσιών σύνδεσης (ISP) από την περιοχή της Ελλάδος (OTEnet).

Επί τη βάση του εγγράφου αυτού, το 1° Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων της ΔΑΑ διενήργησε έρευνα, από την οποία προέκυψε ότι, στις 12-7-2003 ώρα 23.16.52, άτομο που χρησιμοποιούσε την IP Διεύθυνση με όνομα χρήστη (username), εισήλθε μέσω OTEnet σε διεθνή σελίδα INTERNET της yahoo και προσέθεσε 10 φωτογραφίες παιδικού πορνογραφικού περιεχομένου. Οι φωτογραφίες αυτές εικονίζουν παιδιά ηλικίας 5-6 ετών να ενεργούν πραγματικές σεξελγείς πράξεις με ενήλικους. Σύμφωνα με το από έγγραφο της OTEnet, ο λογαριασμός με όνομα χρήστη ανήκε σε συνδρομητή με στοιχεία Χ1, διεύθυνση Αθήνα και τηλέφωνο Σύμφωνα με τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις της Δ1, αρχιφύλακος, υπηρετούσης στο 1° Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων της ΔΑΑ, από την έρευνα προέκυψε επίσης ότι ο εν θέματι Χ1 χρησιμοποιούσε δύο (2) διευθύνσεις ηλεκτρονικής -αλληλογραφίας (.... ,..... YAHOO. COM.) και συμμετείχε στο ως άνω διεθνές κύκλωμα διακίνησης παιδικής πορνογραφίας.

Επίσης συμμετείχε σε δεκάδες άλλες ιστοσελίδες παιδοφιλικού και πορνογραφικού

περιεχομένου, στις οποίες προσέθετε εικόνες παιδικής πορνογραφίας, όπως στην ιστοσελίδα, όπου είχε προσθέσει φωτογραφίες ανηλίκων, πορνογραφικού περιεχομένου, χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική διεύθυνση Yahoo.gr. Μετά ταύτα και αφού η ΟΤΕnet με το από έγγραφο της προς το 1^ο Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων γνωστοποίησε και την διεύθυνση κατοικίας του χρήστη με όνομα gutulf (X1), που ήταν η οδός..... Αθήνα, αστυνομικοί με δικαστικό λειτουργό μετέβησαν στις 25-9-2003 στην οικία του ανωτέρω, προκειμένου να διενεργήσουν κατ' οίκον έρευνα. Ο ανωτέρω βρισκόταν εντός της οικίας του, αλλά δεν άνοιξε την πόρτα, παρά τις επίμονες εκκλήσεις των αστυνομικών, οι οποίοι κάλεσαν εν τέλει κλειθροποιό. Κατά δε τη διενέργεια της κατ' οίκον ερεύνης, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 292 δισκέτες H/Y, περιέχουσες αρχεία παιδικής πορνογραφίας, 41 φωτογραφίες παιδικής πορνογραφίας, 3 κασέτες πορνογραφικού περιεχομένου, ένας επεξεργαστής H/Y τύπου PLATO και ένας εκτυπωτής, 27 CD-ROM, πλήθος εκτυπωμένων σελίδων παιδοφιλικού και αιμομικτικού περιεχομένου, που περιγράφουν συνομιλίες του κατηγορουμένου στο χώρο του διαδικτύου.

Οι κατασχεθείσες δισκέτες περιείχαν 15.000 φωτογραφίες παιδικής πορνογραφίας, στις οποίες απεικονίζονται πολύ μικρά παιδιά ηλικίας, 3-12 ετών, να ενεργούν πραγματικές ασελγείς πράξεις με ενηλίκους. Σημειώτέον ότι, ως προκύπτει από την ένορκη μαρτυρική κατάθεση, του αστυνομικού Δ2, ο ανωτέρω χρησιμοποιούσε, κατά μήνα Μάιο του έτους 2003, την IP Διεύθυνση, με την οποία επίσης εισερχόταν στις διεθνείς σελίδες INTERNET της Yahoo και διακινούσε παιδικό πορνογραφικό υλικό.

Σύμφωνα με την έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης του Εργαστηρίου Δικαστικής Γραφολογίας της Διευθύνσεως Εγκληματολογικών Ερευνών (Τομέας Εξέτασης Ψηφιακών Πειστηρίων), ο εκκαλών κατηγορούμενος διατηρούσε στον δικτυακό τόπο WWW. Yahoo.com ""εικονικό χώρο" στον οποίο φύλασσε αρχεία φωτογραφιών, τις οποίες διακινούσε μέσω διαδικτύου σε διάφορες ιστοσελίδες. Ογδονταέξι από τα αρχεία αυτά φωτογραφιών, περιείχαν φωτογραφίες, στις οποίες (λόγω του φόντου και της ονοματοδοσίας) φέρονται να απεικονίζονται πρόσωπα ελληνικής καταγωγής.

Διατηρούσε επίσης 1017 αρχεία βίντεο, τα οποία απεικόνιζαν ανηλίκους σε διάφορες σεξουαλικές δραστηριότητες (σεξουαλική δραστηριότητα μεταξύ ανηλίκων, ενηλίκων ανδρών και γυναικών με ανήλικα αγόρια και κορίτσια, σαδομαζοχιστικές δραστηριότητες μεταξύ ενηλίκων ανδρών και ανηλίκων κοριτσιών, κοπρολαγνεία, αυτοϊκανοποίηση ανηλίκων, βιασμός ανηλίκων), 8868 αρχεία φωτογραφιών με περιεχόμενο παιδικής πορνογραφίας, αρχεία κειμένου στην αγγλική γλώσσα, που είναι δημοσιευμένα στο διαδίκτυο, τα οποία καταγράφουν αφηγήσεις σεξουαλικών δραστηριοτήτων ενηλίκων με ανήλικα άτομα.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα από τη διάταξη του άρθρου 348Α πργ. 1,2,3 ΠΚ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3064/2002, όποιος από κερδοσκοπία παρασκευάζει, κατέχει, προμηθεύεται, αγοράζει, μεταφέρει, διακινεί, πωλεί ή θέτει με οποιονδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία πορνογραφικό υλικό τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως και εκατό χιλιάδων ευρώ.

Πορνογραφικό υλικό, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, συνιστά κάθε περιγραφή ή πραγματική ή εικονική αποτύπωση, σε οποιονδήποτε υλικό φορέα του σώματος ανηλίκου που αποσκοπεί στη γενετήσια διέγερση, καθώς και η καταγραφή ή αποτύπωση σε οποιονδήποτε υλικό φορέα, πραγματικής, προσποιητής ή εικονικής ασελγούς πράξης, που ενεργείται για τον ίδιο σκοπό από ή με ανήλικο. Αν κάποια από τις πράξεις της πρώτης παραγράφου αφορά πορνογραφικό υλικό που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας, της κουφότητας ή της απειρίας ανηλίκου ή με την άσκηση σωματικής βίας κατ' αυτού, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

Εν προκειμένω, κατά του κατηγορουμένου προκύπτουν πλέον ή αποχρώσεις ενδείξεις ενοχής για την αξιόποινο πράξη της κατοχής και διακινήσεως πορνογραφικού

υλικού, που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας ανηλίκων, εφόσον κατείχε, φυλάσσοντας σε αρχεία στον δικτυακό τόπο WWW. Yahoo.com και διακινούσε μέσω διαδικτύου τις παραπάνω φωτογραφίες, που απεικονίζουν σώματα ανηλίκων που αποσκοπούσαν στη γενετήσια διέγερση ως και πραγματικές ασελγείς πράξεις που ενεργούνταν από ή με ανηλίκους.

Η μικρή ηλικία, των παιδιών καταδεικνύει ότι το πορνογραφικό αυτό υλικό συνδέεται με την εκμετάλλευση της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας αυτών. Την πράξη του αυτή τελούσε από κερδοσκοπία, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την κατάθεση της αστυνομικού Δ1, οι κλήσεις των επισκεπτών των ιστοσελίδων με το πορνογραφικό υλικό του κατηγορουμένου, εκτρέπονταν και συνδέονταν με παροχές υπηρεσιών internet στο εξωτερικό, εν αγνοία των και παρά τη θέλησή των, με αποτέλεσμα να χρεώνονται οι λογαριασμοί των με υπέρογκα ποσά, από τους οποίους (λογαριασμούς) ο κατηγορούμενος και οι λοιποί δράστες της ομάδας αυτής που δρούσαν σε διάφορες χώρες εισέπρατταν ποσοστά και κερδοσκοπούσαν σε βάρος των επισκεπτών των ιστοσελίδων.

Τούτο διαπιστώθηκε κατά την επίσκεψη αστυνομικών στην ιστοσελίδα της yahoo, μέλος της οποίας ήταν ο κατηγορούμενος και στην οποία συμμετείχε ενεργώς με διακίνηση πορνογραφικού υλικού. Οι αστυνομικοί, κατά την επίσκεψη τους αυτή, διαπίστωσαν ότι στην επιφάνεια εργασίας δημιουργήθηκε αυτόματα ο φάκελος X1, ο οποίος κάλεσε αυτόματα και εξέτρεψε την κλήση σε provider (παροχέα υπηρεσιών internet) του εξωτερικού.

Άλλωστε και η οργανωμένη και μεθοδευμένη δράση του κατηγορουμένου (κατοχή χιλιάδων αρχείων, ως προκύπτει από τα εξετασθέντα κατά τ' ανωτέρω ψηφιακά πειστήρια) και η διακίνηση του υλικού αυτού σε πληθώρα ιστοσελίδων, εις τρόπον ώστε να επισκέπτονται αυτό εκατομμύρια χρήστες σε όλον τον κόσμο, επιβεβαιώνει την άποψη της από κερδοσκοπία δράσεως του κατηγορουμένου, ο οποίος μάλιστα, σύμφωνα με την από 25-9-2003 απολογία του ενώπιον των ανακριτικών υπαλλήλων του 1ου Τμήματος Προστασίας Ανηλίκων, κατά το χρόνο της συλλήψεως του ήταν άεργος.

Σύμφωνα με την ως άνω κατάθεση της αστυνομικού Δ1, στην οικία του κατηγορουμένου βρέθηκαν και 4 σελίδες αναγράφουσες την ένδειξη THE ADULT CHECK, οι οποίες περιέχουν υλικό για απόσπαση χρημάτων από ιδιώτες που εισέρχονται σε σελίδες παιδικής πορνογραφίας. Στην τελευταία σελίδα από τις παραπάνω αναγράφεται η ένδειξη, που είναι ο κωδικός του κατηγορουμένου.

Ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι διακινούσε πορνογραφικό υλικό στο διαδίκτυο από περιέργεια αλλά και εξάρτηση να θαυμάζει φωτογραφίες με γυμνά σώματα μικρών παιδιών και με απεικονίσεις σεξουαλικών περιπτώσεων αυτών και ότι δεν ενεργούσε από κερδοσκοπία, αλλά μόνον για την ικανοποίηση του πάθους του.

Την εκτροπή των κλήσεων με την ταυτόχρονη δημιουργία στην επιφάνεια εργασίας του φακέλου X1 αποδίδει σε αγνώστους χάκερς, ενώ για τις 4 σελίδες με την ένδειξη THE ADULT CHECK, ισχυρίζεται ότι η σελίδα 4 δεν έχει σχέση με τον δικτυακό τόπο com, από τον οποίο έχουν εκτυπωθεί οι 1,2,3 σελίδες, διότι σε αυτήν αναγράφεται διαφορετική διεύθυνση(η δική του) και διαφορετική ημερομηνία.

Ότι από τις σελίδες 1,2,3 τεκμαίρεται ότι αυτές αφορούν υπηρεσία της εταιρίας, στις ιστοσελίδες της οποίας επιθυμούσε να έχει ούτος πρόσβαση και τις εκτύπωσε στις 10-6-2003 για να πληρώσει στην υπηρεσία αυτή το ποσό των 19,95 δολαρίων ΗΠΑ, προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση, ενώ η 4η σελίδα τυπώθηκε σε διαφορετική ημεροχρονολογία (23-1-2003), όταν ούτος βρισκόταν στον δικτυακό τόπο των ομάδων συζήτησης της περιοχής YAHOO.COM, στις οποίες ήταν μέλος και για το λόγο αυτό η σελίδα περιέχει και το e-mail yahoo com. με το οποίο συμμετείχε στις ομάδες συζήτησης.

Γεγονός είναι, κατά την άποψή μας, ότι οι σελίδες αυτές αποτελούν υποδείγματα για απόσπαση χρημάτων από ενηλίκους που εισέρχονται σε σελίδες με πορνογραφικό υλικό και ότι η σύνδεση της σελίδας 4 με τις λοιπές, καταδεικνύει και το εγχείρημα του κατηγορουμένου να παρασκευάσει για λογαριασμό του έγγραφο εισπράξεως χρημάτων από τους επισκέπτες των ιστοσελίδων παιδικής πορνογραφίας.

Κατά συνέπεια, ορθώς το εκκαλούμενο βούλευμα παρέπεμψε στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών τον ως άνω αναφερόμενο εκκαλούμενο, προκειμένου να δικάσσει για την αξιόποινη πράξη της από κερδοσκοπία κατοχής και διακινήσεως πορνογραφικού υλικού, που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας ανηλίκων (άρθρ. 348Α πρ. 1,2,3 ΠΚ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3064/2002) και η έφεση του κατηγορουμένου κατά του βουλεύματος αυτού πρέπει να απορριφθεί στην ουσία της και να επικυρωθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα ως προς όλες τις διατάξεις του.

Με βάση όλα αυτά, τα οποία προέκυψαν από τα υπάρχοντα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έκρινε ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του αναιρεσείοντα κατηγορουμένου Χ1 στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, προκειμένου να δικάσσει ως υπαίτιος της αξιόποινης πράξεως της πορνογραφίας ανηλίκων.

Από τα ανωτέρω σαφώς προκύπτει ότι το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με αυτά που δέχθηκε, διέλαβε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του την απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτό με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από τη διενεργηθείσα ανάκριση και τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του παραπάνω εγκλήματος, για το οποίο ο αναιρεσείων κατηγορούμενος κρίθηκε παραπεμπτός, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους υπήγαγε αυτά στις οικείες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 26,27 και 348Α παρ. 1,2,3 Π.Κ., τις οποίες ορθώς ερμήνευσε και εφάρμοσε, χωρίς να τις παραβιάσει ούτε ευθέως, ούτε εκ πλαγίου.

Ειδικότερα δεν υπάρχει έλλειψη ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας του βουλεύματος, όπως αβασίμως υποστηρίζει ο αναιρεσείων, από το γεγονός ότι το Συμβούλιο Εφετών αναφέρεται εξ ολοκλήρου στην ενσωματωμένη στο βούλευμα εισαγγελική πρόταση και αποδέχεται όλα τα διαλαμβανόμενα εκεί, αφού σ' αυτήν, όπως εκτέθηκε, παρατίθενται με σαφήνεια και πληρότητα τα προκύψαντα από την ανάκριση πραγματικά περιστατικά, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία συνάγονται αυτά και οι νομικοί συλλογισμοί που στηρίζουν την απορριπτική της εφέσεως πρόταση, με την οποία συντάσσεται και η κρίση του Συμβουλίου.

Εξάλλου το Συμβούλιο Εφετών διέλαβε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του κατά κατηγορίες (μάρτυρες, έγγραφα, απολογίες κατηγορουμένου) τα αποδεικτικά μέσα που έλαβε υπόψη του για να σχηματίσει την παραπάνω κρίση του και δεν ήταν απαραίτητο, για την πληρότητα της αιτιολογίας του, να αναφέρει ποια παραδοχή προκύπτει από καθένα χωριστά, αρκεί δε ότι τα έλαβε υπόψη του και τα αξιολόγησε στο σύνολό τους για να σχηματίσει την παραπάνω κρίση του και ειδικότερα αναφέρεται στο σκεπτικό του: "...Από ... τις καταθέσεις των ενόρκως εξετασθέντων μαρτύρων, τα περιεχόμενα στη δικογραφία έγγραφα, εν συνδυασμό και προς τις απολογίες του κατηγορουμένου...", χωρίς να συνάγεται ότι δεν συνεκτιμήθηκαν κάποια από αυτά.

4. Από τη διάταξη του άρθρου 183 Κ.Π.Δ. προκύπτει ότι η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ανήκει στην απόλυτη κρίση του Συμβουλίου και δεν ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο, ενώ εξάλλου η ανατιολόγητη απόρριψη αιτήματος για πραγματογνωμοσύνη δεν συνεπάγεται ακυρότητα, ούτε ιδρύει λόγο αναιρέσεως, κατά το άρθρο 484 Κ.Π.Δ. (ΑΠ 1882/2006, ΑΠ 1450/2006). Επομένως πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος ο σχετικός λόγος αναιρέσεως, κατά τον οποίο το Συμβούλιο απέρριψε σιωπηρώς το αίτημα του αναιρεσείοντα δια διενέργειας

πραγματογνωμοσύνης. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι η παράλειψη του Συμβουλίου Εφετών να διατάξει συμπληρωματική ανάκριση ή προανάκριση που τυχόν ζήτησε ο αναιρεσείων κατηγορούμενος δεν θεμελιώνει κανένα αναιρετικό λόγο και επομένως η σχετική αιτίαση του αναιρεσείοντα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

5. Κατά τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 στοιχ. δ` Κ.Π.Δ., απόλυτη ακυρότητα, που λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και στον `Αρειο Πάγο, προκαλείται όταν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν, μεταξύ άλλων, την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται, στις περιπτώσεις και με τις διατυπώσεις που επιβάλλει ο νόμος. Τέτοια περίπτωση ακυρότητας υπάρχει και όταν τα έγγραφα που έλαβε υπόψη του το Δικαστήριο ή το Δικαστικό Συμβούλιο ήταν συντεταγμένα σε ξένη γλώσσα, χωρίς να βεβαιώνεται στην απόφαση ή το βούλευμα ότι ο κατηγορούμενος ήταν σε θέση να αντιληφθεί και να κατανοήσει το περιεχόμενό τους (ΑΠ 79/2004). Στην προκειμένη περίπτωση, ο αναιρεσείων κατηγορούμενος προβάλλει, ως λόγο αναιρέσεως, την απόλυτη ακυρότητα, διότι, κατά τους ισχυρισμούς του, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έλαβε υπόψη του το από έγγραφο της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας, καθώς και τέσσερις σελίδες, αναγράφουσες την ένδειξη "THE ADULT CHECK", έγγραφα τα οποία ήταν συντεταγμένα σε ξένη γλώσσα, χωρίς αυτά να έχουν επισήμως μεταφρασθεί στην ελληνική γλώσσα από την μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών. Η αιτίαση όμως αυτή του αναιρεσείοντα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη, διότι, όπως διαπιστώνεται από την επιτρεπτή επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας, το μεν από έγγραφο της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας, έχει μεταφρασθεί στην Ελληνική γλώσσα από τον μεταφραστή Ε1, δικηγόρο Αθηνών, οι δε τέσσερις σελίδες με την ένδειξη "THE ADULT CHECK" έχουν μεταφρασθεί στην Ελληνική γλώσσα από την μεταφράστρια του Υπουργείου Εξωτερικών Ε2 και, συνεπώς, ο αναιρεσείων κατηγορούμενος δεν στερήθηκε των υπερασπιστικών του δικαιωμάτων, αφού μπορούσε να αντιληφθεί και να κατανοήσει το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών. `Αλλωστε, το περιεχόμενο του από .... εγγράφου της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας προκύπτει σαφώς και από το υπ` αριθμ. έγγραφο της Υποδιευθύνσεως Προστασίας Ανηλίκων της Γενικής Αστυνομικής Διευθύνσεως Αττικής.

Κατ` ακολουθίαν όλων των ανωτέρω η κρινόμενη αίτηση του αναιρεσείοντα κατηγορουμένου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη και να επιβληθούν σ` αυτόν τα δικαστικά έξοδα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Προτείνω:

Α) Να απορριφθεί η υπ` αριθ. 60/5-3-2007 αίτηση αναιρέσεως του κατηγορουμένου Χ1, κατά του υπ` αριθμ. 3387/2006 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Και

Β) Να καταδικασθεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα.

Αθήνα 2 Μαΐου 2007

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου
Στέλιος Κ. Γκρόζος

Αφού άκουσε τον Αντεισαγγελέα, που αναφέρθηκε στην παραπάνω εισαγγελική πρόταση και έπειτα αποχώρησε.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Το παραπεμπτικό βούλευμα έχει την επιβαλλόμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 Κ.Π.Δ. ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον προβλεπόμενο από το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. δ` του ίδιου Κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ` αυτό με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν

από την κύρια ανάκριση ή την προανάκριση για τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι σκέψεις, με τις οποίες το συμβούλιο υπήγαγε τα περιστατικά αυτά στην εφαρμοσθείσα ουσιαστική ποινική διάταξη και έκρινε ότι προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας:

α) Αρκεί ο κατ' είδος προσδιορισμός των αποδεικτικών μέσων που ελήφθησαν υπόψη από το συμβούλιο για την παραπεμπτική του κρίση, χωρίς να προσαπαιτείται αναλυτική παράθεσή τους και μνεία του τί προκύπτει από το καθένα χωριστά, πρέπει όμως να προκύπτει ότι το συμβούλιο τα έλαβε υπόψη και τα συνεκτίμησε όλα και όχι μόνο μερικά από αυτά, το γεγονός δε ότι εξαίρονται ορισμένα, δεν υποδηλώνει ότι δεν ελήφθησαν υπόψη τα άλλα. Με την έννοια αυτή δεν αποτελούν λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού μέσου χωριστά και η παράλειψη αξιολογικής συσχετίσεως των αποδεικτικών μέσων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η αναίρετικώς ανέλεγκτη κρίση του δικαστικού συμβουλίου της ουσίας,

β) Είναι επιτρεπτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Έτσι δεν υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας ακόμη και στην περίπτωση που η αιτιολογία εξαντλείται στην επανάληψη του διατακτικού, το οποίο περιέχει, εκτός από τα τυπικά στοιχεία του κατηγορητηρίου και πραγματικά περιστατικά τόσο αναλυτικά και με τόση πληρότητα, ώστε να καθίσταται περιττή η διαφοροποίηση της διατυπώσεως του αιτιολογικού. Και γ) Είναι επιτρεπτή η εξ ολοκλήρου συμπληρωματική αναφορά στην ενσωματωμένη στο βούλευμα εισαγγελική πρόταση, στην οποία εκτίθενται με σαφήνεια και πληρότητα τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την κύρια ανάκριση ή προανάκριση, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν αυτά και οι σκέψεις που στηρίζουν την παραπεμπτική πρόταση, με την οποία συντάσσεται και η κρίση του συμβουλίου.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το προσβαλλόμενο βούλευμα, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, που το εξέδωσε, έκρινε, με επιτρεπτή εξ ολοκλήρου αναφορά στην ενσωματωμένη σ' αυτό εισαγγελική πρόταση, ότι από τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρει και προσδιορίζει κατ' είδος και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των ενόρκως εξετασθέντων μαρτύρων, τα περιεχόμενα στη δικογραφία έγγραφα, σε συνδυασμό και προς την απολογία του κατηγορουμένου, προέκυψαν τα εξής πραγματικά περιστατικά: Στις 26-8-2003 η INTERPOL Αθηνών με το (ΑΣΩ) έγγραφό της, διαβίβασε στην Δ.Α.Α./ΥΠΟΔ/ΝΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ το από έγγραφο της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας, σύμφωνα με το οποίο άτομο με στοιχεία Γ1, κάτοικος Κροατίας (MALI LOZINJ) χρησιμοποιούσε τη διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας yahoo.com, που, μέσω USENET, προσέφερε ανταλλαγή φωτογραφιών και υλικού βίντεο που σχετίζονται με παιδική πορνογραφία. Το εν λόγω άτομο συνδεόταν στο διαδίκτυο μέσω HT-Hinet, χρησιμοποιώντας το νούμερο

Ο Γ1 συνελήφθη στην Κροατία. Ούτος, ως προέκυψε από την ανακριτική έρευνα, είχε επαφές με άτομα από την Κροατία, αλλά και από άλλες χώρες, με τα οποία προέβαινε σε ανταλλαγή του πορνογραφικού υλικού, χρησιμοποιώντας τέσσαρες τουλάχιστον διευθύνσεις ηλεκτρονικής αλληλογραφίας yahoo.Com, ... yahoo.com, ... yahoo.Com, ... hot mail.com. Μεταξύ των ατόμων τα οποία είχαν επαφή με τον ανωτέρω Γ1, αλλά και με άλλα άτομα, τα οποία προέβαιναν σε ανταλλαγή πορνογραφικού υλικού, ήταν και άτομο με ψευδώνυμο X1, με διεύθυνση ηλεκτρονικής αλληλογραφίας yahoo.com. το οποίο διαπιστώθηκε ότι είχε αποστείλει στο γκρουπ των ανωτέρω ατόμων 9 φωτογραφίες και ένα μήνυμα που αναφερόταν σε παιδική πορνογραφία.

Το εν λόγω άτομο συνδέθηκε στο διαδίκτυο μέσω παροχέα υπηρεσιών σύνδεσης (ISP) από την περιοχή της Ελλάδος (OTEnet). Επί τη βάση του εγγράφου αυτού, το 1° Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων της ΔΑΑ διενήργησε έρευνα, από την οποία προέκυψε ότι, στις 12-7-2003 ώρα 23.16.52, άτομο που χρησιμοποιούσε την IP

Διεύθυνση με όνομα χρήστη (username), εισήλθε μέσω OTenet σε διεθνή σελίδα INTERNET της yahoo και προσέθεσε 10 φωτογραφίες παιδικού πορνογραφικού περιεχομένου. Οι φωτογραφίες αυτές εικόνιζαν παιδιά ηλικίας 5-6 ετών να ενεργούν πραγματικές ασελγείς πράξεις με ενηλίκους. Σύμφωνα με το από έγγραφο της OTenet, ο λογαριασμός με όνομα χρήστη gutulf ανήκε σε συνδρομητή με στοιχεία X1, διεύθυνση Αθήνα και τηλέφωνο Σύμφωνα με τις ένορκες μαρτυρικές καταθέσεις της Δ1, αρχιφύλακος, υπηρετούσης στο 1^ο Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων της ΔΑΑ, από την έρευνα προέκυψε επίσης ότι ο εν θέματι X1 χρησιμοποιούσε δύο (2)διευθύνσεις ηλεκτρονικής -αλληλογραφίας (..... YAHOO.COM., ... YAHOO.COM.) και συμμετείχε στο ως άνω διεθνές κύκλωμα διακίνησης παιδικής πορνογραφίας.

Επίσης συμμετείχε σε δεκάδες άλλες ιστοσελίδες παιδοφιλικού και πορνογραφικού περιεχομένου, στις οποίες προσέθετε εικόνες παιδικής πορνογραφίας, όπως στην ιστοσελίδα, όπου είχε προσθέσει φωτογραφίες ανηλίκων, πορνογραφικού περιεχομένου, χρησιμοποιώντας την ηλεκτρονική διεύθυνση Yahoo.gr. Μετά ταύτα και αφού η OTenet με το από έγγραφό της προς το 1^ο Τμήμα Προστασίας Ανηλίκων γνωστοποίησε και την διεύθυνση κατοικίας του χρήστη με όνομα gutulf (X1), που ήταν η οδός Αθήνα, αστυνομικοί με δικαστικό λειτούργό μετέβησαν στις 25-9-2003 στην οικία του ανωτέρω, προκειμένου να διενεργήσουν κατ' οίκον έρευνα. Ο ανωτέρω βρισκόταν εντός της οικίας του, αλλά δεν άνοιγε την πόρτα, παρά τις επίμονες εκκλήσεις των αστυνομικών, οι οποίοι κάλεσαν εν τέλει κλειθροποιό. Κατά δε τη διενέργεια της κατ' οίκον ερεύνης, βρέθηκαν και κατασχέθηκαν 292 δισκέτες H/Y, περιέχουσες αρχεία παιδικής πορνογραφίας, 41 φωτογραφίες παιδικής πορνογραφίας, 3 κασέτες πορνογραφικού περιεχομένου, ένας επεξεργαστής H/Y τύπου PLATO και ένας εκτυπωτής, 27 CD-ROM, πλήθος εκτυπωμένων σελίδων παιδοφιλικού και αιμομικτικού περιεχομένου, που περιγράφουν συνομιλίες του κατηγορουμένου στο χώρο του διαδικτύου. Οι κατασχεθείσες δισκέτες περιείχαν 15.000 φωτογραφίες παιδικής πορνογραφίας, στις οποίες απεικονίζονται πολύ μικρά παιδιά ηλικίας, 3-12 ετών, να ενεργούν πραγματικές ασελγείς πράξεις με ενηλίκους. Σημειώτέον ότι, ως προκύπτει από την ένορκη μαρτυρική κατάσταση, του αστυνομικού Δ2, ο ανωτέρω χρησιμοποιούσε, κατά μήνα Μάιο του έτους 2003, την IP Διεύθυνση, με την οποία επίσης εισερχόταν στις διεθνείς σελίδες INTERNET της Yahoo και διακινούσε παιδικό πορνογραφικό υλικό. Σύμφωνα με την έκθεση εργαστηριακής πραγματογνωμοσύνης του Εργαστηρίου Δικαστικής Γραφολογίας της Διευθύνσεως Εγκληματολογικών Ερευνών (Τομέας Εξέτασης Ψηφιακών Πειστηρίων), ο εκκαλών κατηγορούμενος διατηρούσε στον δικτυακό τόπο WWW. Yahoo.com "εικονικό χώρο" στον οποίο φύλασσε αρχεία φωτογραφιών, τις οποίες διακινούσε μέσω διαδικτύου σε διάφορες ιστοσελίδες.

Ογδονταέξι από τα αρχεία αυτά φωτογραφιών, περιείχαν φωτογραφίες, στις οποίες (λόγω του φόντου και της ονοματοδοσίας) φέρονται να απεικονίζονται πρόσωπα ελληνικής καταγωγής. Διατηρούσε επίσης 1017 αρχεία βίντεο, τα οποία απεικόνιζαν ανηλίκους σε διάφορες σεξουαλικές δραστηριότητες (σεξουαλική δραστηριότητα μεταξύ ανηλίκων, ενηλίκων ανδρών και γυναικών με ανήλικα αγόρια και κορίτσια, σαδομαζοχιστικές δραστηριότητες μεταξύ ενηλίκων ανδρών και ανηλίκων κοριτσιών, κοπρολαγνεία, αυτοϊκανοποίηση ανηλίκων, βιασμός ανηλίκων), 8868 αρχεία φωτογραφιών με περιεχόμενο παιδικής πορνογραφίας, αρχεία κειμένου στην αγγλική γλώσσα, που είναι δημοσιευμένα στο διαδίκτυο, τα οποία καταγράφουν αφηγήσεις σεξουαλικών δραστηριοτήτων ενηλίκων με ανήλικα άτομα, Σύμφωνα με τα οριζόμενα από τη διάταξη του άρθρου 348Α πρ.ν. 1,2,3 ΠΚ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3064/2002, όποιος από κερδοσκοπία παρασκευάζει, κατέχει, προμηθεύεται, αγοράζει, μεταφέρει, διακινεί, πωλεί ή θέτει με οποιονδήποτε τρόπο σε κυκλοφορία πορνογραφικό υλικό τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή δέκα χιλιάδων έως και εκατό χιλιάδων ευρώ. Πορνογραφικό υλικό, κατά την έννοια της προηγούμενης παραγράφου, συνιστά κάθε περιγραφή ή πραγματική ή εικονική αποτύπωση, σε οποιονδήποτε υλικό φορέα του σώματος ανηλίκου που αποσκοπεί στη γενετήσια διέγερση, καθώς και η καταγραφή ή αποτύπωση σε οποιονδήποτε υλικό φορέα, πραγματικής, προσποιητής ή εικονικής ασελγούς πράξης, που ενεργείται για τον ίδιο σκοπό από ή με ανήλικο. Αν κάποια από τις πράξεις της πρώτης παραγράφου αφορά πορνογραφικό υλικό που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της

πνευματικής αδυναμίας, της κουφότητας ή της απειρίας ανηλίκου ή με την άσκηση σωματικής βίας κατ'αυτού, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών.

Εν προκειμένω, κατά του κατηγορουμένου προκύπτουν πλέον ή αποχρώσες ενδείξεις ενοχής για την αξιόποινη πράξη της κατοχής και διακίνησης πορνογραφικού υλικού, που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας ανηλίκων, εφόσον κατείχε, φυλάσσοντας σε αρχεία στον δικτυακό τόπο WWW. Yahoo.com και διακινούσε μέσω διαδικτύου τις παραπάνω φωτογραφίες, που απεικόνιζαν σώματα ανηλίκων που αποσκοπούσαν στη γενετήσια διέγερση ως και πραγματικές ασελγείς πράξεις που ενεργούνταν από ή με ανηλίκους.

Η μικρή ηλικία, των παιδιών καταδεικνύει ότι το πορνογραφικό αυτό υλικό συνδέεται με την εκμετάλλευση της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας αυτών. Την πράξη του αυτή τελούσε από κερδοσκοπία, δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την κατάθεση της αστυνομικού Δ1, οι κλήσεις των επισκεπτών των ιστοσελίδων με το πορνογραφικό υλικό του κατηγορουμένου, εκτρέπονταν και συνδέονταν με παροχές υπηρεσιών internet στο εξωτερικό, εν αγνοία των και παρά τη θέλησή των, με αποτέλεσμα να χρεώνονται οι λογαριασμοί των με υπέρογκα ποσά, από τους οποίους (λογαριασμούς) ο κατηγορούμενος και οι λοιποί δράστες της ομάδας αυτής που δρούσαν σε διάφορες χώρες εισέπρατταν ποσοστά και κερδοσκοπούσαν σε βάρος των επισκεπτών των ιστοσελίδων. Τούτο διαπιστώθηκε κατά την επίσκεψη αστυνομικών στην ιστοσελίδα της yahoo....., αυτές αφορούν υπηρεσία της εταιρίας, στις ιστοσελίδες της οποίας επιθυμούσε να έχει ούτος πρόσβαση και μέλος της οποίας ήταν ο κατηγορούμενος και στην οποία συμμετείχε ενεργώς με διακίνηση πορνογραφικού υλικού. Οι αστυνομικοί, κατά την επίσκεψή τους αυτή, διαπίστωσαν ότι στην επιφάνεια εργασίας δημιουργήθηκε αυτόματα ο φάκελος X1, ο οποίος κάλεσε αυτόματα και εξέτρεψε την κλήση σε provider (παροχέα υπηρεσιών internet) του εξωτερικού.

Άλλωστε και η οργανωμένη και μεθοδευμένη δράση του κατηγορουμένου (κατοχή χιλιάδων αρχείων, ως προκύπτει από τα εξετασθέντα κατά τ' ανωτέρω ψηφιακά πειστήρια) και η διακίνηση του υλικού αυτού σε πληθώρα ιστοσελίδων, εις τρόπον ώστε να επισκέπτονται αυτό εκατομμύρια χρήστες σε όλον τον κόσμο, επιβεβαιώνει την άποψη της από κερδοσκοπία δράσεως του κατηγορουμένου, ο οποίος μάλιστα, σύμφωνα με την από 25-9-2003 απολογία του ενώπιον των ανακριτικών υπαλλήλων του 1ου Τμήματος Προστασίας Ανηλίκων, κατά το χρόνο της συλλήψεώς του ήταν άεργος.

Σύμφωνα με την ως άνω κατάθεση της αστυνομικού Δ1, στην οικία του κατηγορουμένου βρέθηκαν και 4 σελίδες αναγράφουσες την ένδειξη THE ADULT CHECK, οι οποίες περιέχουν υλικό για απόσπαση χρημάτων από ιδιώτες που εισέρχονται σε σελίδες παιδικής πορνογραφίας. Στην τελευταία σελίδα από τις παραπάνω αναγράφεται η ένδειξη YAHOO COM, που είναι ο κωδικός του κατηγορουμένου. Ο εκκαλών ισχυρίζεται ότι διακινούσε πορνογραφικό υλικό στο διαδίκτυο από περιέργεια αλλά και εξάρτηση να θαυμάζει φωτογραφίες με γυμνά σώματα μικρών παιδιών και με απεικονίσεις σεξουαλικών περιπτώσεων αυτών και ότι δεν ενεργούσε από κερδοσκοπία, αλλά μόνον για την ικανοποίηση του πάθους του. Την εκτροπή των κλήσεων με την ταυτόχρονη δημιουργία στην επιφάνεια εργασίας του φακέλου X1 αποδίδει σε αγνώστους χάκερς, ενώ για τις 4 σελίδες με την ένδειξη THE ADULT CHECK, ισχυρίζεται ότι η σελίδα 4 δεν έχει σχέση με τον δικτυακό τόπο.....com, από τον οποίο έχουν εκτυπωθεί οι 1,2,3 σελίδες, διότι σε αυτήν αναγράφεται διαφορετική διεύθυνση(η δική του) και διαφορετική ημερομηνία.

Ότι από τις σελίδες 1,2,3 τεκμαίρεται ότι τις εκτύπωσε στις 10-6-2003 για να πληρώσει στην υπηρεσία αυτή το ποσό των 19,95 δολαρίων ΗΠΑ, προκειμένου να αποκτήσει πρόσβαση, ενώ η 4η σελίδα τυπώθηκε σε διαφορετική ημεροχρονολογία (23-1-2003), όταν ούτος βρισκόταν στον δικτυακό τόπο των ομάδων συζήτησης της περιοχής YAHOO.COM, στις οποίες ήταν μέλος και για το λόγο αυτό η σελίδα περιέχει και το e-mail..... yahoo com. με το οποίο συμμετείχε στις ομάδες συζήτησης.

Γεγονός είναι, ότι οι σελίδες αυτές αποτελούν υποδείγματα για απόσπαση χρημάτων από ενήλικους που εισέρχονται σε σελίδες με πορνογραφικό υλικό και ότι η σύνδεση της σελίδας 4 με τις λοιπές, καταδεικνύει και το εγχείρημα του κατηγορουμένου να παρασκευάσει για λογαριασμό του έγγραφο εισπράξεως χρημάτων από τους επισκέπτες των ιστοσελίδων παιδικής πορνογραφίας. Κατά συνέπεια, ορθώς το εκκαλούμενο βούλευμα παρέπεμψε στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών τον ως άνω αναφερόμενο εκκαλούντα, προκειμένου να δικαστεί για την αξιόποινο πράξη της από κερδοσκοπία κατοχής και διακινήσεως πορνογραφικού υλικού, που συνδέεται με την εκμετάλλευση της ανάγκης, της πνευματικής αδυναμίας και της απειρίας ανηλίκων (άρθρ. 348Α πργ. 1,2,3 ΠΚ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 6 του Ν. 3064/2002) και η έφεση του κατηγορουμένου κατά του βουλεύματος αυτού πρέπει να απορριφθεί στην ουσία της και να επικυρωθεί το προσβαλλόμενο βούλευμα ως προς όλες τις διατάξεις του.

Με βάση όλα αυτά, τα οποία προέκυψαν από τα υπάρχοντα στη δικογραφία αποδεικτικά στοιχεία, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έκρινε ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του αναιρεσείοντος κατηγορουμένου Χ1 στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών, για να δικασθεί ως υπαίτιος της αξιόποινης πράξης της πορνογραφίας ανηλίκων.

Από τα ως άνω αναφερόμενα, προκύπτει ότι το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με αυτά που δέχθηκε, διέλαβε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του την απαιτούμενη ειδική και εμπειρισταωμένη αιτιολογία, αφού εκθέτει σ' αυτό με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά, που προέκυψαν από τη διενεργηθείσα ανάκριση και τα οποία συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του πιο πάνω εγκλήματος, για το οποίο ο αναιρεσείων κατηγορούμενος κρίθηκε παραπεμπτός, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία συνήγαγε τα περιστατικά αυτά και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους υπήγαγε αυτά στις οικείες ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 26, 27 και 348Α παρ. 1,2,3 Π.Κ. Αναφορικά με τις επί μέρους αιτιάσεις, σημειώνεται ότι δεν υπάρχει έλλειψη ειδικής και εμπειρισταωμένης αιτιολογίας του βουλεύματος, όπως αβάσιμα υποστηρίζεται, από το γεγονός ότι το Συμβούλιο αναφέρεται εξ ολοκλήρου στην ενσωματωμένη στο βούλευμα εισαγγελική πρόταση και κρίνει παραδεκτά και κατ' επέκταση, αποδέχεται όλα τα εκεί διαλαμβανόμενα, αφού, στην πρόταση αυτή, όπως προειπώθηκε, παρατίθενται με σαφήνεια και πληρότητα τα προκύψαντα από την ανάκριση πραγματικά περιστατικά, τα αποδεικτικά μέσα από τα οποία συνάγονται αυτά και οι νομικοί συλλογισμοί, που στηρίζουν την απορριπτική της εφέσεως πρόταση, προς την οποία συντάσσεται και η κρίση του Συμβουλίου.

Εξάλλου, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών ανέφερε στο προσβαλλόμενο βούλευμά του, κατά κατηγορίες (δηλαδή μάρτυρες, έγγραφα, απολογία κατηγορουμένου), τα αποδεικτικά μέσα που έλαβε υπόψη του, προκειμένου να σχηματίσει την προαναφερθείσα κρίση του και δεν ήταν απαραίτητο, για την πληρότητα της αιτιολογίας του, να αναφέρει ποιά παραδοχή προκύπτει από καθένα χωριστά, αρκεί δε ότι τα έλαβε υπόψη του και τα αξιολόγησε στο σύνολό τους, όπως σαφώς προκύπτει από τις αιτιολογίες του. Επομένως, ο εκ του άρθρου 484 παρ. 1 περ. δ' ΚΠΔ, πρώτος λόγος αναίρεσης, με τον οποίο προβάλλονται αντίθετες αιτιάσεις, είναι αβάσιμος και απορριπτός.

II. Από τη διάταξη του άρθρου 183 ΚΠοινΔ προκύπτει ότι η διενέργεια πραγματογνωμοσύνης ανήκει στην απόλυτη κρίση του Συμβουλίου και δεν ελέγχεται από τον Άρειο Πάγο, ενώ, εξάλλου, η ανατιολόγητη απόρριψη αιτήματος για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης δεν συνεπάγεται ακυρότητα, ούτε ιδρύει λόγο αναίρεσεως, κατά το άρθρο 484 ΚΠοινΔ.

Συνεπώς, πρέπει ν' απορριφθεί, ως απαράδεκτος, ο σχετικός λόγος αναίρεσεως, σύμφωνα με τον οποίο το Συμβούλιο των Εφετών απέρριψε σιωπηρώς το αίτημα του αναιρεσείοντος για διενέργεια πραγματογνωμοσύνης. Σημειώνεται, επίσης, ότι η παράλειψη του Συμβουλίου Εφετών να διατάξει συμπληρωματική ανάκριση ή

προανάκριση, που φέρεται να ζήτησε ο αναιρεσείων κατηγορούμενος, δεν θεμελιώνει κανένα αναιρετικό λόγο και, ως εκ τούτου, η σχετική αιτίαση του τελευταίου είναι απορριπτέα, ως απαράδεκτη.

III. Κατά τη διάταξη του άρθρου 171 παρ. 1 στοιχ. δ' Κ.Π.Δ., απόλυτη ακυρότητα, που λαμβάνεται υπόψη από το δικαστήριο σε κάθε στάδιο της ποινικής διαδικασίας και στον Άρειο Πάγο, προκαλείται όταν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν, μεταξύ άλλων, την εμφάνιση, την εκπροσώπηση και την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και την άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται, στις περιπτώσεις και με τις διατυπώσεις που επιβάλλει ο νόμος. Τέτοια περίπτωση ακυρότητας υπάρχει και όταν τα έγγραφα που έλαβε υπόψη του το Δικαστήριο ή το Δικαστικό Συμβούλιο ήταν συντεταγμένα σε ξένη γλώσσα, χωρίς να βεβαιώνεται στην απόφαση ή το βούλευμα ότι ο κατηγορούμενος ήταν σε θέση να αντιληφθεί και να κατανοήσει το περιεχόμενό τους. Στην προκειμένη περίπτωση, ο αναιρεσείων κατηγορούμενος προβάλλει, ως λόγο αναιρέσεως, την απόλυτη ακυρότητα, διότι, κατά τους ισχυρισμούς του, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών έλαβε υπόψη του το από έγγραφο της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας, καθώς και τέσσερις σελίδες, αναγράφουσες την ένδειξη "THE ADULT CHECK", έγγραφα τα οποία ήταν συντεταγμένα σε ξένη γλώσσα, χωρίς αυτά να έχουν επισήμως μεταφρασθεί στην ελληνική γλώσσα από την μεταφραστική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών.

Ο λόγος, όμως, αυτός, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, διότι, όπως διαπιστώνεται από την επιτρεπτή επισκόπηση των εγγράφων της δικογραφίας, το μεν από έγγραφο της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας, έχει μεταφρασθεί στην Ελληνική γλώσσα από τον μεταφραστή Ε1, δικηγόρο Αθηνών, οι δε τέσσερις σελίδες με την ένδειξη "THE ADULT CHECK" έχουν μεταφρασθεί στην Ελληνική γλώσσα από την μεταφράστρια του Υπουργείου Εξωτερικών Ε2 και, συνεπώς, ο αναιρεσείων κατηγορούμενος δεν στερήθηκε των υπερασπιστικών του δικαιωμάτων, αφού μπορούσε να αντιληφθεί και να κατανοήσει το περιεχόμενο των εγγράφων αυτών. Άλλωστε, το περιεχόμενο του από εγγράφου της INTERPOL Ζάγκρεμπ Κροατίας προκύπτει σαφώς και από το υπ' αριθμ. έγγραφο της Υποδιευθύνσεως Προστασίας Ανηλίκων της Γενικής Αστυνομικής Διευθύνσεως Αττικής.

Μετά από αυτά, πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η αναίρεση και να καταδικαστεί ο αναιρεσείων στα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 ΚΠοινΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την υπ' αριθ. 60/5.3.2007 αίτηση του Χ1, για αναίρεση του υπ' αριθ. 3387/2006 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών.

Και

Καταδικάζει τον αναιρεσείοντα στα δικαστικά έξοδα, εκ διακοσίων είκοσι (220) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 14 Μαρτίου 2008.

Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα στις 23 Απριλίου 2008.

IX. Ψυχιατρική προσέγγιση του θέματος

Συνέντευξη από τον Παύλο Θεοδωράκη, MD, MSc, DipLSHTM, PhD, διδάσκει στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, έχει εκλεγεί Πρόεδρος του Κοινωνικού Συνεταιρισμού του 8^{ου} Τομέα Ψυχικής Υγείας Αθηνών, είναι

Γενικός Οικογενειακός Ιατρός, Διδάκτωρ Ιατρικής, απόφοιτος του London School of Economics με ειδίκευση στην πολιτική υγείας, και διατέλεσε Εθνικός εκπρόσωπος της Ελλάδας στον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας και στην Ε.Ε για την ψυχική Υγεία (2005-2009).

Κύριε Θεοδωράκη, το ανησυχητικό για τις Διωκτικές Αρχές καθώς και για την εν γένει έννομη τάξη της Πολιτείας, είναι η ραγδαία έξαρση του ποινικού εγκλήματος κατανάλωσης υλικού παιδικής πορνογραφίας προεχόντως μέσω διαδικτύου σε πανθομολογουμένως μεγάλα αριθμητικώς ποσοστά ανά τον κόσμο.

Α) Ποια είναι η ψυχιατρική προσέγγιση των προσώπων οι οποίοι είναι καθ'έξιν καταναλωτές υλικού παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου ή με τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή εν γένει;

«Οι δράστες των διαδικτυακών σεξουαλικών εγκλημάτων σε βάρος ανηλίκων, στην συντριπτική τους πλειονότητα τους άρρενες, δύνανται να προέρχονται από οποιοδήποτε οικογενειακό, κοινωνικό, οικονομικό και επαγγελματικό περιβάλλον και να ανήκουν σε οποιαδήποτε ηλικιακή ομάδα, ή φυλή με μοναδικό κοινό τους χαρακτηριστικό την εντατική τους ενασχόληση με το διαδίκτυο. Η παραγωγή και εμπορία παιδικής πορνογραφίας οργανώνεται και παράγεται κυρίως από άτομα διαταραγμένης προσωπικότητας, που ανήκουν κατά κανόνα στην κατηγορία των παιδεραστών (άτομα που κακοποιούν σεξουαλικά τα παιδιά). Τα ποσοστά διαταραχής προσωπικότητας των σεξουαλικών παραπτώματιών κυμαίνονται από 35% έως 90%, ενώ τα μοντέλα σεξουαλικής επιθετικότητας εστιάζουν κυρίως στα αντικοινωνικά χαρακτηριστικά προσωπικότητας των ατόμων αυτών. Οι συχνότερες διαταραχές προσωπικότητας είναι η Μεταιχμιακή, η Αντικοινωνική, και η Παθητική-Επιθετική.

Η πλέον πρόσφατη ταξινόμηση των ψυχιατρικών διαταραχών το DSM-IV (American Psychiatric Association, 1994) ορίζει ως εξής τα διαγνωστικά κριτήρια για την παιδοφιλία : "Α. Επαναλαμβανόμενες και επίμονες σεξουαλικές τάσεις, φαντασιώσεις ή συμπεριφορές που περιλαμβάνουν

σεξουαλική δραστηριότητα με παιδιά (μικρότερα των 13 ετών)". Αυτές οι τάσεις, φαντασιώσεις ή συμπεριφορές υποδεικνύουν παιδοφιλία μόνο εάν "Β. Προκαλούν κλινικά σημαντική δυσφορία ή διαταραχή στην κοινωνική, εργασιακή ή άλλη σημαντική περιοχή της λειτουργικότητας". Ο παιδόφιλος επίσης θα πρέπει να είναι τουλάχιστον 16 ετών και τουλάχιστον 5 έτη μεγαλύτερος από το παιδί. Οι παιδόφιλοι μπορεί να είναι άτομα που κακοποιούν σεξουαλικά τα παιδιά (παιδεραστές), μπορεί όμως και όχι, και το αντίστροφο»

Β) Κρίνετε ότι οι καταναλωτές υλικού παιδικής πορνογραφίας, αποτελούν εν δυνάμει δράστες, ικανούς να μεταβούν «νομοτελειακά» στο μέλλον από τη διαδικτυακή ψηφιακή πραγματικότητα, στην εν τοις πράγμασι κοινωνία και να προβούν σε ασελγείς πράξεις, δια ζώσης πλέον, ενάντια στα ανήλικα παιδιά;

«Γενικά, θα μπορούσαμε να πούμε ότι όσοι εμπλέκονται σε αδικήματα σχετικά με την παιδική πορνογραφία στο διαδίκτυο, δεν είναι απαραίτητα δράστες σεξουαλικών εγκλημάτων στην πραγματική τους ζωή. Πριν την εξάπλωση του διαδικτύου, είχε διαπιστωθεί ότι το ένα τρίτο με ένα πέμπτο όσων συλλαμβάνονταν για κατοχή παιδικού πορνογραφικού υλικού, είχαν ανάμειξη και σε πραγματικές κακοποιήσεις παιδιών. Το διαδίκτυο ωστόσο, διευκόλυνε την πρόσβαση σε πορνογραφικό υλικό από χρήστες, οι οποίοι ποτέ πριν δεν αναζήτησαν ενεργά υλικό παιδικής πορνογραφίας υπό τις παραδοσιακές μορφές της, αλλά μέσω της ευκολίας και της ανωνυμίας του internet επιζητούν την επαφή με τέτοιου είδους εικόνες για την ικανοποίηση της περιέργειάς τους, επαφή η οποία όμως δύναται να καταλήξει σε συχνότερη χρήση ή ακόμα και σε εθισμό των χρηστών σε τέτοιες εικόνες.

Συμπληρωματικά, όσοι έχουν καταδικαστεί για σεξουαλικά αδικήματα σε βάρος ανηλίκων, δεν είναι αυτονόητο ότι δείχνουν ενδιαφέρον για την αναζήτηση και συλλογή εικόνων παιδικής πορνογραφίας, καθώς σύμφωνα με σχετική έρευνα, το ποσοστό των δραστών σεξουαλικών αδικημάτων, με ενδιαφέρον στην παιδική πορνογραφία, κυμαίνεται μεταξύ του 10 και 24% του

συνολικού αριθμού των καταδικασθέντων. Επίσης είναι χαρακτηριστικό, σύμφωνα με έρευνες, ότι η πλειονότητα όσων ανταλλάσσουν ή διανέμουν εικόνες παιδικής πορνογραφίας online δεν θα το έκαναν ποτέ offline»

Γ) Θεωρείται επαρκές τον θεσμικό πλαίσιο ποινικής καταστολής τέτοιων αξιόποινων συμπεριφορών ή πιστεύετε ότι τα άτομα αυτά χρήζουν άλλης ιδιάζουσας μεταχείρισης προκειμένου να σωφρονιστούν λυσιτελέστερα και να επανενταχθούν ομαλώς, όντας πλήρως αποθεραπευμένα, στην κοινωνία;

«Το πρώτο δεν αναιρεί το δεύτερο. Κάθε παράβαση του κώδικα ποινικής δικονομίας θα πρέπει να διερευνάται και υπό το πρίσμα της ύπαρξης προδιαθεσικών παραγόντων ψυχοπαθολογικής αιτιολογίας και αναλόγως να προσαρμόζεται και να εξατομικεύεται το αποκαταστασιακό πλαίσιο».

Χ.Συμπεράσματα

Η παιδική πορνογραφία μέσω διαδικτύου ή με χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή εγκαθιδρύει μία νέα τάξη πραγμάτων άκρως επικίνδυνη για τα θύματα της. Διαπλάθει μία ψηφιακή πραγματικότητα η οποία έχει θεσπίσει του δικούς της κανόνες οι οποίοι βαίνουν παράλληλα με τους υφιστάμενους κανόνες της οργανωμένης συντεταγμένης πολιτείας.

Το νεοπαγές αυτό αδίκημα που κολάζει το άρθρο 348 Α ΠΚ, καταδεικνύει το απύθμενο μέγεθος των επαγόμενων κινδύνων των οποίων επωάζει η αξιόποινη αυτή συμπεριφορά και δεν είναι εισέτι ευρέως γνωστό.

Η παιδική πορνογραφία έχει αναδείξει ένα ευρύ φάσμα καταναλωτών δραστών που δια της ακόρεστης κατανάλωσης ακόμη και προς δική τους χρήση, (πέραν από εμπόριο για κερδοσκοπικούς σκοπούς κτλ) αποδεικνύουν ότι στη συνείδησή τους νομιμοποιούν το σεξουαλική κακοποίηση ανήλικων προσώπων.

Το πλέον δε εντυπωσιακό είναι ότι καταγεγραμμένα οι καθ'έξιν καταναλωτές υλικού παιδικής πορνογραφίας με κατ'εξακολούθηση ομοειδείς πράξεις προς

πρόδηλη ικανοποίηση της γενετήσιας ορμής τους είναι άνθρωποι αμέμπτου ηθικής, με ιδιαίτερη μόρφωση επαγγελματική καταξίωση και οικονομική επιφάνεια καθώς και ποινικώς ανεπίληπτοι.

Επιπλέον επρόκειται για ανθρώπους οι οποίοι εμφανίζουν μία παθολογική εξάρτηση με το να συλλέγουν μανιωδώς και αρειμανίως υλικό παιδικής πορνογραφίας σε βαθμό όπου καταφαίνεται κάποια μορφή παθολογικής εξάρτησης ισοδύναμης με εθισμό.

Τα, εν θέματι άτομα, όντας υπέρ άνω πάσης υποψίας αρέσκονται σε ηλικίας ιδίως νηπίων, όπου και στατιστικά είναι οι ηλικίες οι οποίες τοιουτοτρόπως (δια μέσω του διαδικτύου) κάνουν θραύση. Η κλίμακα των ηλικιών αυτών είναι κατά το μάλλον ή ήττον από 3-7 ετών.

Άρα ευλόγως δυνάμεθα να αξιολογήσουμε ότι ο όρος παιδική πορνογραφία καθίσταται λίαν επεικής καθότι εν προκειμένω επρόκειται για πασιδηλη περίπτωση «νηπιοφιλίας» άνευ ετέρου τινός όπως και συνάγεται από την εν λόγω έρευνα.

Εκ των ανωτέρω λοιπόν λόγων απολύτως δικαίως και η ποινική έννομη τάξη είναι ιδιαίτατα αυστηρή για να πατάξει εν τη γενέσει του το υπό έρευνα ιδιαζόντως ειδεχθές έγκλημα το οποίο κλυδωνίζει την κοινωνική ειρήνη και πλήττει εκ βάθρων τα θεμέλια της παιδικής ηλικίας.

Εντούτοις όμως το ερώτημα παραμένει, πέραν της αυστηρής νομιμότητας της εξαιρετικής διάταξης δημοσιοποίησης των στοιχείων των δραστών κατά τη σύλληψή τους, κάμπτοντας τη ειδική έκφανση της δίκαιης δίκης που αποτελεί το τεκμήριο της αθωότητας σε κάθε περίπτωση, προτού ακόμα παραπεμφθούν (οι δράστες) σε δίκη, ποια είναι τα γενεσιουργά αίτια που ωθούν το δράστη στην πράξη αυτή.

Παραπλεύρως, μήπως η έξαρση της τεχνολογίας αφύπνισε μία ήδη εν υπνώσει τάση παιδοφιλίας ορισμένων δραστών η οποία υπό τη φενάκη της

«ηλεκτρονικής ανωνυμίας» εξεδηλώθη αδυσώπητα, πλην όμως βλαπτικά, καθόν τρόπο προς το κοινωνικό σύνολο.

Η πολιτεία καθώς και η εν γένει παγκόσμια έννομη τάξη είναι όπως και προκύπτει από το πολυπληθές νομικό πλαίσιο το οποίο ρυθμίζει την εν λόγω αξιόποινη συμπεριφορά όπως και άλλες συναφείς ποινικά κολάσιμες πράξεις κατά των ανηλίκων είναι άτεγκτη δίδοντας απόλυτη προτεραιότητα προστασίας στην παιδική ηλικία.

Προσέτι, ενδεικτικό του πνεύματος που διαπνέει τον Νόμο είναι ότι εξομοιώνει την πραγματική με την προσομοιωμένη-εικονική αναπαράσταση μέρους ή όλου του σώματος ανηλίκου καθώς και τυχόν εμπλοκή των σε ασελγείς πράξεις ομοίως, καθώς φρονεί ότι (η εικονική πραγματικότητα) συνιστά εκ τωνών ουκ άνευ επικίνδυνη απόπειρα ηθικής αυτουργίας, ή άλλως διέγερση πρόθεσης προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας και ζωής, χωρίς να αφήνεται περιθώριο για οιαδήποτε έτερη ερμηνεία.

Εις επίρρωση της ως άνω ρύθμισης είναι η και μία πρόσθετη ευεγερτική διάταξη υπέρ της ανηλικότητας, αυτή δεν είναι άλλη από το θεσμό της παραγραφής του υπόψιν αδικήματος όπου η αναστολή παραγραφής εάν επρόκειτο για πλημμέλημα παρατείνεται για ένα έτος μετά την ενηλικίωση του θύματος και 3 έτη εάν επρόκειτο για κακούργημα κατά παρέκκλιση του άρθρου 113 Π.Κ

Είναι σαφές ότι η παιδική ηλικία και εν γένει η προστασία ενός ιδιαίτατα ευαίσθητου πεδίου που αποτελεί η γενετήσια ελευθερία του παιδιού χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας και αυτό αποτυπώνεται όχι μόνο στην ελληνική έννομη τάξη αλλά και στα διεθνή κείμενα. Ως εκ τούτου η φαινομενική αυστηρότητα περί ποινικοποίησης του «φρονήματος» των δραστών καθότι τιμωρείται όπως και προκύπτει με πληρότητα και σαφήνεια από τα ανωτέρω φρονώ πως είναι ορθή καθότι αντανακλά το περί δικαίου αίσθημα. Το υπό έρευνα άρθρο 348 Α πράγματι κολάζει την παιδοφιλική τάση πριν αυτή πραγματωθεί υπό άλλες μορφές, διότι ο σκοπός του νόμου είναι ακριβώς η πάταξη εκδήλωσης

παιδοφιλίας εν τη γενέσει του, πράγμα που γίνεται αντιληπτό μέσω των σύγχρονων ηλεκτρονικών μέσων, αν ο δράστης έχει μία τέτοια αξιόποινη συμπεριφορά.

Ο νόμος είναι σαφής, κάθε παραβάτης των διατάξεων που ορίζει ο νόμος τιμωρείται προσηκόντως καθότι εφόσον πληροί τα στοιχεία της υποκειμενικής και αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω εγκλήματος.

Υπό μία άλλη έννοια όπως ανέφερα και ανωτέρω ποινικοποιείται η παιδοφιλική τάση αδικαιοπραγήσαντος, ήτοι το «φρόνημα» η προδιάθεση του, προτού ακόμη εκδηλωθεί στην πράξη σε ασέλγεια ή οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας αξιοπρέπειες του ανηλικού. Εξ αυτού του λόγου όπως προεπισήμανα ποινικοποιείται και η εικονική παιδική πορνογραφία.

Ως εκ τούτου θεωρώ η δημοσιοποίηση των προσωπικών δεδομένων των δραστών αν και καταλύει το τεκμήριο της αθωότητας και προσκρούει στην αρχή της δίκαιης δίκης, πλην όμως κατ'απόλυτη εξαίρεση η πρόωγη έκθεσή τους, συνιστά ένα μέτρο προστασίας της κοινωνίας το οποίο δικαιολογείται ευθέως από την ειδεχθή και «ιδιώνυμη» φύση του εν λόγω εγκλήματος. Το παρόν έγκλημα αποτελεί μια ιδιαίτερη κατηγορία αδικημάτων που συνδέεται με την παιδική ανηλικότητα η οποία πρέπει δεόντως να προστατευτεί και να αφυπνιστεί σύμπασα η ελληνική κοινωνία από αυτού του είδους το έγκλημα ιδίως λόγω της άγνοιας που επικρατεί στους κόλπους της συνεπεία της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας σε κάθε περίπτωση.

Επομένως, οι κανόνες της δίκαιης δίκης παραμένουν βεβαίως άθιχτοι ενόψει της επικείμενης δικασίμου πλην όμως η επικινδυνότητα που επαπειλείται σε συνδυασμό με την προκληθησόμενη βλάβη στο έννομο αγαθό της σεξουαλικής αυτοδιάθεσης της ανηλικότητας δικαιολογεί βάσιμα την κάμψη του τεκμηρίου της αθωότητας εν προκειμένω ως προς το στάδιο αυτό της προδικασίας δίχως να καταργείται όμως ο πυρήνας του θεμελιώδους ατομικού δικαιώματος της δίκαιης δίκης του κατηγορουμένου όπως τούτο ρητώς κατοχυρώνεται στο άρθρο 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α.

Παρά ταύτα, όμως στην ανωτέρω διελκυστίνδα στάθμισης των εννόμων αγαθών, ναι μεν λόγω της φύσης του αδικήματος σταθμίζεται ως υπέρμετρο η προστασία της παιδικής ανηλικότητας του θύματος-παθόντος έναντι αυτού, αίρεται το απόρρητο στοιχείων της δικογραφίας, προσβάλλεται το ευαίσθητο προσωπικό δεδομένου του ονόματος του δράστη ως κατηγορούμενου κατά την προδικασία δια της δημοσιοποίησης των στοιχείων και εν τέλει κάμπιτεται το τεκμήριο της αθωότητας, για λόγους προληπτικούς, εντούτοις όμως καθόν τρόπον τελείται μία σειρά παραβιάσεων και διατάξεων νόμου για να διασωθεί προληπτικά κάποιο άλλο έννομο αγαθό (εν προκειμένω η παιδική ανηλικότητα στο πεδίο του σεξουαλικού αυτοπροσδιορισμού), από τον επαπειλούμενο κίνδυνο τέλεσης αδικήματος στο μέλλον. Τούτο σε συνδυασμό με την «θεσμική ανεπάρκεια» της πολιτείας να προστατεύσει στοιχειωδώς, στον αντίποδα πλέον, την «αυθύπαρκτη αξία», του ανθρώπου ως δράστη του ποινικού αδικήματος από εξωθεσμικούς παράγοντες (Μ.Μ.Ε) που απαραδέκτως εμφιλοχωρούν καθ' υπέρβασιν της εξουσίας τους, καταστρατηγώντας ευθέως την νομιμότητα.

Εν ολίγος, εν προκειμένω κρατεί μία οριακή κατάσταση όπου πρέπει να αντιμετωπίζονται περιπτώσιολογικά και καθόλου εξομοιωτικά ως προς το αν θα πρέπει να δημοσιοποιούνται τα στοιχεία των δραστών ειδάλλως θα μοιάζει να σκιαμαχούμε σε κινούμε άμμο.

Εν κατακλείδι λαμβάνοντας υπόψιν και την ψυχιατρική διάσταση του εγκλήματος της παιδικής πορνογραφίας μέσω διαδικτύου (άρθρο 348^Α), από την δοθείσα συνέντευξη προκύπτει ότι υπάρχει μία διαφοροποίηση ανάμεσα στον παιδόφιλο και στον παιδεραστή. Ο πρώτος όρος υποδηλώνει σε κάθε περίπτωση μία *de facto* «νοσηρή» προσωπικότητα, ψυχικά διαταραγμένη με με ιδιάζον ψυχοπαθολογικό υπόβαθρο (διαρθρώνεται στη δομή της προσωπικότητάς του) ευρύτερη του παιδεραστή ο οποίος (παιδεραστής) περιορίζεται καταρχήν κυρίως στην τέλεση εγκλημάτων της γενετήσιας ελευθερίας κατά των ανηλίκων με αναγωγή της γενεσιουργού αιτίας της συμπεριφοράς του κυρίως σε διαταραχή προσωπικότητας χωρίς όμως να

αποκλείεται ότι δεν μπορεί, υπό ορισμένες συνθήκες, να είναι και ίδιος παιδόφιλος και το αντίστροφο με κατανάλωση ή όχι υλικού παιδικής πορνογραφίας «οι παιδόφιλοι μπορεί να είναι άτομα που κακοποιούν σεξουαλικά τα παιδιά (παιδεραστές), μπορεί όμως και όχι, και το αντίστροφο»

Για την ψυχιατρική επιστήμη η διαφοροποίηση εδράζεται στα αίτια που ωθούν το υποκείμενο στην εκδήλωση αυτής της σε κάθε περίπτωση 'διαταραγμένης' και ανυπερθέτως κατά τον νόμο αξιόποινης συμπεριφοράς, (νοσηρή διαταραχή της πνευματικής λειτουργίας του, ψυχική διαταραχή ή διαταραχή προσωπικότητας κτλ).

Η πρώτη έννοια (του παιδοφίλου) είναι ευρύτερη δηλαδή της στενότερης δευτέρης(παιδεραστή), πέραν όμως τούτου δεν παύουν αμφότερες οι έννοιες κατά τον νόμο συνιστούν εξ ορισμού επικίνδυνες τάσεις συμπεριφοράς προς την δημόσια τάξη και κοινωνική ασφάλεια και ιδίως εν σχέσει με την προκείμενη ενταύθα κατανάλωση υλικού παιδικής πορνογραφίας, αφού ληφθούν σε κάθε περίπτωση υπόψιν και λοιπές παράμετροι περί της προσωπικότητας του δράστη κτλ.

Άρα η ήδη οριοθετηθείσα διαφορά έγκειται καθαρά ανεξαρτήτως από τον νόμο στην τυχόν ενεργούμενη ψυχιατρική διάγνωση επί της προσωπικότητας του δράστη.

Εις επίρρωση των ανωτέρω, υπάρχουν δράστες ποινικά επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια που έχουν φυλακιστεί και εκτίουν την ποινή τους ελαττωμένη περιορισμένοι στο ψυχιατρείο των σωφρονιστικών καταστημάτων λόγω ψυχιατρικής διαταραχής ως εγκληματίες με ελαττωμένο καταλογισμό ή τους επιβάλλονται μέτρα ασφαλείας κατ'αντιστοιχία σε περίπτωση έλλειψης ικανότητας προς καταλογισμό και φυλάσσονται σε θεραπευτικά καταστήματα συνεπεία της κριθείσας επικινδυνότητας για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια για όσο χρονικό διάστημα το επιβάλλει η δημόσια τάξη και η ασφάλεια.

Προσέτι το φαινόμενο του υποκειμένου το οποίο καταναλώνει υλικό παιδικής πορνογραφίας είναι πολυσύνθετο και η μεταχείρισή του εξαρτάται από πολλούς παράγοντες οι οποίοι σαφώς θα αποδεικνύονται στην πορεία εξέλιξης της εκάστοτε υπόθεσης από τις Αρχές (εφόσον σαφώς παραβιάζεται η επίμαχη διάταξη του άρθρου 348^A ΠΚ, ως προς την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης το εγκλήματος). Αυτό σημαίνει ότι ο καταναλωτής υλικού παιδικής πορνογραφίας δε συνεπάγεται αυτοδικαίως για την ψυχιατρική επιστήμη ότι θα προβεί *de facto* σε κάποιο σεξουαλικό έγκλημα κατά της γενετήσιας αξιοπρέπειας και ζωής σε ανήλικο ή θα παραμείνει περιορισμένος αποκλειστικά στην κατανάλωση υλικού παιδικής πορνογραφίας αν δε συλληφθεί από τις Αρχές ή και το αντίστροφο.

Εν ολίγοις ένας παιδεραστής δύνатаι να μην είναι καταναλωτής υλικού παιδικής πορνογραφίας και το αντίστροφο, τούτο θα αποδειχθεί από είδος της διαταραχής που τον πλήττει όπως ανωτέρω εκτέθηκε διεξοδικώς.

Ωσαύτως κάθε συμπεριφορά η οποία καταστρατηγεί το νόμο σαφώς, χρήζει *ad hoc*, ενδελεχή και επισταμένη έρευνα από τις αρμόδιες ανακριτικές και διωκτικές εν γένει Αρχές, όπως και συμβαίνει στα πλαίσια των απαραίτητων διενεργούμενων ενεργειών σύμφωνα με τον ΚΠΔ, προκειμένου να διαλευκανθεί εις βάθος η υπόθεση και να αποδειχθεί ο βαθμός «ενοχής» του δράστη στο, κατά το κατηγορητήριο απαγγελλόμενο τελεσθέν αδίκημα, προκειμένου να διαγνωστεί εν συνεχεία και το προσήκον, ειδικώς σε εξατομικευμένο πλέον επίπεδο, μέσο θεραπείας, κοινωνικής αποκατάστασης και εν γένει σωφρονισμού.

Παράρτημα

Συνοπτική παρουσίαση του εν γένει Νομικού πλαισίου

Με το Ν. 3064/2002 (άρθρο 6) εισήχθη στον Ποινικό Κώδικα το άρθρο 348^Α. Η εισηγητική έκθεση του Ν.3064/2002 δήλωνε την επιδίωξη της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Σύμβασης της 21^{ης} Μαρτίου 1950 του Οργανισμού Ηνωμένων εθνών περί της καταστολής της εμπορίας προσώπων και της εκμετάλλευσης της πορνείας άλλων, της Σύμβασης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας 182 (κυρώθηκε με τον Ν.2918/2001 Φ.Ε.Κ Α'119 της 15^{ης} Ιουνίου 2001), περί της απαγόρευσης των χειρότερων μορφών της εργασίας παιδιών και της άμεσης δράσης προς την εξάλειψή τους, του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών κατά του Υπερεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος περί της πρόληψης της καταστολής και της τιμώρησης της διακίνησης προσώπων, των γυναικών και των παιδιών *a fortiori* και τέλος της Σύμβασης της Βουδαπέστης της 23^{ης} Νοεμβρίου 2001 του Συμβουλίου της Ευρώπης της Ευρώπης περί του εγκλήματος στον κυβερνοχώρο. Μνημονεύεται επίσης οι Συστάσεις R (1996) 1099 περί της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, R (2000) 11, περί της δράσης έναντι της εμπορίας προσώπων προς την σεξουαλική εκμετάλλευση τους και R (2001) 16 περί προστασίας των παιδιών έναντι της σεξουαλικής εκμετάλλευσης, της Υπουργικής Επιτροπής προς τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης περί την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων.

Οι διατάξεις του Ν. 5060/1931 περί των άσεμνων δημοσιευμάτων, ιδίως το άρθρο 29 αυτού, έπειτα, το Προεδρικό διάταγμα 233/20003 προς την αρωγή θυμάτων και τη διασφάλισή τους, του οποίου την έκδοση είχε αναγγείλει ο Ν. 3064/2002, εφαρμόζονται παράλληλα προς τις διατάξεις του τελευταίου.

Η επιταγή της προστασίας της παιδικής ηλικίας, την οποία η διάταξη της παρ. 1 άρθρου 21 Συντάγματος 1975/1986/2001 προβλέπει, η αντίστοιχη γενικότερη του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου της παρ. 1 άρθρου 2, υπαγόρευαν βεβαίως την διαχείριση της παθολογίας της σεξουαλικής εκμετάλλευσης

ανηλίκων, ωστόσο ένα διεθνές και κοινοτικό αντιστοίχως, πλέγμα διατάξεων είχε ως αποτέλεσμα την εισαγωγή των διατάξεων.

Ιδιαίτερως θα πρέπει να τονισθεί ο ρόλος της Σύμβασης της 20^{ης} Νοεμβρίου 1989 του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών περί των Δικαιωμάτων του Παιδιού, και κυρίως το άρθρο 34 αυτού, περί της υποχρέωσης της προστασίας του παιδιού έναντι της οιασδήποτε μορφής της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και της σεξουαλικής βίας, καθώς και του Πρόσθετου Πρωτοκόλλου αυτής της 25^{ης} Μαΐου 2000 περί της πώλησης των παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας. Η σύμβαση του 21^{ης} Μαρτίου 1950 του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών επιπλέον έχει πραγματοποιηθεί την καταστολή της σωματεμπορίας και της μαστροπείας. Το πρόσθετο Πρωτόκολλο της Σύμβασης του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών περί του διασυνοριακού εγκλήματος-το Πρωτόκολλο του Παλέρμο- διαχειρίζεται την πρόληψη, την εξάλειψη και την τιμώρηση της εμπορίας προσώπων, γυναικών και παιδιών ίδια. Η Σύμβαση του 1921 της Κοινωνίας των Εθνών περί της καταστολής της σωματεμπορίας γυναικών και παιδιών, την οποία η Ελλάδα κύρωσε όψιμα, πραγματοποιείται την προβληματική, η Σύμβαση της Γενεύης της 12^{ης} Σεπτεμβρίου 1923 περί των ασέμνων δημοσιευμάτων συντρέπει και τέλος το Διεθνές Σύμφωνο περί των Ατομικών και των Πολιτικών Δικαιωμάτων και η Σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας 182 περί της απαγόρευσης των χειρότερων μορφών της εργασίας των παιδιών και της άμεσης δράσης προς την εξάλειψή τους επίσης.

Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1950 περί των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου _η ΕΣΔΑ-, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1957 περί της έκδοσης, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1959 περί της διακρατικής αρωγής και τα Πρωτόκολλα αυτής, ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης του 1996, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 24^{ης} Νοεμβρίου 1983 περί της αποκατάστασης των θυμάτων των εγκλημάτων βίας, η Σύμβαση του 1990 περί του ξειλύματος χρήματος, της κατάσχεσης και της δήμευσης των προϊόντων εγκλήματος, και τέλος, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση του 1996 περί της άσκησης των δικαιωμάτων του παιδιού, συνθέτουν το πλέγμα προστασίας. Η στοχοθεσία του Τρίτου Πυλώνα πλέον, καταλαμβάνει την

καταστολή της εμπορίας, κατόπιν της εισαγωγής της Συνθήκης του Άμστερνταμ και οι Αρχές της Europol και της Eurojust, καθίστανται αρμόδιες.

Το άρθρο 5 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης –άρθρο II-65 της Συνθήκης προς θέσπιση Συντάγματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήδη-, αποκλείει την εμπορία προσώπων, της οποίας η έννοια λαμβάνεται ευρέως.

Η Σύμβαση της Βουδαπέστης της 23^{ης} Νοεμβρίου 2001 του Συμβουλίου της Ευρώπης περί του κυβερνοεγκλήματος, έπειτα, η Σύμβαση της 16^{ης} Μαΐου του 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης περί της ανάληψης δράσης έναντι της εμπορίας προσώπων, της οποίας η έννοια λαμβάνεται ευρέως.

Η Σύμβαση της Βουδαπέστης της 23^{ης} Νοεμβρίου 2001 του Συμβουλίου της Ευρώπης περί του κυβερνο-εγκλήματος, έπειτα, η Σύμβαση της 16^{ης} Μαΐου 2005 του Συμβουλίου της Ευρώπης περί της ανάληψης δράσης έναντι της εμπορίας προσώπων, οι οποίες δεν έχουν ακόμη κυρωθεί, αναφέρονται και στο ζήτημα της παιδικής πορνογραφίας. Η τελευταία διαχειρίζεται προεχόντως, την εμπορία, ως φαινομενολογία και παθολογία προσβολής, πραγματευόμενη την πρόληψη, την προστασία του θύματος και την αρωγή του. Το Πρωτόκολλο του Παλέρμου πραγματεύεται κυριότερα την καταστολή της, ως τύπου διασυννοριακού εγκλήματος.

Οι Αποφάσεις στα πλαίσια 2001/220/ΔΕΥ της 15^{ης} Μαρτίου 2001 περί της προστασίας των θυμάτων, 2002/629/ΔΕΥ της 19^{ης} Ιουλίου 2002 περί της καταπολέμησης της εμπορίας προσώπων, 2002/946/ΔΕΥ της 28^{ης} Νοεμβρίου 2002 περί της ενίσχυσης του πλαισίου καταστολής της διευκόλυνσης της παράνομης εισόδου προς χώρα και της διαμονής εκεί, και τέλος, 2004/68/ΔΕΥ της 22ας Δεκεμβρίου 2002 περί της καταπολέμησης της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν διαχειρισθεί την προβληματική. Η τελευταία, της οποίας προηγήθηκε ο Ν. 3064/2002, αναπτύσσεται εκτενώς κατωτέρω.

Οι κάτωθι Κοινές δράσεις αποφάσεις, δηλώσεις και ψηφίσματα, καταδεικνύουν τη σχετική κινητοποίηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο :

- Η κοινή Δράση 97/277/ΔΕΥ της 22ας Απριλίου 1996 του Συμβουλίου περί πλαισίου ανταλλαγής συνδέσμων προς την βελτίωση της συνεργασίας των Κρατών -Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- Η κοινή Δράση 97/700/ΔΕΥ της 29ης Νοεμβρίου 1996 του Συμβουλίου περί της κατάρτισης προγράμματος ενθάρρυνσης και ανταλλαγών προς την καταπολέμηση της εμπορίας προσώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών-το πρόγραμμα STOP
- Η κοινή Δράση 97/154 ΔΕΥ της 24ης Φεβρουαρίου του 1997 του Συμβουλίου περί της καταπολέμησης της εμπορίας προσώπων και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών, την οποία η Απόφαση-Πλαίσιο 2002/629/ ΔΕΥ της 19ης Ιουλίου 2002 περί της καταπολέμησης της εμπορίας προσώπων, τροποποίησε
- Η κοινή Δράση 98/427/ΔΕΥ της 29ης Ιουνίου 1998 του Συμβουλίου περί της ορθής πρακτικής της διακρατικής συνδρομής επί των ποινικών υποθέσεων.
- Η Κοινή δράση 98/428/ΔΕΥ της 29ης Ιουνίου 1998 του Συμβουλίου προς τη δημιουργία Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου
- Η Κοινή Δράση 98/733/ΔΕΥ της 21ης Δεκεμβρίου 1998 του Συμβουλίου περί του αξιοποιήσιμου της μετοχής του εγκλήματος οργάνωσης επί του εδάφους των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η απόφαση 276/1999/ΕΚ της 25ης Ιανουαρίου 1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της θέσπισης προγράμματος Κοινοτικής Δράσης προς προώθηση της ασφαλέστερης χρήσης του Διαδικτύου πρόγραμμα Safer Internet_
- Η απόφαση της 29ης Μαΐου 2000 του Συμβουλίου περί της καταπολέμησης της παιδικής πορνογραφίας του διαδικτύου.
- Η απόφαση 293/2000/ΕΚ της 24ης Ιανουαρίου 2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί της θέσπισης προγράμματος

Κοινοτικής Δράσης περί προληπτικών μέτρων έναντι της βίας έναντι παιδιών, εφήβων και γυναικών-το πρόγραμμα Daphne των ετών 2000 έως 2003-του οποίου την ισχύ η Απόφαση της 21^{ης} Απριλίου 2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου παρέτεινε επί τέσσερα έτη.

- Η κοινή Δράση προς καταπολέμηση του παράνομου και επιβλαβούς περιεχομένου του Διαδικτύου
- Η Δήλωση των Βρυξελλών του Σεπτεμβρίου 2002 περί της περαιτέρω ανάπτυξης της συνεργασίας των Ευρωπαίων και διεθνώς, των μέτρων των προτύπων, των βέλτιστων πρακτικών και μηχανισμών προς την πρόληψη και καταπολέμηση της εμπορίας προσώπων και τα ακόλουθα Συμπεράσματα της 8^{ης} Μαΐου 2003 του Συμβουλίου περί της έκδοσης προς την υλοποίηση σημείων της Δήλωσης.
- Το ψήφισμα της 20^{ης} Οκτωβρίου 2003 του Συμβουλίου περί πρωτοβουλιών προς την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων
- Ψηφίσματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου –Α5-0090/2000 της 11^{ης} Απριλίου 2000 περί της λήψης της απόφασης του Συμβουλίου προς την καταπολέμηση της παιδικής πορνογραφίας του διαδικτύου, Α-5–0223/2001, Α-5-0451/2002, Α5-0281/2003 inter alia πραγματοποιθέντα την παθολογία της εμπορίας προσώπων.

Είναι πρόδηλο ότι η υπό έρευνα ποινική διάταξη του 348^Α του Π.Κ με την τελευταία τροποποίηση η οποία έλαβε χώρα το 2008 συνιστά σχετικά μία νεοπαγή ρύθμιση του προηγούμενου καθεστώτος με αποτέλεσμα όσες περιπτώσεις παιδικής πορνογραφίας έχουν ανακύψει ακόμη να μην έχουν εκδικαστεί τελεσίδικα ή και αμετάκλητα.

.....

Ο Ν.2010/1992 της 2ας Δεκεμβρίου

Εισηγητική έκθεση του Ν 3064/2002

Π.Δ 20-10-2002 ΦΕΚ Α' 220/1992

Ο Ν.2462/1997, Ο Ν.4165/1960/, Ο Ν.25502/97

Βιβλιογραφία

Ι. Ελληνική βιβλιογραφία

Αλεξιάδη Σ., «Εγκληματολογία» εκδ. 4^η εκδ. Σάκκουλα, Θεσσαλονίκη 2004,

Ανδρουλάκη Κ.Ν., «Ποινικόν Δίκαιον, Γενικό Μέρος, Πανεπιστημιακαί Παραδόσεις».

Κουράκη Ε.Ν .,«Δίκαιο Παραβατικών Ανηλίκων», εκδ Σάκκουλα ,
Αθήνα_Κομοτηνή 2004

Κουράκη Ε.Ν., «Τα οικονομικά εγκλήματα» εκδ 2^η μεταγλωττισμένη εκ.
Αντ Ν. Σάκκουλα, Αθήνα, Κομοτηνή, 1998

Κουράκη Ε.Ν., «Ποινική Καταστολή» εκδ. 4^η 2005.

Κωστάρα « Ποινικό Δίκαιο-Επιτομή Ειδικού μέρους» εκδ. Σάκκουλα 2003

Κουλιέπογλου Γ., «Η πορνογραφία Ανηλίκων σύμφωνα με τη Διάταξη του
άρθρου 348^Α του Ποινικού Κώδικα», Εθνικό και Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών-Τμήμα Νομικής- Τομέας Ποινικών επιστημών,
2003

Μαγκάκη Γ.Α., «Τα Εγκλήματα περίν την γενετήσιαν και οικογενειακήν
Ζωήν :δογματική Έρευνα κατά τον ημέτερον Ποινικόν Κώδικα», εκδ Π.
Σάκκουλα, Αθήνα, 1967

Σπινέλλη, Κ.Δ., «Εγκληματολογία, Σύγχρονες και παλαιότερες
πανεπιστημιακές Παραδόσεις», εκδ Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 1985

Σπινέλλη Κ.Δ.-Τρωιάννου Α., «Δίκαιο Ανηλίκων, Ποινικές ρυθμίσεις και εγκληματολογικές Προεκτάσεις», εκδ 2^η Αναθεωρημένη, εκδ. Αντ. Σάκκουλα, 1992

Χαράλαμπος Δημόπουλος-Κώστας Κοσμάτος., «Κώδικας Δίκαιου Ανηλίκων», εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη Αθήνα, 2011

Δαγτόγλου Π.Δ., «Ατομικά Δικαιώματα» έκδ. 2^η αναθεωρημένη, εκδ. Αντ Ν. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005

Δαγτόγλου Π.Δ., «Συνταγματικό Δίκαιο, Ατομικά Δικαιώματα» εκδ Αντ. Ν Σάκκουλα, 1991

Δημητρόπουλου Α., «Συνταγματικά Δικαιώματα, Γενικός Μέρος», εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή, 2005

II. Ελληνική αρθρογραφία

Αγγελή Ι., «Διαδίκτυο (internet) και Ποινικό δίκαιο», Ποινικά Χρονικά 2000, σελ 675

Βαθιώτη βλ., «Η προστασία των Μαρτύρων κατά το άρθρο 9 του Νόμου 2928/2001» Ποινικά Χρονικά, ΝΑ΄/2001, σελ 1045-1050

Βραδέλη Στ., «Στη μαύρη λίστα για την Παιδοφιλία», Τα Νέα, 14^{ης} Νοεμβρίου 2005

Γαρδίκας Κ., «Εγκλήματα κατά των Ηθών», Ποινικά Χρονικά Β΄σελ 211

Καρανικόλα Γ., «Παιδική Πορνογραφία στο Διαδίκτυο :Προβληματισμοί γύρω από τη νέα Ρύθμιση του άρθρου 348 Α ΠΚ», Ποιν Δικ, 8-9/2005

Μωραΐτη Χ., «Σκέψεις και Προβληματισμοί σχετικά με τη Διάταξη του άρθρου 347 Π.Κ» Ποινικά Χρονικά σελ 489 επ

Τσουρουμάνη Χ., «Πορνογραφία και internet» ΠοινΔικ 2002, σελ. 400-401

Παρασκευοπούλου Ν., «Η έννοια της ασελγούς (γενετήσιας) πράξης : Ερμηνεία και Κριτική θεώρηση», Ποινικά Χρονικά. ΛΔ΄, σελ 337 επ.

Μπιτζελάκη Ν., «Η ηθική Νομιμοποίηση του Ποινικού Δικαίου», Ποινικά Χρονικά, 2003 σελ 385

III. Ξενόγλωσση βιβλιογραφία

Alstrom P., "Child Pornography on the internet : Beyond all Tolerance. A growing demanding new counter Measures", 2004

Carr J., " Child Abuse, Child Pornography and the internet" 2004

Europol Public Information.

Healy M., " Child Pornography: an international Perspective" August 2004

Lanning K., " Collectors in Child Pornography and Sex Rings", 1984

O'Brien., S., " Child Pornography", 1983

Trinidad A., " Child Pornography in the Philippines" , 2005

IV. Ξενόγλωσση αρθρογραφία

Wortley R., Smallbone S., " Child Pornography on the internet" ,Problem-Oriented Guides for Police, No 41, 2006, available at www.cops.usdoj

Taylor M., " Child Pornography and On- line Solicitation- Victim Identification" ,N0 39, April 1st, 2002, available at http://www.ecpat.net/eng/ecpat_inter/irc/articles.asp?articleID=422&NewsID=39

Levy N., " Virtual Child Pornography: The Eroticization of Inequality" Ethics and Information Technology, 4, p. 319, 2002

Krone T. Phd., " A Typology of on- line Child Pornography offending" May 16, 2005, Australian Institute of Criminology

"Combating Paedophile information Networks in Europe (COPINE)" Project, headed by professor Taylor, M., March 2003, project data

V. Διαδίκτυο

[http:// www. Crime- research.org/](http://www.Crime-research.org/)

http://en.wikipedia.org/wiki/Mian_Page

[http:// www.europa.eu/](http://www.europa.eu/)

<http://www.interpol.org>

<http://www.un.org>

<http://www.observatory.gr>

<http://www.pathfinder.gr>

